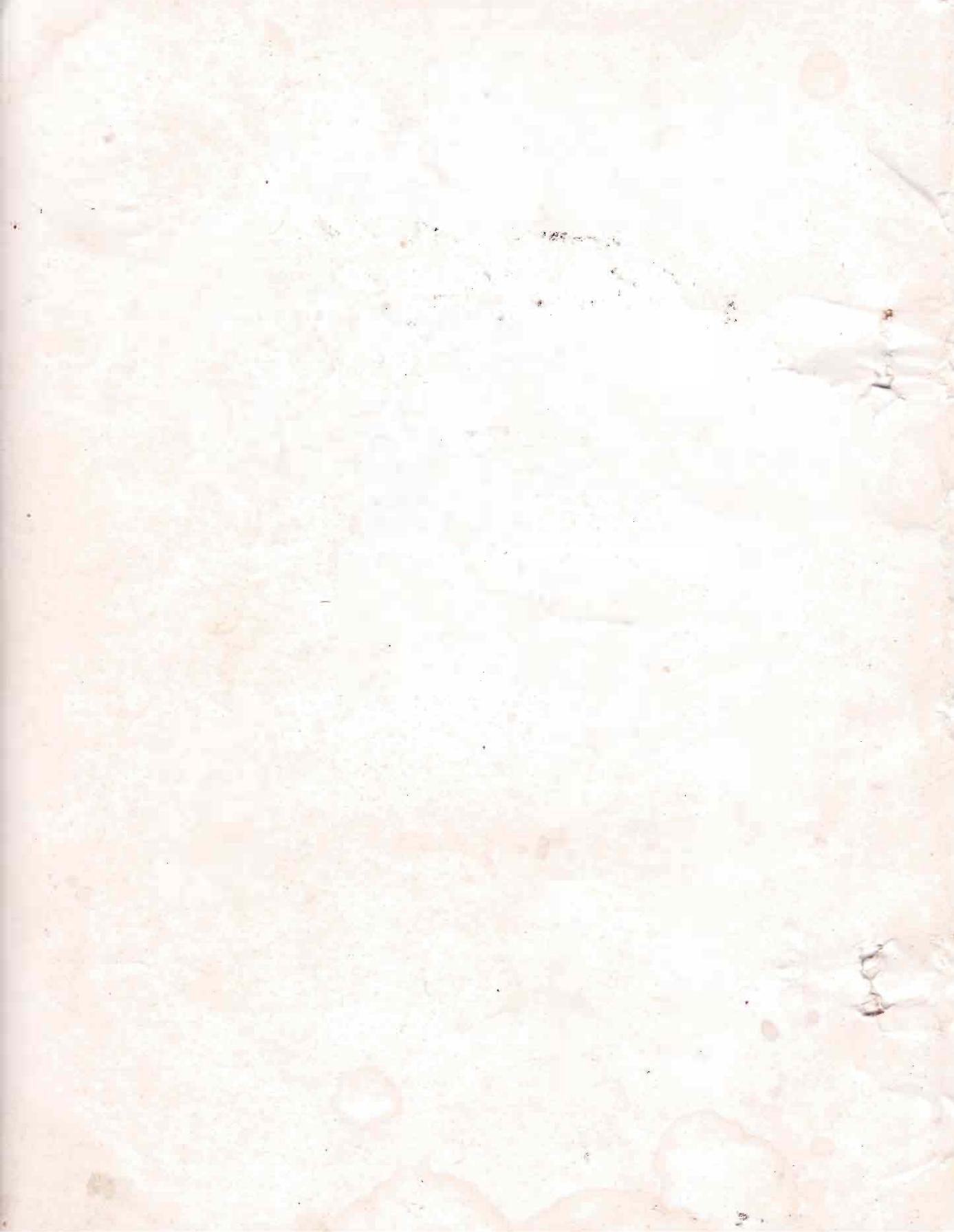

மூன்றாய் வதிரன்பலோ

சுந்தரி விநாயகர் தேவஸ்தானம்

மணை சும்பாமிழேஷு
செறப்பு மலர்

மூன்றாய் வதிரன்பலோ சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம்

திருவெந்தியகி விநாயகர் ஆலயம்

திருவெந்தியகி விநாயகர் ஆலயம்

வெள்ளோர் வெள்ளேது ஈந்தனங்கு
வெழுகன்

6

2

—
கணபதி துணை

முளாய் வதிரன்புலோ

சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம்
(முத்த விநாயகர்)

மஹாகும்பாபிஷேக

மலர்

2000

பரலஸ்தரபணதினம்

பிரமாதி வருஷம் ஜூப்பசி மாதம் 8ம் நாள்
(25.10.1999) திங்கட்கிழமை

மஹாகும்பாபிஷேகதினம்

விக்கிரம வருஷம் ஆணி மாதம் 28ம் நாள்
(12.07.2000) புதன்கிழமை

மண்டலரபிஷேக தினம்

விக்கிரம வருஷம் ஆவணி மாதம் 6ம் நாள்
(25.08.2000) வெள்ளிக்கிழமை

வெளியீடு

முளாய் வதிரன்புலோ சித்திவிநாயகர் பரிபாலன சபை

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழ மறை வாழப்
பான்மை தருசெய்ய தமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஜந்துகர முன்று விழி நால்வாய்
ஆனை முகனைப் பரவி அஞ்சலி செய்கிற்பாம்

மூளாய் வதிரன்புலோ சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தான
ஐர்ணோத்தாரண புனராவர்த்தனப் பிரதிவீட்டா நவகுண்ட
பசூ மகாயாக மஹா கும்பாயிஷேகப் பெருவிழாவை
ஒட்டி அசியுரை அருளி வாழ்த்துரை கட்டுரைகளால் பொழிந்து
அடியார்கள் எல்லாம் பக்திப்பரவசப்படும் வகையில்
ஞான மணம் கழழ வெளியாகும் இம் மலரினை எல்லாம்
வல்ல ஸ்ரீ சித்தி விநாயக பெருமானின் திருவடிகளில்
சமர்ப்பணமாக்குகின்றோம்.

மூளாய்
25. 08. 2000

பரிபாலனசபை

கனபதி துணை

முளாய் வதிரன்புலோ

சிற்கி விநாயகர் தேவஸ்தானம்
(முத்த விநாயகர்)

மஹா கும்பாபிஷேகமலர்

2000

மலர் ஆசிரியர்

திரு. கனகரத்தினம் சௌகர்யாசா
(பொதுச்காநார் வெளிக்கள் உத்தியோகஸ்தர்
இலங்கை தொழில்நுட்பவியலாளர் சேவை)

உதவி ஆசிரியர்கள்

திரு. விஸ்வநாதர் தனவிங்கம்

(இளைப்பாறிய அதிபர். கல்வித் தினைக்களம்)

திரு. சுப்பிரமணியம் நடராசா

(இளைப்பாறிய சிரேஷ்ட நுண் ஆய்வாளர்)

துணைமருத்தவ சேவை

அர்சுப்பதிவு :

பிள்ளையார் அச்சகம் 676, பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்.

கணபதி துணை

முனியர் வத்ரின்புலேர் சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம்

2000 மஹாகும்பாபிஷேக சிவாச்சாரியார்கள் விபரம்

07-07-2000 -12-07-2000

பிரதிவிட்டா பிரதமகுரு:

சிவாகம கிரியாத்தினம் சிவபூஜை நிதி, சிவாச்சாரிய திலகம்

பிரம்மநீர் பால. பஞ்சாட்சரசிவாச்சாரியர் ஊரெழு

ச்ரவபோதகாசிரியர்கள்:

'வேதாகம சாஸ்திர ஜோதி'

பிரம்மநீர் சுவாமிநாத இராஜேந்திரக்குருக்கள்

(பிரதம குரு. நிறேவலி கந்தசாமி கோவில்)

சிவாகம ஞானாஸ்கரன்

பிரம்மநீர் தா. மகாதேவக்குருக்கள்

(தமிழகதா குருகுல அதிபர்.இனுவில் காயத்ரிபீடம்

ஏனைய சிவாச்சாரியர்கள்

பிரம்மநீர் ப. முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்கள்

பிரம்மநீர் வெ. தியாகராஜக்குருக்கள் ஊரெழு

பிரம்மநீர் நா. சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள் மருதனாஸ்தம்

பிரம்மநீர் ச. சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள் வேரக்கேணி மட்டுவில்

பிரம்மநீர் சண்முகராஜக்குருக்கள் கோப்பாய்

பிரம்மநீர் பொ. வரதராஜக்குருக்கள் புளியங்கூடல்

பிரம்மநீர் பொ. வரதராஜக்குருக்கள் கல்வியங்காடு

பிரம்மநீர் தா. வாகதேவக்குருக்கள் கோண்டாவில்

பிரம்மநீர் ப. பாலசுப்பிரமணியக்குருக்கள் கோப்பாய்

தேவஸ்தானகுரு:

பிரம்மநீர் சி. ஜெயானந்தசர்மா

சாதகாச்சாரியர்கள்

பிரம்மநீர் பா. சுபேஸ்வரக்குருக்கள் அரியாலை

பிரம்மநீர் வ. இராஜேஸ்வரக்குருக்கள் சுழிபுரம்

பிரம்மநீர் ப. இராஜகோபாலசுமா நல்லூர்

பிரம்மநீர் வெ. சுபேஸ்வரசுர்மா ஊரெழு

வேதாராயனம்

பிரம்மநீர் சா. குமாரசுர்மா தாவடி

பிரம்மநீர் ப. சோமசுந்தரசுர்மா ஊரெழு

யாகசம்ரசங்கர்கள்

பிரம்மநீர் வெ. ஆணந்தசுப்பிரமணியசுர்மா

பருத்தித்துறை

பிரம்மநீர் து. கூப்பிரமணியசுர்மா நவாலி

பிரம்மநீர் ப. சுபாசரசுர்மா கோண்டாவில்

பிரம்மநீர் வ. கேதீஸ்வரசுமா கல்வியங்காடு

பிரம்மநீர் சக்திதூரசுர்மா நாவற்குழி

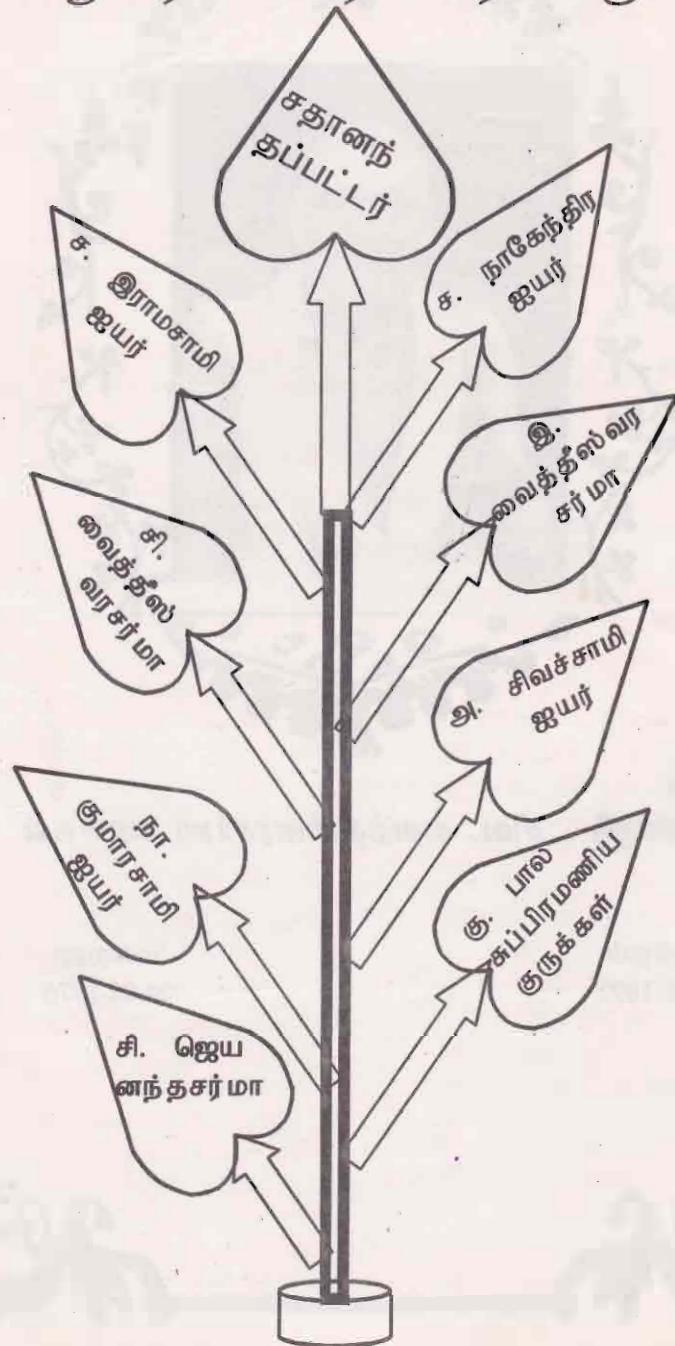
பிரம்மநீர் அ.சுபாத்தின சுர்மா மிசாலை

பிரம்மநீர் சுபேஸ்சுர்மா கொக்குவில்

பிரம்மநீர் நா. கமலேஸ்வரசுர்மா அராவி

பிரம்மநீர் கி. அரியூரசுதசர்மா கோண்டாவில்

முனை வதிரன்துலோ சிற்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம் ஆலயபூசகர்கள் பரம்பரை விருட்சம்

சிவம்யம்

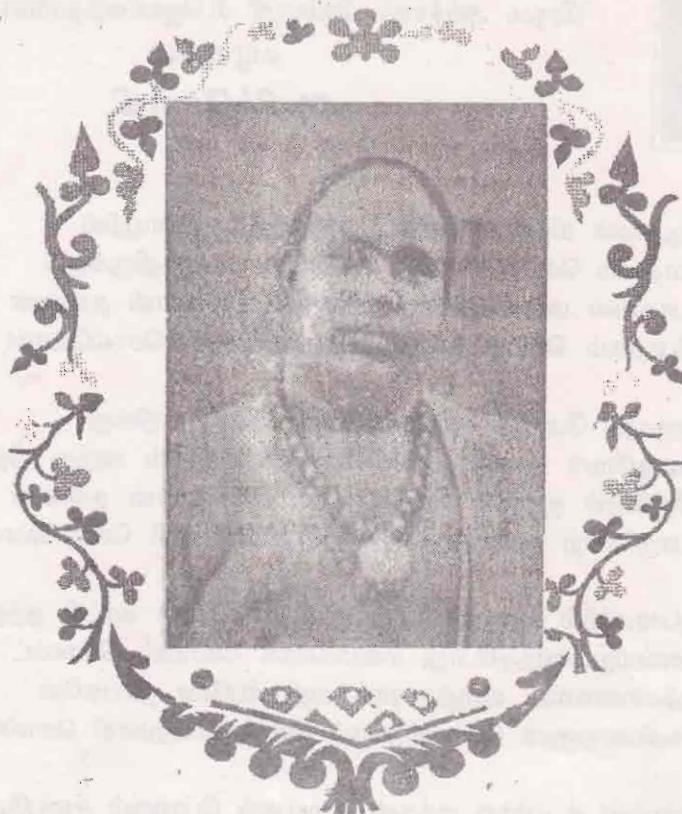

பிற்பு . சி.வ. கவுத்தீஸ்வராயா அவர்கள்

தோற்றம்
01-01-1892

மறைவு
24-02-1976

—
“நன்றி மறப்பது நன்றன்று”

மூளாய் வத்ரன்புலோ

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமான் -

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசவாமி திருக்கோயில் குருவாக
பல்லாண்டு காலம் தம்பணி மேற்பட்ட,

காலத்தால் அறியாத கருணைக்கடல்

சிவார்ஜி கு. பாலசுப்பிரமணியக்குருக்கள்

தோற்றம்

15.03.1929

மறைவு

12.07.1976

மூளாயூர் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகப்பெருமானின்
கும்பாபிஷேக சிறப்பையொட்டி மேற்படி
தேவஸ்தான,
பிரதம அர்ச்சகர் பிரம்மஸீ சி.ஜெயானந்தசர்மா அவர்கள்
வழங்கிய
அஶிச்செய்தி

ஆதவன் கிரணம் தோன்ற அழகுறும் மூளாயூரில்
மாதவம் செய்த மக்கள் மகிழ்ந்திட மலர்ந்திருக்கும்
யாதவன் மருகளெங்கள் மோதகப் பிரியோன் தன்னை
போதகம் செய்ய வந்த இப்புதுமலர்காசி சொல்வோம்!

ஏருமும் போதில் வந்து காரிருள் களாந்து நின்று
ஊருளோர் அணைவற்றைகென்றும் பேரருள் சுரந்து நிற்கும்
சீருளோர் மூளாய் சித்திவிநாயகப் பெருமான் தன்னை
பாருளோற் குணர்த்தவந்த இப்பசுமலற்காசி சொல்வோம்!

தண்ணீரில் மறைந்தபோது தன்னொளியாம் காட்சி தந்து
மண்மீதுமலர்ந்தபோது மனமகலாக் கோயில் கொண்ட
விண்ணவரின் விருந்தாராம் வதிரன்புலோ நாயகனே
கண்ணதனுள் கொண்டுவரும் இக்கண்மலற்காசி சொல்வோம் !

வானுற உயர்ந்த மக்கள் வையகம் போற்றும் சபையோர்
எண்ணுற தந்ததூய ஏற்றுத்தால் மூளாயூரில்
தானுறத் தம்பியோடு தங்கக்கணபதி மிளிரும் காட்சி
தேனுற நந்ததூய தீபமலரினிற்காசி சொல்வோம்.

தம்பியோடமர்ந்தானன்னன் தரணியில் வதிரன் தன்னில்
நம்பினோற்கருள் சுரந்தான்னன் நயம்பட மூளாயீரில்
கும்பிடக்கோயில் கொண்டான் கும்பாபிஷேக சிறப்புத்தன்னை
கொம்பினால் எழுதித்தந்தான் கும்பமலரினிற்காசி சொல்வோம்!

ஓம்கணபதி ! ஓம்கணபதி ! ஓம்கணபதி

பிரம்மஸீ ஜெயானந்தசர்மா
பிரதம அர்ச்சகர்
வதிரன் ஸீ சித்திவிநாயகப்பெருமான் தேவஸ்தானம் மூளாய்

கணபதிநுணை

பிரதீஷ்டா பிரதமகுரு

சிவபூஜைநிதி

சிவாகமகியாரத்தினம், சிவாச் சாரியதிலகம்

சிவஸ்ரீ.பால.பஞ்சாட்சர சிவாச் சாரியார்-

னாரெழு

அவர்கள்

- நல்லரசிகன் ~

லம்போதரம் மகாகாயம் கஜகர்ணம் கஜானனம்
கும்பாபிஷேக சித்தியர்த்தம் தியாயே சித்தி விநாயகம்

சீரும் சிறப்பும் சைவமும் தமிழும்

சிறப்புற்று விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் வலி-மேற்கு பகுதியில் மூளாய் - வதிரன்புலோ என்னும் திவ்விய கேஷத்திரத்தில் எழுந்தருளி தன்னை நாடி வந்து துநிப்பேர்க்கு திருவருள் பாலித்து வரும் பூதன வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க அருள்மிகு ஸ்ரீ சித்தி விநாயகப் பெருமானுக்கும் ஏனைய பரிவாரமுர்த்திகளுக்கும் இராஜகோபுர சுந்தரவிமான ஸ்தாபிகளுக்கும் ஜீவேணாத்தாரண புனராவர்த்தனப் பிரதீஷ்டா கும்பாபிஷேகம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. எல்லோரினதும் பெரும் முயற்சியாலும் உற்சாகத்தாலும் இத்திருப்பணிகள் இனிது நிறைவேறி அருட்பொலிவுடன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆலயத்தில் வீற்றிருந்து அருள் பாலித்து வருகிறார் எம்பெருமான் பார்க்கும் இடமெங்கும் நீக்கமற நிறை நீற்கும் இறைவனை சாதாரண காலங்களில் தரிசிப்பவர்களுக்கு ஒரு மடங்குபலனும் சாம்பலதீவாயாகிய உற்சவங்களில் தரிசிப்பவர்களுக்கு ஆயிரம் மடங்கு பலனும் மஹாகும்பாபிஷேகத்தை தரிசிப்பவர்களுக்கு வழங்க மடங்குபலனும் அளிப்பதாக ஆகமங்களில் உள்ள காரணாகம் கூறுகிறது. அதனாலேயே இதனை பெருஞ்சாந்தி என்று கூட கூறுவார்கள் இத்தை திருமுறைகளில் பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ யும்பாவாய் என்று இருப்பதை காணலாம் இந்த வகையில் சிறப்பாக நடைபெற்ற பெருஞ்சாந்திக்கு தோன்றாத்துணையாக இருந்து திருப்பணிக்கு பொருள் உதவி, நிதி உதவி செய்த தர்ம சீலர்கள் நிர்வாக அன்பர்கள் தரிசிக்க வந்த விநாயக அடியார்கள் மற்றும் சைவமக்கள் எல்லோருக்கும் காத்தருள் புரிந்துவரும். ஸ்ரீ சித்தி விநாயகப் பெருமான் திருவருளால் வாழ்வாங்குவாழ விநாயகனின் பாதார விந்தங்களை வணங்கி நல்லாசி கூறுகின்றேன்.

ஸர்வே ஜனாக சகிஞோ பவந்து-

-சுபம்-

காயத்ரீபீட தர்மசாஸ்தா குருகுல
அதிபர் சிவகாம ஞான பாஸ்கரன்
சிவரீ தா. மகாதேவக்குருக்கள் அவர்கள்
வழங்கிய

ஆசியரை

இப்புவுலகிலே மாணிடப்பிறவி எடுத்த நாமெல்லோரும் நம்வாழ் நாளில் நம்மாலியன்ற தர்மங்களைச் செய்ய வேண்டும் ஏனாக இருந்தால் நாம் இறந்த பின்னரும் நம்மோடு கூடவந்து நம்மைக் காப்பது நாம் செய்கின்ற தர்மங்கள் இதை தர்மசாஸ்திரத்தில்

ஏக, ஏவ, சகிர்த், தர்ம, நிதனே, அபி, அனுயாதி, என்ற வாக்கியத்தின் மூலம் அறியக்கிடக் கின்றது. தர்மங்கள் பலவகைப்பட்டன பதிதர்மம், பசுதர்மம் என்று விரித் துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது உணவு வேண்டுபவனுக்கு உணவளித்தல், அறிவு வேண்டுபவனுக்கு கல்வியளித்தல், மருத்துவம் வேண்டுபவனுக்கு மருந்தளித்தல் பிராணிகளுக்கு ஆதரவு காட்டல் அனாதைகளுக்கு வாழ்வளித்தல் எல்லாமே தர்மமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாத் தர்மங்களுக்கும் மேலான தர்மமாக “சிவதர்மம்” சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிவ தர்மம் என்பது தனியாக கும்பாபிஷேகத்திற்குரியதாக அமைந்து அதனோடு தொடர்படைய திருப்பணிகள், நித்தியழைகள் நெமித்தியங்கள் எல்லாவற்றையும் குறிக்கின்றது. ஆகவே கும்பாபிஷேகமென்பது தர்மத்தில் உயர்ந்த தர்மமான சிவதர்மமே யாகும். இந்த உயர்ந்த சிவதர்மத்தைச் செய்த மூளாய் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகர் ஆலய நித்ய அர்ச்சகர் தர்மபரிபாலகர், கிராம மக்கள் எல்லோரும் பெரும் பாக்யசாலிகள். இக்கும்பாபிஷேகத்தின் சிறப்பு இதை நடாத்தி வைத்த சிவாசாரியரோடு மந்திரி, கிரியா, பாவனைகள் நிறைந்த முதல் தர சிவாசாரியகள் மூர்த்தியர்களாக அமைந்ததுதான். அது விநாயகருடைய திருவருள் ஆகவே விநாயகருடைய திருவருளால் நடந் தோறிய இக்கும்பாபிஷேகத்தின் பயனாக எல்லோரும் துன்பங்கள் நீங்கி சுபீசமாக வாழ வாழ்த்தி ஆசிக்கறுகிறேன்.

சிவரீ தா. மகாதேவக்குருக்கள்

“அருளாசிச்செய்தி”

விநாயக அடியார்களே !

மூளாய்வதிரிப்புலத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அருள்புரியும் சித்தி விநாயகப்பெருமானுக்கு மகாகும்பாபிஷேகம் என்னும் பெரும் சாந்தி விழா சிறப்பாக நடைபெற்ற அன் நிகழ்ச்சியை நினைவு கூறும் முகமாக கும்பாபிஷேகம் என்னும் மலர் ஒன்று வெளியிடுவதையிட்டு மனமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். காலத்தின் இன்றைய தேவை வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்துபவை ஆகும். அதனை மையமாகக் கொண்டு ஆலய பரிபாலன சபையினர் ஆலய வரலாற்றையும் சிறப்புக்கட்டுரைகளையும் தாங்கி மலர் ஒன்று வெளியாவது எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். மூளாய் என்னும் பிரதேசம் பழையும் பெருமையும் வாய்ந்தது இவ்விடத்தில் நீண்டகாலமாக எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகப் பெருமான் வேண் டுவார் வேண் டுவதை ஈய் கின் றவனாக அமைந்திருக்கின்றான். எங்கள் சமய வழிபாட்டில் விநாயக வழிபாடு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும் அவரை வணங்காது ஏக்காரியங்களைத் தொடங்கினாலும் நிறைவு பெறாது என்பது வரலாற்று உண்மை. தனக்கு மேலே நாயகன் இல்லாத தனித்தலைவளாக ஜெந்து கரத்தையும் ஆணைமுகத்தையும் கொண்ட விநாயகன் பிரணவ ஓங்கார வாடுவத்தை தன்னுள்ளே கொண்டிருப்பவன் அதனாலேயே தான்தான் செய்யும் பிழையை தாமே பொறுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் விநாயகனை குட்டிக் கொள்ளும் வழக்கம் இவ்வழிபாட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது. நமது சமயத்தின் பெருமை ஆலயங்கள் ஆகும். மனிதன் என்றும் மனிதனாக வாழுவைப்பது ஆலய வழிபாடாகும். அதனால் தான் ஆலயம் தொழுவது சாலவும் என்று நன்று முதாட்டி கூறியுள்ளார். கோவிலுக்கு செல்வதன் மூலமாக மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்து அறத்தைச் செய்வதன் மூலமாக இன்பவீட்டைஅடைகின்றான் இவ் அரிய பிறவியாகிய மானிடப் பிறவி எடுத்த ஒவ்வொருவரும் ஆலயத்திச்சனம் செய்து மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கு ஆலயங்களில் விழாக்களும், கும்பாபிஷேகம் என்னும் சாந்தி விழாக்களும் நடைபெறுகின்றன. இங்கு நடைபெறும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் மனிதனுடைய உடம்பில் சேந்தலையாக அமைந்துள்ளது. அதனால்தான் ஆலயத்தை மனித உடம்பு போல அமைக்க வேண்டும் என்பது சமய கோட்பாடாகும். இதனை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் ஆலயத்துக்கு சென்று இறைவனை வழிபடுவோமாக. இவ்வாலயத்தை தர்மத்தின் வழிநின்று நடாத்தி வரும் ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும் ஆலய குருமார்களுக்கும், மூளாய் வாழ் மக்களுக்கும் விநாயகப்பெருமானுடைய அருள்கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இப்ப அங்பு”

இரண்டாவது குருமஹாசந்திதானம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய எல்வாழிகள்,

ஆதீன முதல்வர்,

நல்லை திருஞர்ணசம்பந்தர் ஆதீனம்.

மூளாய் வத்ரின்புலோ சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தான பரிபாலன சபைத்தலைவரின்
ஆசியுரை

விநாயகர் தனக்கு மேலான தலைவர் இல்லாதவர் அழகு அறிவு,ஞானம் செல்வம்,கீர்த்தி,முத்தி எல்லாம் தன்னைத் தப்பாமல் தினமும் தொழுவார்க்கு இரங்கி அருள் கூர்க்கும் தாயிற் சிறந்த தத்துவன். தமிழும், சைவமும் சீருடன் பொலிவும் பெற்றிலங்கும் புண்ணிய திருத்தலமே மூளாயம்பதியாகும். மூளாய் வத்ரின்புலோ சித்திவிநாயகர் என்னும் திருநாமம் கொண்டு இவ்வாலயத்திலே வீற்றிருக்கும் எம்பெருமான் அடியவர் வெவ்விளை நீக்கி அருள் பாலித்து காத்தருள்கிறார். இவ்வாலய பரிபாலன சபையின் தலைவராக தொண்டாற்ற கிட்டியமை இப்பிறப்பில் யான் பெற்ற பெரும் பேறாகும்.

ஆலயக் கிரியைகளிலே மிகமிக உச்சமானகிரியை மகாகும்பாபிஷேக குடமுழுக்கு விழாவாகும். வேதசிவாச்சாரியர்கள், அந்தணப்பெருமக்கள், சமயப்பெரியார்கள் பங்கெடுக்க வேத ஆகம முறைப்படி 12.07.2000 இல் இடம் பெற்ற மகாகும்பாபிஷேக குடமுழுக்கு விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றதை நாடுட் நன்கறியும். இவ்விழாவை யொட்டி வெளிவரும் சிறப்பு மலருக்கு ஆசியுரை வழங்க சந்தர்ப்பம் அருளிய ஆண்டவனடி வணங்கி தொடர்கிறேன்.

மிகவும் நெருக்கடியான காலத் தில் இப்புனித பணியினை முன்னெடுத்தோம். தோன்றாத் துணையாக விநாயகப் பெருமான் முன்னிற்க எம் திருப்பணி தொடர்ந்தது. எழுது கிராம மக்கள், அயல் கிராம மக்கள் நாட்டின் பல பகுதி மக்களும்,புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வதியும் விநாயக அடியார்களும் நிதியினை வாரி வழங்கினார்கள். குறிக்கப்பட்ட கால எல்லைக்குள் திருப்பணிகள் நிறைவு பெற்றன. எல்லோரின் ஒத்துழைப்பும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது.

இவ்விழாவின் சிறப்பை என்னிய சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தான பரிபாலன சபையின் மலர் வெளியிட விரும்பினார். இம்மலரின் மூலம் வேதாகமத்தின் தத்துவங்களை இலங்கச் செய்ய முயன்றுள்ளோம். “மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்ற வாக்கியத்துக் கேற்ப எழுப்பினினை உவர்ந்து ஏற்று இம்மலரினை உருவாக்க உதவிய அனைவருக்கும் என் பணிவான உளம் உவர்ந்த ஆசிகள் என்றும் உரித்தார்!

எம் எல்லோர்க்கும் எல்லாம் வல்லதூனை முகத்தானின் ஆசிகள் என்றும் தொபர இறைஞ்சி அவனடி பணிந்தேற்றுவோம்.

கி. சிவாதசுந்தரம்.

வாழ்த்துரை

முளாய்ப் பிள்ளையார் கோவில் மண்டலாபிஷேகப்பெருவிழா

“திருவுஞ்கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காக்கவும்
பருவமாய் நமது உள்ளம் பழக்கவும்
பெருகு நமது பிள்ளையைப் பேணுவாம்.”

சைவ மக்களின் முதல் வணக்கத்துக் குரியவர் விநாயகர் எதற்கெடுத்தாலும் பெருமானின் நாமம் எமது நாவில் தவழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.விக்கிணங்களைப் போக்கி எடுத்த கருமத்தை இனிது நிறைவேற்றும் பெருங்கருணை பெருமானுக்கு உண்டு. எனவே முளாய்ப் பதியின் பெருந்தெரு ஓரத்தில் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கும். முன்னிட்டு எங்கள் உள்ங்கனித்த வாழ்த்தை அனைவருக்கும் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

சமாதான நீதிபதி

தலைவர்

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, ஸ்ரீ ஸங்கா

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாண குடாநாட்டின் மேற்குப்பகுதியில் அமைந்துள்ள மூளாய் வதிரன்பலோ என்றும் பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகப் பெருமான் மிக அருள் பூண்டவர்

நீண்டதொரு வரலாற்றை உள்ளடக்கிய ஆலயம் அதுவாகும் மூளாய் வாழ் இந்து மக்கள் அனை வருக்கும் நல்லருள் புரிந்து கொண்டிருக்கும் எல்லாம் வல்ல விநாயகப் பெருமானின் திருக் கோயில் குடமுழுக்கு பெருவைவைம் அனை வரையும் பக்தியில் ஆழ்த்தும் வர்ணமயமான அழகிய திருக்கோபுரத்தை உடையதாய் நெற் களனிகளுக்கு மத்தியில் இந்த ஆலயம் அமைந் துள்ளது. பெரு அழகாகும். கும் பாபிஷேகத்தை சிறப்பிக் கும் முகமாக கும்பாபிஷேக மலர் அமைவது சிறந்ததே இம் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்புவதில் பெரும் உவயகை எய்துகிறேன்.

விநாயகப் பெருமானின் நல் லருள் எங் கள் எல்லோருக்கும் கிட்டுவதாக

து. வைத்திலிங்கம்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆசியரை

மாநகரசபை ஆணையாளர்
திரு. வே. பொ. பாலசிங்கம்
B.A. Dip. in . LG (Admi) S.L.A.D

விக்கினங்களைக் களைந்து சகல சித்திகளையும் நல்குபவர் விநாயகப் பெருமான். மூளாய் வதிரன்புலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திங்கள் குடிய பெருமான் தந்த சித்தி விநாயகரின் அருளாட்சி அளப் பரியது. அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி அவ் விநாயகப் பெருமான் குடமுழுக்கின் கும்பாபிஷேக மலருக்கு ஆசியரை வழங்குவதை பெரும் பேறாகக் கொள்கின்றேன்.

ஆலயங்கள் அமைக்கப்படலாம் ஆனால் பராமரிப்பில் பல ஆலயங்கள் கவனிப்பாற்றும் அழியும் நிலையிலும் காணப் படுகின்றன. இந் நிலையில் இவ் வாலயத்தை புனர்த்தாரணம் செய்ய வேண் டுமென்று உயரிய எண் ணங் கொண் டு நிறைவேற்றி மூளாய் வாழ் சைவப்பெருமக்களும் ஆலய பரிபாலனசபையினரும் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

“கோயில் சிறக்கக்குடி சிறக்கும்” என்ற வாக்கின்படி இப்பெரும் கைங்கரியத்தை நிறைவேற்றி தங்கள் வாழ்விற்கும் ஆன ம ஈடேற் றத் திற் கும் ஒரு பற்றுக் கோட்டைத் தேடிக் கொண்டார்கள்

அல்லற்பட்டு அலைகின்ற இக்கால கட்டத்தில் ஒரு “மலர்” வெளியிடுவதென்பது இலகுவான காரியமன்று இத்தகைய ஒரு சிறந்த கும்பாபிஷேக மலர் வெளியிடப்படுகின்றதென்றால் அது விநாயகப் பெருமானின் அருள் என்றே கூறவேண்டும்.

மகா கும்பாபிஷேகத்தை தொடர்ந்து வெளிவரும் இம்மலர் சிறப்பாக மலர இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

வே.பொ. பாலசிங்கம்

பதிப்புரை சமர்ப்பணம்

ஆன்ம கோடிகளில் தீவினைகளை அகற்றி இன்னருள் சுரக்கும் சித்தி விநாயகப் பெருமானின் திருவருளால் இந்த கும்பாபிஷேக மலரை வெளியிடும் வாய்ப்பு கிடைத்தது இவ்வாண்டு விக்கிரம வருடம் உத்தராயணம் ஆணி மாதம் 28ம்நாள் (12.07.2000) புதன் கிழமை எம் பெருமானாக்கு ஜீர்ணைத்தாரன் புனராவத்தன பிரதிஷ்டா நவகுண்ட பக்ஷி மகாயாக மஹா கும்பாபிஷேகம்: மங்களகரமாக நிகழ்ந்ததைக் கண்டு அடியார்கள் பேரானந்தில் முழுகினர்.

மஹாகும்பாபிஷேக விழாவினைநேரில் கண்டு தரிசிக்கும் வாய்ப்பு கிடைமக்காத பக்கத்கள் அனைவரும் பயடையுமாறு முக்கிய பட நிகழ்வுகளில் விநாயகரின் தத்துவங்கள், சிறப்புக்கள் சமயக்கருத்துக்கள் வரலாறு,ஆலய சம்மந்மான ஆய்வுகளின் பேறுபேறுகள் சமயப் பொரியார்களின் விளக்கக் கட்டுரை தொகுப்புக்களை எம் . பெருமான் பேரால் தங்கள் முன் வைப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

பிரணவ சொரூபியான விநாயகப் பெருமானுக்கு நாம் எடுக்கும் விழாக்கள் கைங்கரயங்கள் எல்லாம் சிறப்பும் மேன்மையும் வாய்ந்தவை என்பதனை விளக்கவும் வேண்டுமோ? இப்பெரு கைங்கரங்களை இனிதே நிறைவேற ஒத்துழைத்த அடியார்கள் எல்லாவகையாலும் பாராட்டி கௌரவபடுத்தபடவேண்டும் அவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நிறை உரியது

இனிவரும் சந்ததியினருக்கும் பயன்படுமாறு இம்மலர் பிரதிகளை பேணி வைத்திருக்க வேண்டுமென அன்பர்கள் வேண்டுகின்றோம்.

எல்லாம் வல்ல விநாயகப் பெருமான் மேன்மேலும் புரிந்து உலகெங்கினும் துன்பங்கள் நீங்கி இன்பம் பெருக வேண்டும் மென இறைவனை வாயார வாழ்ந்தி மனமார வணங்கி திரிகரண சுத்தியோடு இம்மலரை எம்பெருமான் திருவடிகள் சமர்பிக்கின்றோன்.

“வான்முகில் வழாத பெய்க மலிவளங் சுரக்க மன்னன்

கோன்முறை யரச செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க

நான்மறை யறங்கணோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க

மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகுமெல்லாம்.

“சித்தி விநாயகர் கருணை மகத்தாதை”

நன்றி

க. செல்வராசா
தொகுப்பாசிரியர்

மூலாய்
25.08.2000

**முனை வதிரன்புலேர
சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம்
பரிபாலன சமீப~ 1999 / 2000**

தலைவர் :-

திரு.கி.சிவபாதசுந்தரம்

உபகலைவர்:-

திரு.க.பாலச்சந்திரன்

ଚେଯଲାଣାର୍:-

திரு.க.செல்வராசா.

പ്രശ്നങ്ങൾ :-

திரு.வி.கணலிங்கம்

ପ୍ରାନ୍ତଶାସନ :-

திரு.கா.பார்த்தீபன்

செயற்கும் உள்பினர்கள் :

திரு.ச.கோபாலதிருஷ்ணன்

திரு. அ. எதம்பானாதன்

திரு. ச. திருவேஷ்ணசாமி

கிரு. க. கலாஷ

கிரு. நா. பிள்ளையார்

திரு. உ. கலைஞர்:

கிரு. தி. மாதநால்

கிரு. க. விக்கினேஸ் வான்

திரு. எம்.கணேசன்

தூர் தூர் குடும்பம்

கெளரவு . எண்பார் வையாளர் திரு.கி.சிவநாயகம்
திரு.சு.நடராசா.

மூலாய் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகர்தேவஸ்தான்
பரிபாலன சபை

Moolai vathiranpulo sithivinayagar thevasthana paripalana sabai

கி.சிவபாதசந்தரம்
தலைவர்

க.செல்வராசா
செயலாளர்

கா. பார்தீபன்
பொருளாளர்

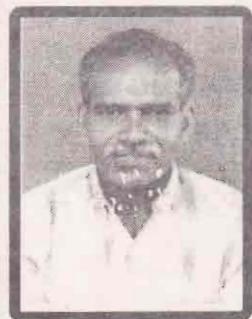
க.பாலச் சந்திரன்
உபதலைவர்

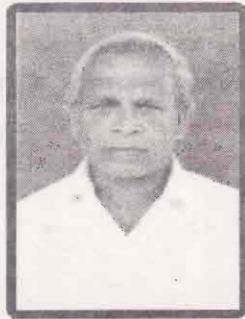
வி.தனலிங்கம்
உபசெயலாளர்

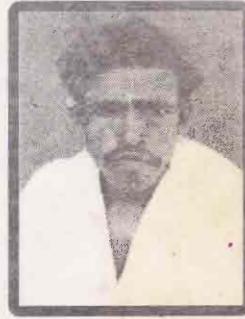
சி.கோபாலகிருஷ்ணர்
செயற்குழுற்றுப்பினர்

த. தவராசா
செயற்குழுற்றுப்பினர்

ஆ.ஏகம்பரநாதன்
செயற்குழுற்றுப்பினர்

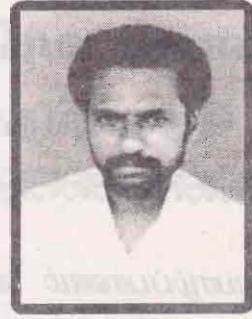
ச.கிருஷ்ணசாமி
செயற்குழுற்றுப்பினர்

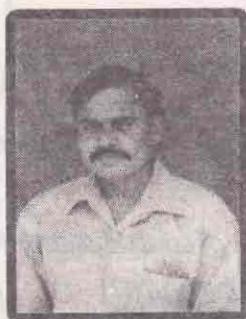
தி.முருகதாஸ்
செயற்குமுடிநுப்பினர்

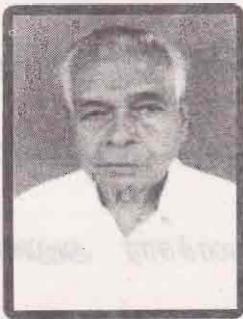
நா.ஆர்க்ஜேஞ்சன்
செயற்குமுடிநுப்பினர்

க.விக் கிளைல் வரன்
செயற்குமுடிநுப்பினர்

நா.பி.ஸ்வையார்
செயற்குழு உறுப்பினர்

ச.நடராசா

சி.சிவநாயகம்

ஜெ.கதிர்காமநாதன்
செயற்குமுடிநுப்பினர்
எண்பார் வையாளர்கள்

க
த
ர
மே
ச
ன்

ந
சி
வா
ன
ந
த
ன்

முளாய் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம் பற்றிய பதிவுகள்

01. யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி ஆலயப்பதிவு
பக்கம் 90 : 28 மூனாய்
பதிவு ஆண்டு 1892
ஆலயம் கட்டப்பட்ட ஆண்டு: 1790 கற்களினால்
கட்டப்பட்டது.
அரசாங்க அதிபர்:- சேர் டைக் பிரபு
02. இந்து சமயத்தினைக்களம் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர்
கொழும்பு
பதிவு இலக்கம் :- 6/3/J/4/P/2. திகதி 11.08.1980
03. இந்து சமய இந்து கலாச்சார அலுவல்கள் தினைக்களம்
கொழும்பு
ஆலய பதிவுஇலக்கம் :- HA/5/JA/642 திகதி 27.04.1992
04. இந்து சமய, இந்து கலாச்சார அலுவல்கள் தினைக்களம்
கொழும்பு
நிறுவனப்பதிவு:- மூனாய் வதிரன்புலோ சித்திவிநாயகர்
தேவஸ்தான புரிபாலன சபை
பதிவுஇலக்கம்:- HA/4/J/170:- திகதி 29.04.1992

செயலாளர் அறிக்கை

கோயில் மேம்பாட்டுக்கு மனதால்
நினைப்போம் செயலால் நிறைவேறும்

மூளாய் வதிரன் புலோ சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தான பரிபாலன சபையின் “தக்கார்” ஆகவும் மன்னர் செயலாளர் ஆகவும் 1991ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாகப் பணிபுரியும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. என் வாழ்க்கையில் கிடைத்த எல்லாச் சிறப்புகளையும் விட மேலானது என நான் கருதுகின்றேன் பொறுப்பேற்ற நாளில் எனக்கு பயமும் ஏற்பட்டது இவ்வளவு புராதன பெரிய தேவஸ்தானத்தின் நிர்வாகத்தை எப்படி நாம் ஏற்று நடத்த முடியும் என்பதேயாகும். ஆண்டவன் சன்னதியில் விழுந்து வணங்கி எனக்கு வழி காட்டுமாறு வேண்டிக் கொண்டேன் எனக்கு சித்தி விநாயகரே குருவாக இருந்து இன்றுவரை ஊக்கத்தையும் தென்பையும் அளித்து வருகின்றார் ஆலயத்திற்காக நாங்கள் செய்யவேண்டியதையும் சுலபமாக்கினார் நாங்கள் ஆலயத்திற்கு வேண்டும் என நினைக்கும் பொருட்களை எல்லாம் பக்தர்கள் மூலம் கிடைக்க வழி செய்து வருகின்றார் இப்படியே பற்பல காரியங்களை நாங்கள் நினைக்கும் போதெல்லாம் அவற்றை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு, பக்தர்கள் மனதில் ஆண்டவன் புகுந்து அவர்கள் மூலமாக கோவில் நிர்வாகத்திற்கு அக்காரியங்களை நிறைவேற்றி வரும் “சித்தி விநாயகரின் மகிமையே மகிமை”

இத்தகைய மகிமையாலேயே எங்கள் பணி சுலபமாகவும் சிறப்பாகவும் நடந்தேறுகிறது எடுத்த காரியங்கள் ஆண்டவர் மகிமையால் அழகுற முடித்து வைக்கப்படுகின்றன. கடந்த கால போர்குழ்நிலைகளினாலும் இடம் பெயர்வுகளினாலும் அதனால் ஏற்பட்ட அன்றதங்களாலும் சிதைவுற்றிருந்த மூளாய் வதிரன்புலோ

சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தை பழமைகள் குன்றாமல் புதிய நவீன வசதிகள் புகுத்தப் பெற்றுமிக.அழகிய சிற்பவேலைபாடுகளுடன் வர்ண அமைப்புகளுடன் மஹாகும்பாபிஷேகம் நிறைவேற்றப்பட்டமை பக்த கோடிகள் அனைவரது மனத்திலும் நீங்கா இடம் பெற்றது ஒரு நல்ல வரப்பிரசாதமாகும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் எமது முதாதையர் களினாலும் தர்மசீலர்களினாலும் ஆண்டவனுக்கு அழுது படைக்க தரும சாசனம் செய்த வயல் காணி நிலங்கள் உபகரிப்புகள் நீர்வாகம் மிட்டெடுக்க முயற் சித்த போதும் இவ்வாலயத்தில் ஆரம்ப கட்டங்களில் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் காலகட்டத்திலும் சரி சட்ட விசாரணைகள் என்றும் நீதிமன்ற வழக்குகள் என்றும் எம்மை சோதனைக்கு மேல் சோதனைகளாக ஏற்படுத்திய போதும் தானே “தன்னிகரில்லாதத் தலைவன்”என்று பக்தர்கள் மத்தியல் புகுத்தி நிர்வாகத்தின் பேரின் தனக்கே சாதகமான தீர்பெடுத்த சித்தி விநாயகரின் “மகிழ்மையே மகிழ்மை”

இன்று யாழ் மாவட்டமே வியக்கும் வண்ணம், இவ்வாலயத்தில் அதி சிறந்த வேதவிற்பனன்களினாலும் சிவாச்சாரியர் களினாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட மகாயாக மஹா கும்பாபிஷேகம் ஒவ்வொரு இந்துக்களும் பெருமைபடக்கூடிய நிகழ்வாகும்

சித்தி விநாயகர் கருணை மகத்தானது.

முளாய் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகர்
தேவஸ்தானம் முளாய்

நல்லி
க.செல்வராசா
செயலாளர்

10-08-2000

பெருளாளர் அறிக்கை

யாழ் குடாநாட்டில் மேற்கு திசையில் மருதமும் நெய்தலும் அருகிரும்ப நீர்வளமும், நிலவளமும் சீர்செறிந்த வலிகாமம் மேற்குப்பகுதியில் “மூளாயம்பதியில் வதிரன்புலோ” என்னும் புண்ணிய பூமியில் ஞான ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கும் “சித்தி விநாயகர் ஆலயம்” ஈழவளாநாட்டில் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ஒர் ஆலயமாகும்.

பரிபாலனசபையில் பொருளாளராக இருந்து தொண்டாற்றுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த மூளாய் வாழ மக்களுக்கு எனது அன்பார்ந்த நன்றியை இவ்வறிக்கை மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இவ்வாலயத்தில் 1905, 1945, 1974, ஆம் ஆண்டுகளில் மஹாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற பின்னர் 25.10.1999ஆம் திகதி “சித்தி விநாயகப்பெருமானுக்கு” பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டது. தொடர்ந்து குருக்கள் தங்குமிடம், பூசகர் காப்பகம், ஆலயகாப்பகம், புதிய தூண்கள், கீழ்க்கு, தெற்கு சுவர்கள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டன. இக்கைங்கரியத்தைத் தொடர்ந்து தருமசீலர்கள் சிலர் கொடுத்துதவிய பெருந்தி கொண்டு மணிக்கோபுரம், இராஜகோபுரம், ஆதிமூலதூபி, கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், தரிசன மண்டபம், மகாமண்டபம், வசந்தமண்டபம், வெரவர் கோயில், ஆலயக்கிணறு ஆகியவற்றின் திருத்த வேலைகளும் அவற்றிற்கான வர்ணம் தீட்டும் வேலைகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

மூளாய் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம் அரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து இற்றை வரைக்கும் காலத்துக்குக் காலம் பொது மக்களின் நிதியுதவி, பொருளுதவிகள் மூலம் திருப்பணி செய்யப்பட்டு வந்துள்ளையாவரும் நன்கு அறிவீர்கள். சித்திவிநாயகப்பெருமானுக்கு 1974ம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று இற்றைவரைக் கும் இருபத்தாறு

இயற்றவோ மகா கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தவோ சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆலயம் பாலஸ்தபானம் செய்யப்பட்டு மிகவும் குறுகியகாலத்தில் திருப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு 12.07.2000 திகதி மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது என்றால் எமது ஆலயம் மேல் மக்கள் வைத்துள்ள பக்தியும் அன்புமே காரணமாகும். நாம் பெரிய வேலைத்திட்டத்திற்கு எமது மூளாய் கிராம மக்களினதும் வெளிநாட்டில் வாழ்கின்ற மக்களினதும், அயல்கிராம மக்களினதும் நிதியுதவி பொருஞ்சுவிகளை கேட்டபொழுது மனமுவந்து வாரி வழங்கியபடியால் இக்குறுகியகாலத்தில் வேலைத்திட்டத்தினை நிறைவு செய்து மகா கும்பாபிஷேகம், வரவு-செலவு கணக்கறிக்கை எண்பார்வை செய்யப்பட்டு கூடிய விரைவில் வெளியிடப்படும் என்பதனையும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

—இப்பாரிய பொறுப்பினை நிறைவேற்றுவதற்கு எனக்கு உதவியாக இருந்த சபையின் தலைவர் கி.சிவபாதசுந்தரம் செயலாளர் க.செல்வராசா உபதலைவர் க.தர்மேசன் மற்றும் நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களின் சேவை அளப்பரியது ஆகும்.

இத்திருப்பணிகளுக்கு நிதியுதவி,பொருஞ்சுவிவாரி வழங்கிய எமது மூளாய் வாழ் மக்களும், வெளிநாட்டில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கும், அயல் கிராம மக்களுக்கும், திருப்பணிகளை சிறப்புடன் நிறைவேற்ற உதவிய சகலருக்கும் எல்லாம் வல்ல மூளாய் வதிரன் புலோ சித் திவிநாயகப் பெருமானின் திருவருள்கிடைப்பதாக.

“ சித்தி விநாயகர் கருணை மகத்தானது”

“குபம்”

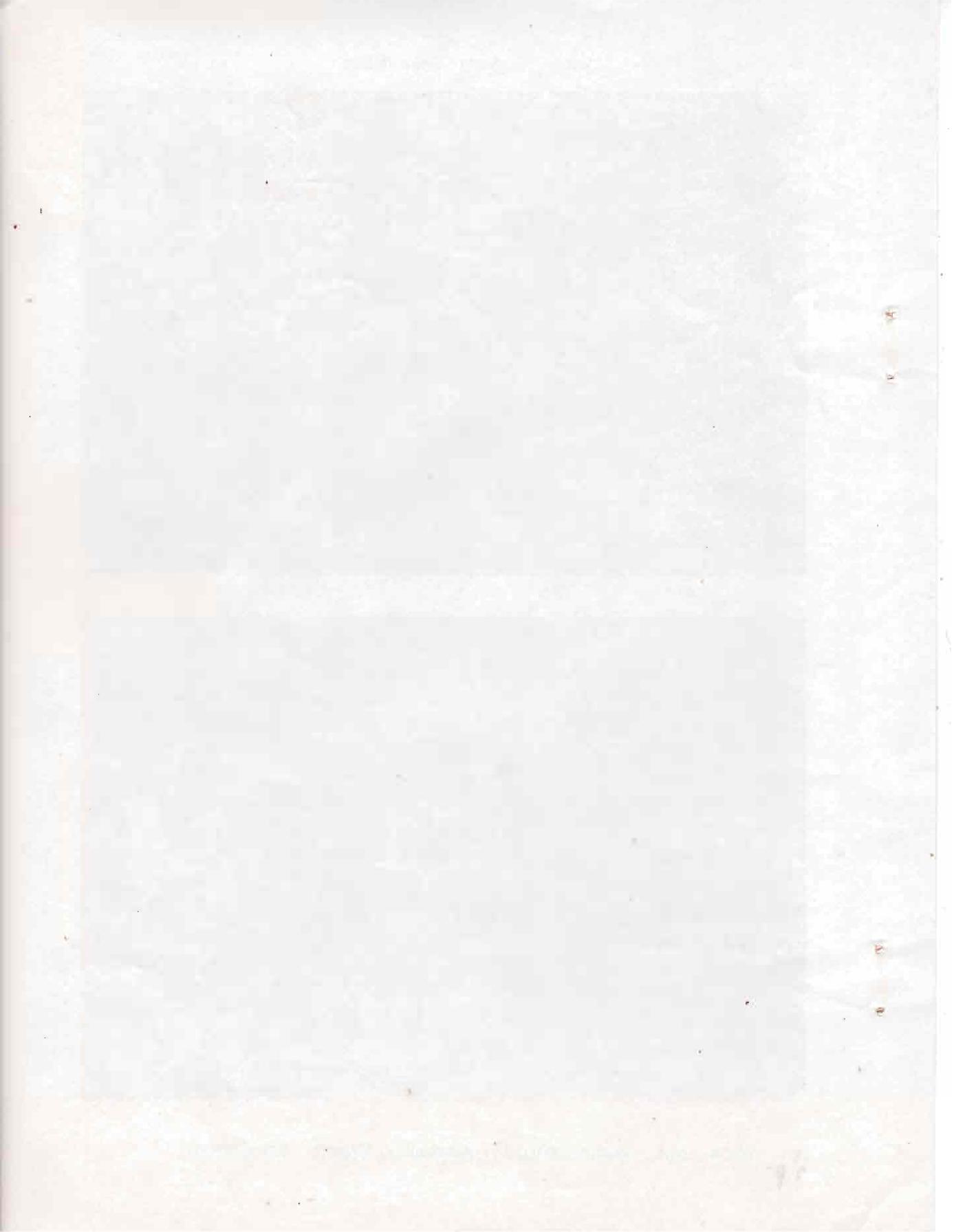
பரிபாலன சபை
மூளாய் வதிரன்புலோ
சித்திவிநாயகர்,தேவஸ்தானம்.

கா.பார்த்தீபன்
பொருளாளர்

ஆலய உற்சவ முர்த்திகள்

விசேஷமாக அமைக்கப்பட்ட தீரவ்விய ஹ்ராம யாகசாலை

கணபதிகுன்னை

திரு வந்தவர்ப்புவே சீதீ வெந்தவர் நெல்வந்தவர் நல வரலாறு

திரு.க.செல்வராசா
செயலாளர்

ஸமத்திருநாட்டின் வடமுனையில் மகுடம் போன்று விளங்கும் யாழ் குடாநாட்டில், சீரும், சிறப்பும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியில், தானமும் சமயச் சீலமும் பெருமைதரு நிறைவும் பக்தியும் பொலிந்து காணும் மூளாயம்பதி வதிரன்புலோ என்னும் திவ்விய சேஷத்திரத்தில் எழுந்தருளி, புராதன வரலாற்றுப் பெருமை மிக்கதும் துதிப்போர்க்குத் துன்பம் போக்கி காத்தருள் பொழியும் அமுதக்கடலாகக் கோயில் கொண்டு மந்திர சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து ஞான அருள்ளுளி பாலித்துவரும் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமான் காலத்தினால் அழியாத வரலாற்று பெருமை மிக்க தல வரலாற்றைத் கொண்ட ஆலயமாகும்.

இம் முத்திதரு சித்திவிநாயகர் பூராண ரீதியிலும் கர்ண பரம்பரை பேச்சு வழக்கிலும் சரித்திர சான்று நிகழ்வுகளை அடிப்படையாக கொண்டு அராய்ச்சிக்குரிய நாயகனாக அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

எம் முன் னோர்களின் பூராணீதியான கர்ண பரம்பரை பேச்சுச் சான்றுகளின்படி 1710ஆம் ஆண்டு பண்டாரபிள்ளை என்பவர் செங்காரபிள்ளை என்பவரின் “வதிரன்புலோ” என்னும் வயல் காணியை உழூம்போது, கலப்பையின் கொழு, ஒரு கல்லில் தட்டுப்பட இரத்தம் பீரிட கலப்பையை எடுத்துப்பார்த்தபோது எம் பெருமான் “சித்தி விநாயகர்” சிலை வெளிப்பட்டு காட்சி கொடுத்தார். அதன் ஆதாரமாக இன்னும் இச்சிலையில் கொழுப்பட்டதிடத்தில் காயம் இருந்து சான்று பகிர்கின்றது. (இச்சிலை யாரால் கொண்டு வந்து, எப்படி வதிரன்புலோ என்னும் புண்ணிய பூமியில் புதைக்கப்பட்டது. என்றும் இந்நிகழ்வு எந்த அன்னியர் ஆட்சிக் காலத்தில் எற்பட்டது என்பதற்கு கதைகளை கூறி வருகின்ற போதிலும்என்னால் கடந்த 1967ஆம் ஆண்டு திருகோணமலை மாவட்டமும் - மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் இணையும் வெருகல் ஆற்றுக்கு அண்மித்ததும் மூன்று பக்கமும் இந்து சமுத்திர ஆழ்கடலினால் சூழப்பட்டதும், ஒரு முக ஆழ்நினால் மறைக்கப்பட்ட “மலைமுத்தல்” என்னும் “முக்கிரியாவா வேர்” கிராமத்தில் தலைமை சமய பெரியோரின் குகை ஆச்சிரமக்கோயிலில் காணப்பட்டதும், அதில் சில சாரம்சங்களை அவரினால் எனக்கு கூறப்பட்ட “கடலோட்டு” என்னும்

பரிசுத்த நூலைக் கண்டும், களித்தும் உள்ளதன் தன்மையால், பொன்னாலை வாகுராசப்பெருமாள் ஓல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படி ஏழ பிரகாரங்களுடன் அழகுற காட்சி அளித்தது என்றும், பின்னர் போர்த்துக்கேயர் சைவசமயப் போழிவுகளை உண்டாக்கினர் என்றும் அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

இதன் அடிப்படையில் சரித்திர சான்றுகளின்படி “மூளாய் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகரின்” ஆராய்ச்சிக்குரிய தோன்றலை ஒரளவு தெளிவுபெற கொடுத்துவைத்தமைக்காக சித்திவிநாயகப் பெருமானுக்கு எம் சமர்ப்பணம்.

கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் இலங்கையின் சில கரையோரப்பகுதிகளை கைப்பற்றி நேரடியுட்சி செய்தனர் வேறு சில பகுதிகளை அப்பிரதேச அரசர்களுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்த அடிப்படையின் பேரில் கப்பம் கொடுக்கவும், கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்புவதற்கும் ஓட்டுக்கொண்டதன் பேரில் சுய இராச்சியங்கள் செயற்பட்டன. இந்நிலையில் 1615ஆம் ஆண்டு எதிர்மன்னசிங்கம் என்னும் மன்னன் இறக்க, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் ஒரு குழப்பமான நிலையை பயன்படுத்தி, சங்கிலி மன்னன் தந்காலிகமாக யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் ஆதிக்கத்தைப் பெற்றிருந்தான். முன்னைய அரசர்கள் ஓட்டுக்கொண்ட பிரகாரம், சங்கிலி மன்னன் நடக்கத்தவறியமைக்காக, அவனைத்தண்டிக்க போர்த்துக்கேயத்தளபதியான கொன்ஸ்தந்தையின் -டி- பிறகுன்சா என்பவன், டி-ஒலிவோன்பவன் தலைமையில் ஓர் படையை அனுப்பி ஊர்காவற்துறையில் படையிறக்கி, சங்கிலி மன்னனை கைது செய்ய எத்தனித்த போது, அவர் இந்தியாவுக்கு தப்பியோட எத்தனித்தவேளை கைதுசெய்யப்பட்டு, பின்னர் கோவாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு கொலை செய்யப்பட்டார். இவ் அரசியல் குழப்பங்களைப் பயன்படுத்தி 1621ஆம் ஆண்டு டி-ஒலிவோ யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைப் போர்த்துக்கேய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தான். அன்றே யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தன் சுதந்திரத்தை இழந்தது.

இச்சந்தரப்பத்தைப் பயன்படுத்திய போர்த்துக்கேயர், சைவக்கோயில்களை இடித்து, சைவவழிபாடு செய்வதனைத்தடுத்து, கத்தோலிக்க சமயத்தை வளர்த்தனர். இதற்கு கீழ்ப்படியாத மக்களைக் கைதுசெய்து, அவர்களைக் கொண்டே சைவக்கோயில் களில் இடித்தகற்களை கொண்டு தம்மைப்பாதுகாக்க கோட்டைகளையும் கிறிஸ்தவ ஆலயங்களையும் கட்டுவித்தனர். இந்நிலையிற்றான் ஏழ பிரகாரங்களைக்கொண்ட பொன்னாலை திருத்தல ஜந்து பிரகார மதில்கள் இடிக்கப்பட்டன. பொன்னாலைத்திருத்தலத்திற்கு வலதுபறுமாக அமைத்த எழாம் பிரகாரத்தில் இருந்ததும் பொன்னாலை-காரைநகர் (பாலம் இன்று அமைந்துள்ள) பிரதேசத்திற்கு அண்மித்ததுமானதும், முன்னர் பெருங்கடலும் சிறுகடலேரிகளும் கலக்கும் பொன்னாலைத்துறைமுக இடத்திற்கு அண்மையில் அமைந்திருந்ததும், ஈழவளாநாடு எங்கும் புராதன சைவஆலயங்களை அமைத்தவனுமான ‘குளக்கோட்டன் சோமஸ்கன்’ என்னும் மன்னனினால் அமைத்துருப்பெற்றுமான சித்தி விநாயகர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. இடிக்கப்பட்ட கற்களுடன் கற்களாக கை மாற்று பொருள் தூக்கிய முறை மூலம் கைத்திகளினால்

கைவிலங்கிடப்பட்டநிலையில் சித்தி விநாயகர் சிலையும் “புலோ” என்று கூறப்படும் வெற்று பயனற்ற பற்றைக்காணிகள் ஊடாக எடுத்துச் செல்லும் போது பத்தி நிறை புத்தர் ஒருவரின் கையில் இச்சிலை அடைந்தபோது, அப்பத்தி நிறைபத்தர் ஞானத்தின் மிகுதியால் அதை அவ்வெற்று புலோவில் அமைந்த பள்ளமான பகுதியில், அன்னியரின் கண்ணில் காணாமல் போட்டு உருத்தெரியாமல் புதைத்துள்ளார், என்பதும் சான்று. அத்துடன் அல்லாமல் அக்கைத்திகள் நீர் அருந்துவதற்கு அமைக்கப்பட்ட “தூரவு” என்று சொல்லப்படும் சிறிய கேணி போன்ற பொக்குணை இவ்வாலய தென்பகுதியில் சான்று பகிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஒல்லாந்தரின் ‘டச்’ வீதி என்று இவை குறிப்பிடப்பட்டாலும், இவ்வீதி ஊடாக பொன்னாலை ஆலய ஜந்து வெளிப்பிரகாரங்களிலும் உடைக்கப்பட்ட கற்கள் சங்கானை கோட்டை கட்ட இவ்வீதி ஊடாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டதற்கு போதிய சான்று உண்டு. மூளாய் வதிரன்புலோவில் அமைந்துள்ள தூரவு போன்று பல தூரவுகள் பொன்னாலை, பற்டியவத்தை, மூளாய், பத்தானை, முங்கோடை, பிளவுத்தை, அந்தரங்கால் சங்கானை மூலம் இன்னும் நிருபணம். பல ஆண்டு காலம் முன் குறிப்பிடப்பட்ட விக்கிரக ஆராதனை தடை அன்னியர் ஆட்சிகளில் இருந்தது. பல ஆண்டுகாலம் இச்சிலை புலோ நிலத்தில் புதையுண்டு கிடந்தது கண்களு.

இவ்வரலாற்று ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல, கொழுவால் வெளிப்பட்ட சித்தி விநாயகரை அன்றைய காலம் ஆலயம் அமைத்து பிரதிஷ்டை பண்ணி வழிபட உகந்த காலமல்ல என்பதை உணர்ந்த பெரியேர் இவ்விக்கிரகத்தை “மூளாய் இம்பலனை” என்னும் காணியில் இருந்த கிணற்றில் போட்டு வைத்தனர்.

அன்னியர் ஆட்சியில் ஆலயம் அமைக்க, பிரதிஷ்டை செய்ய, சைவசமய வழிபாடு செய்ய மக்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட போது, விநாயகப் பெருமான் கனவில் தோன்றி, வதிரன்புலோ காணியில் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும் என்று பணித்தார்.

இதன் பிரகாரம் பண்டாரபிள்ளை என்பவர் “இன்பலனை” என்னும் காணிக்கிணற்றில் போட்டசிலையை எடுத்து சிறு குடிலமைத்து வழிபாடு செய்து வந்தார். இச்சிலையை அக்கிணற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட போது பிராயச்சித்தம் செய்ய, அக்காலத்தில் இக்கிணற்றில் இடப்பட்ட பூசைப் பொருட்கள் இன்னும் இக்கிணற்றில் இருந்து சான்று பகர்கின்றன.

சிறு குடிலில் இருந்த விநாயகப்பெருமான் எல்லோருக்கும் அருள் பாலிக்க வேண்டும் என்ற பெரும் கிருபையினால் 1790ஆம் ஆண்டு ஊர் மக்கள் உதவியுடன் “செங்காரபிள்ளை தோம்பு நிலம் வதிரன்புலோவிலும் இராசரத்தின முதலியார் தோம்பு நிலம் வதிரன்புலோவிலும் பணையாள்வான் பிரிவிலும்” அவர்களினால் சித்தி விநாயருக்க தரும சாசனம் செய்யப்பட்ட நிலத்திலும் முதலில் முருகைக்கல்லாலும், பின்னர் வைரக்கல்லாலும் கோயில் எழுப்பி பூசகர் நியமிக்கப்பட்டு, ஆகமவிதிப்படி நடக்க ஆவன செய்யப்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் பண்டாரபிள்ளை முத்திபேற வேண்டி காசிக்குச் சென்று முத்தி எய்தினார்.

அன்று சதானந்தாபட்டர் காலம் தொட்டு பூசகர்கள் கிரியைகளை முறை தவறாது செய்தும், ஆலய ஆகமங்களை நடாத்தியும் அடியார்கள் பொறுப்புடன்

காலத்திற்கு காலம் ஆலயத்திற்கு வேண்டிய திருப்பணிகளைச் செய்தும் பாதுகாத்தும் உபயங்களை சிறப்பாக நடாத்தியும் வருகின்றனர். தன்னிகரில்லாத தலைவரைக் கொண்ட இவ்வாலயம் தானே இயல்பாக இயங்கும் தனித்தன்மை கொண்ட ஒர் தெய்வீக ஆலயமாகும்.

இத்தேவஸ்தானத்திற்கு எம் முன்னோர்கள் பலர் வதிரன்புலோ, வதிரன்புலோவும் பணையாள்வான் பிரிவும், ஊழையன்புலம், வதிரன்புலோ இராமநாதன் கலட்டி, பிறமேட்டு நிலங்களையும், தம்பனை வதிரன்புலோ ஆண்டிச்சிகாடு, பிட்டிவயல் ஆகிய நெல் வயல்களையும் தருமசாதனம் செய்துள்ளனர். அத்துடன் அல்லாமல் திருவிழாவிற்கு என்று வெட்டுக்கிடங்கு கேசியவளை, பிட்டி, கள்ளியன்காடு, குமரப்புலம், ஆண்டிச்சியகாடு, கம்பியானை, குரும்பைப்புலம், பத்திரிக்கடவை, ஜூயத்தபுலம், முதலைக்குளி, ஆடவராயன் வயல், பிறவும் மேட்டு நிலங்களையும், பள்ளி நிலங்களையும் உபயமாக ஏற்படுத்தி கோயில் நித்திய நெமித்திய கிரியைகள் சிறப்புற நிறைவேற ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளனர். ஆனால் அவற்றில் சில தருமசாதனம் செய்தவர்களின் வழித்தோன்றல் என்று கூறிக்கொள்பவர்களினால் மிக நூதனமான முறையில் சிதைத்தும், கைமாறியும், மறைத்தும் சொந்தமாக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன.

இக்கோயில் சம்பந்தப்பட்ட பல வழக்குகள் காலத்திற்கு காலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட போதிலும் தகுந்த ஆவணங்களுடனும் சாதனங்களுடனும் உரிமையுள்ளவர்கள் நீதிமன்றம் மூலம் நிருபித்து முகாமைப் பொறுப்பை ஏற்கலாமென்று 1946ஆம் ஆண்டு நடந்த J / DC-2480-21.01.1946 வழக்கில் கூப்பிரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்தபோதிலும், அதன் பின்னரும் எவ்வும் நிருபித்து முகாமை பொறுப்பேற்க முன் வரவில்லை.

இவ்வாலயத்தில் கடந்த நூற்றாண்டில் 1905,1945,1974 ஆகிய ஆண்டுகளிலும் இந்நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் 12-07-2000 திகதியும் மிகச்சிறப்பாக கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுமை குறிப்பிடத்தக்கது. மற்றைய கோயில்களில் நடைபெறுவதுபோல் அல்லாமல், இவ்வாலயத்தில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கரிப்பொட்டு, காளாஞ்சி ஆகியவை கொடுத்தல் நிறுத்தப்பட்டு, தன்னிகரில்லாத தலைவராகிய சித்திவிநாயகருக்கு அர்ப்பணம் செய்து பொதுமக்களின் கோயிலாக நடைபெற்று வருகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் 1930ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 2ம் திகதி தொடக்கம் 1958 ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 21ம் திகதி வரை சுமார் 28 ஆண்டுகள் “சித்தி விநாயகராலய பரிபாலன சபை” என்ற பெயரில் ஒர் சபை இயங்கி வந்ததாக போதிய சான்றுகள் கூறுகின்றன. பின்னர் ஒரு சிலின் பொறுப்பற்ற தன்மையினால் அதற்கு முகம் கொடுக்க முடியாத நிலைப்பாட்டில் அது செயலுறும் தன்மையை இழந்துவிட்டது. பின்னர் 1965, 1971, 1980, ஆகிய ஆண்டுகளில் ஒர் பரிபாலன சபை உருவாக வேண்டும் என்று இவ்வூர்ப்பொதுமக்கள், உபயகாரர்கள் விரும்பிய போதிலும் 02.11.1991 வரை இம்முயற்சி சித்திபெறவில்லை.

தற்பொழுது இத்தேவஸ்தானத்தில் ஜந்துவேளைகளில் நித்தியழுஜையும், நெமித்திய பூஜைகள், மகோற்சவங்கள், தை,வருடப்பிற்பு, சங்காபிஷேகம் வைரவர் பொங்கல், பங்குனி உத்தரம், ஆனி உத்திரம், ஆட்ப்பூரம், நவராத்திரி திருக்கார்த்திகை விளக்கீடு, 21நாள் பெருங்கதை சஷ்டி விரதம், சோமவாரம், பஞ் சமுகவிநாயகர் உற் சவம், வெள்ளிக்கிழமைதோறும் காலை பாடசாலைமாணவ,மாணவிகளின் கூட்டுப்பிரார்த்தனை, பஜைனை, அபிஷேகம் ஆகியன உபயகாரர், வழிபடுவோர், நிர்வாகஉதவியுடனும், அர்ச்சகரின் ஆலோசனையுடனும் மிகச்சிறப்புற நடைபெற்று வருகின்றது. அத்துடன் அல்லாமல் அருகிலுள்ள முருகன் ஆலயத்தில் எத்திருவிழா தினத்திலும் இக்கோயிலிலும் ஒர் சிறப்பு அபிஷேகம் நடைபெறுவது சிறப்பமுச்சமாகும். இன்னும் உபயகாரர்கள் அநேகர் தங்கள் திருவிழாக்களில், வீதியுலா வருவதற்காக வேண்டிய வாகனங்களை செய்வித்துத்

தந்துள்ளனர்.

மேலும் 1958ம் ஆம் ஆண்டு இவ்வாலயத்தின் பரிபாலன சபை செயலிழந்தபின் இக்கோயிலின் “திருப்பணிகள்” என்ற பெயரில் தனிநபர்களினாலும், குழுக்களினாலும், சபைகளினாலும் சிலவேலைத்திட்டங்கள் காலத்திற்குக்காலம் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும், முழுமையாக கணக்கு வரவுசெலவுகள் மக்கள் பார்வைக்கு வெளிப்படுத்தப்படாத நிலைப்பாட்டில் ஆலயசெயற்பாடுகளை எல்லாம் ஒர் முகப்படுத்தவும், ஆலயத்தின் வளர்ச்சி கருதியும் ஒர் பூரணத்துவம் வாய்ந்த பரிபாலனசபை வேண்டும் என்ற பொதுமக்கள், உபயகாரர்களின் ஏகோபித்த கருத்தையும் முடிவையும் ஏற்றுக்கொண்ட கலை, பண்பாட்டு நிறுவனம் 02.11.1991 திகதி மூளாய்வாழ் பொதுமக்கள், மூளாய் இந்துஇளைஞர் மன்றம், உபயகாரர் நலம் விரும்பிகள் அணுசரணனியடன், குறித்த தேவஸ்தானத்தின் நிர்வாகப் பராமரிப்பு பொறுப்பினை, உள்ளூர் அடியார்கள் பெரிதும் பங்குகொண்டு நடாத்தும் முறையில் ஒரு 18பேர் கொண்டநிர்வாக சபையை ஏற்படுத்தி அதன் தலைமை பொறுப்பினை ‘தர்க்கார்’ மூலம் செயல்படுத்த ஏற்படுத்தியது. இவ்வழுங்குக்கமைய தர்க்காருடன் கூடிய நிர்வாக சபை இத்தேவஸ்தானத்திற்கு வேண்டிய

- (1) அமைப்பு திட்ட விதிகள் (யாப்பு) தயாரித்தல்
- (2) அங்கத்துவம் சேர்த்தல்

(3) ஆலய சொத்துக்களை ஒருமுகப்படுத்தல் போன்ற வேலைத்திட்டங்களை செவ்வனே நிறைவேற்றி 07.11.1992 இக்கிராம மக்களின் ஏகோபித்த அங்கீகாரம் பெறப்பட்டதுமிய பரிபாலன சபை தன் வேலைத் திட்டங்களையும் தனது நிர்வாகப்பணியையும் திறம்பட நிறைவேற்றிவருகின்றது. அத்துடன் அல்லாமல் வருடம்தோறும் ஆலய வரவு செலவுகள் எண்பார்வைக்கு சமர்பிக்கப்பட்டு புத்தகவடிவில் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட பல அன்றத்தங்களுக்கும் அதனால் ஆலயத்திற்கு ஏற்பட்ட சேதங்களை பரிபாலன சபை உடனுக்குடன் செயல்பட்டு திருத்தி, இன்று ஒர் முழுமையான, பல நூற்றாண்டு பழமைவாய்ந்த ஆலய புனரமைப்பு நடைபெற்று பொது மக்கள் அன்பர்கள் அடியார்கள் துணையடன் அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட நிதிஉதவி கொண்டு “ஜீரணோத்தாரண புனராவர்த்தனப் பிரதிஷ்டா கும்பாபிஷேகம்” யாழ் மாவட்டத் தில் தலை சிறந்த வேத விற் பன் னர்களினாலும், சிவாச்சாரியர்களினாலும் 12-07-2000 நடைபெற்றது. இவ்வாலய வரலாற்றில் இது ஒர் ஜந்து நூற்றாண்டு மைல் கல்லாகும்.

“சித்திவிநாயகர்கருணை மகத்தானது”

மூளாய் வதிரன்புலோ சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம்
சுற்புரம் 12-07-2000

நன்றி
க.செல்வராசா
செயலாளர்
பரிபாலன சமை.

முளாய் வதிரன்புலோ சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம் பற்றிய பதிவுகள்

01. யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி ஆலயப் பதிவு:-

பக்கம் 90 : 28 மூளாய்

பதிவு ஆண்டு 1892

ஆலயம் கட்டப்பட்டதுண்டு: 1790 கற்களினால் கட்டப்பட்டது
அரசாங்க அதிபர்:- சேர் டைக் பிரபு.

02. இந்து சமயத்தினைக்களம் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர்
கொழும்பு

பதிவு இலக்கம் :- 63\JA\P\ 2. திகதி 11.08.1980

03. இந்து சமய இந்து கலாச்சார அலுவல்கள் தினைக்களம்
கொழும்பு

ஆலயப்பதிவுஇலக்கம் :- HA\5\JA\642 திகதி 27.04.1992

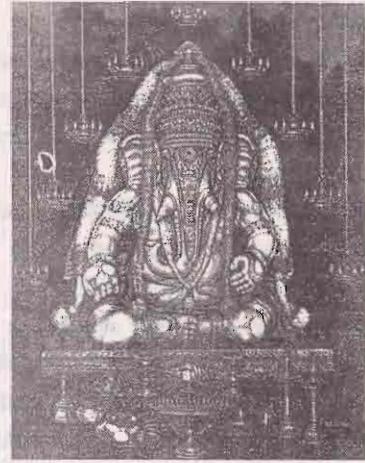
04. இந்து சமய, இந்து கலாச்சார அலுவல்கள் தினைக்களம்
கொழும்பு.

நிறுவனப்பதிவு:- மூளாய் வதிரன்புலோ சித்திவிநாயகர்
தேவஸ்தான பரிபாலனசபை
பதிவுஇலக்கம் :- HA\4\J\ 170 - திகதி 29.04.1992

விநாயக வடிவம்

சிவகணங்களுக்கு பதி- கணபதி சிவகணங்களுக்கு ஈசன் கணேசன் தந்து அற்றவன் வி-தந்து மலம் அற்றவன் வி-மலன் ஆகவே நாயகன் அற்றவன் விநாயகன்: பிள்ளையாருக்கு முன்னின்று, நாம் நமது சிரசில் குட்டிக்கொண்டு, தோப்புக்கரணம் போட்டால், எடுத்த காரியம் விக்கினம் இன்றி நிறை வேறும். ஆகவே விக்கினங்களைப்போக்கும் ஈஸ்வரன் விக்கினேஸ்வரன். எடுத்த காரியம் சித் திபெற அருள்பவன் ‘சித் தி விநாயகன்’ பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைத்தால் நலமென என்னுகின்றோம். பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்னரே, எந்த ஒரு சுபகாரியமும் நடைபெறுகின்றது! பிள்ளையார் வழிபாட்டை எல்லோரும் செய்கின்றனர்.

தமிழில் ஓம் என்று எழுதுக்கள் அந்த வடிவமே கணபதி; கணபதி ஒங்கார வடிவம்; யானையே தெளிவாக ‘ஓம்’ என பிளிரும் யானை கம்பீரமான தோற்றமும், அபார உழைப்பும், திடபலமும் அறிவும் கொண்டது. தாவர உணவை உண்டு சக்தியுடன் பொலியும் யானை முகத்தைக் கணபதிக்குத் தந்தன் அருட் பெரியார்கள். கணபதி உருவைக் கவனியுங்கள். கால் மடித்து அமர்ந்தகோலம் அகரம் போலும், தலையும் - துதிக்கையும் உகரம் போலும், வயிறு மகரம் போலும், அகர, உகர, மகர, ஒங்கார வடிவமே கணபதி வடிவமானது; குண்டலினி சக்தியே முதிகம்; பாசத்தை அறுக்கும் பாசாங்குசமும், பதியறிவைத் துலக்கும்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான் விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் -விநாயகனே விண்ணிற்கும் மன்னிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால் கண்ணிற பணியின் கனிந்து.

கொம் பெழுத் தாணியும், சகல லோகமும் ஈஸ்வர சக்தியில் அடக்கம் என்பதை விளக்கும். மோதகமும், சாதனத்திற் சிறந்த ஐபயோகத்தைக் காட்டும் ஐபமாலையும், கணபதி கையில் காண்கின்றோம். பரம்பொருள் ஒன்றே; அவர் அனந்தகுண சின்மயம்; அதன் குணங்களுக்கே பல பெயர் வடிவுகளைத் தந்து உபாசிக்கின்றோம். விங்கம் - அந்தராந்தம் வடிவம்.

சமராஜை முர் த் தி--ஜூந் தொழில் வடிவம் .

முருகன்-சிவக்கனல் வடிவம் - தட்சணாமூர்த்தி - மோனஞான போத வடிவம். அவ்வாறு கணபதி இறைவனின் வல்லமை வடிவம்,

“தனதடி வழிபடும் அவரிடர் கடி கணபதி வர அருளினன்”

அசுரபலத் தை அழிக் கவந்களன் ஆணமுகன். ஓளவையார் கணபதி உபாசனையால் சக்தியும் முக்தியும் அடைந்தார்

வாக்குண்டாம் நல்லமனமுண்டாம் மாமஹாள் நோக்குண்டாம் மேளி நுடங்காது பூக்கொண்டு துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம் தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு -

என்பதுவிநாயகர் துதிகளில் ஒன்று. ‘பிழியத ஞாருவமை கொள்கிஞு கரியது வடிகொடு தனதடி வடிபடு மவரிடம் கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை வடிவினர் பயில்வளி வஸ்மறை யிறையே’

பிரணவமானது சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பீடமாகவும் மற்றைத் தேவர் கஞக்கெல்லாம் பிறப்பிடமாயும் எல்லா மந்திரங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் மூலமாயும் உள்ளது.

பிரணவம் மூலமொழி எனவும் தனிமொழி எனவும், ஒங்காரமெனவும், குடிலை எனவும் சொல்லப்படும். இதன் வடிவமே விநாயகக் கடவுள்.

விநாயகக் கடவுள் பிரணவ வடிவினராதலை அவரது திருமுகம் உணர்த்தும், அதனையே யானைமுகம் என்று பெரியோர் கூறுவார்.

பிரணவத் தின் வரிவடிவை முதற்கண் அறிவது மரபாம். முதலாம், இரண் டாம் உறுப்புக் கள் நகூத்திரவடிவு, தண்டவடிவுகளாக, அமையப்பெற்றது. பிரணவம் என்று காமிகாகமம் கூறுகின்றது. ஆகையால் இவ்விரண்டுபடிம் கலந்த வடிவம் ஊழை எழுததென்றும், மூலமது என்றும், பிள்ளையார் சுழி என்றும், மெள்ளாழரம் என்றும் சொல்லப்படும்.

“உ” என் னு மெழுத் து நாதவிந்துக்களின் வரிவடிவாம். இது ஒங்காரவாச்சியராகிய விநாயகரது துதிக்கை போலாம். இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வழிபடும் மரபை உலகம் கைக்கொண்டு அனுட்டித்து வருகின்றது. இதனையே சிவபெருமான் அவருக்கு அருளிச் செய்தார் என்று உண்மை நூல்கள் கூறும்.

விநாயகரும் சிவமும், சக்தியும் கந்தரும் பிரணவ சொருபியாவர், சிவபெருமானை ஒங்காரப் பொருள் என்று வேதம் கூறும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் ‘ஒங்காரத் துட்பொருளானை’ எனத் திருவாய் மலர் ந் துள் ளார். சிவத் தோடு அபேதமாய் விளங்கும் விநாயகரது தாயை “உம”என்று வேதம் கூறி “உமஸஹாயம்” என்றுசிவத்தைத் துதிக்கும். அஉ-ம என்னும் பிரணவம் உ-ம்-அ எனத் திரிந்து விளங்கும். சன் முகக் கடவுள் பிரணவ வடிவினராதலை அவரது ஆறு திருமுகங்களும் உணர்த்தும் அது, “தாம ஸரக்கணான் முதலிய பண்ணவர் தமக்கும் ஏழ நப்பு மறைக்கலாம் ஆதிபெற் றியலும் ஒரெ ஸப்படும் குடிலையே யொப்பினா முருகன் மாழு கத்துளொன் நாமவன் நன்மை யார் வகுப்பார்!”

எனவரும் கந் தபுராணச் செய்யளால் தெளியப்படும். இதனால் விநாயகரே முதலில் வழிபடற் பாலர் என்பதும், கணபதியும் சிவமும், சக்தியும், கந்தரும் ஒருவரே என்பதும், சைவ நூற்றுணி பாதல், உணர்ப்பட்டன: ஆகவே, ஒம்கார மூர்த்தியை வழிபடுவோமாக.

ஆலய வழிபாடு

***** ஸ்ரீலரி ஆஹமுகநாவலர்

யாவரும் நாடோறும்
திருக்கோயிலிற் சென்று, சிரத்தையோடு
விதிப்படி தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.
தேவாலய தரிசனம் நாடோறுஞ்
செய்தற்கு இயலாதாயின் புண்ணிய,
காலங்களிலேனும் தவறாமற் செய்தல்
வேண்டும்.

ஆலயதரிசனஞ் செய்ய
விரும்புவோர் ஆலயத்துக்குச் சமீபத்தில்
உள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்
செய்து, தோய்த்துவர்ந்த வஸ்திரந்
தரித்து. அநுப்டானம் முடித்துக் கொண்டு,
ஆலயத்துக்குப் போதல் வேண்டும்.

ஆலயத்துக்கு போகும் பொழுது,
ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய், பழம்,
பாக்கு, வெற்றிலை, முதலியவை
வைத்து, அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே
உயர்த்தப்பட கையில் ஏந்திக் கொண்டு
போதல் வேண்டும். பொருளில்லாதவர்,
பத்திரிபுத்தங்களேனும் கொண்டு
போய்க்கொடுத்து வணங்கல் வேண்டும்.
அதுவுங் கூடாதவர் சந்திதியிலுள்ள
குப்பை முதலியவற்றைப் போக்கியேனும்
வணங்கல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்த
வட்டே. திருக்கோபுரத்தை வணங்கி,
இரண்டு கைகளையுஞ் சீர்சிலே
குவித் துக் கொண்டு உள் ஓன்
பிரவேசித்து, பலிபீத்துக்கு இப்பால்
நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும்,
பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும்,
பண்ணல் வேண்டும். தீர்யாங்க
நமஸ்காரம் இவ்விருவருக்கும் பொது.

அட்பாங்க நமஸ்காரமாவது தலை,
கையிரண்டு, செல்பியிரண்டு, மோஷய்,
புயங் களிரண்டு, மோவாய்,

புயங்களிரண்டு, என்னும் எட்டுறுப்பும்
நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல்.
பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது தலை,
கையிரண்டு முழங்காளிரண்டு என்னும்
ஜங்குறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி
வணங்குதல். தீர்யாங்க நமஸ்காரமாவது
சீர்சிலே இரண்டு கைகளையும்
குவித்தல்.

நமஸ்காரம் மூன்று தரமாயினும்,
ஜங்கு தரமாயினும், ஏழுதரமாயினும்
பண்ணல் வேண்டும். ஒருதரம் ஒருதரம்
இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

நமஸ்காரம் பண்ணுமிடத் து
மேற்கோயினும் தெற்கோயினும் கால்
நீட்டல் வேண்டும். கிழக்கோயாயினும்
வடக்கோயாயினும் கால் நீட்டலாகாது.

கிழக் கேயாயினும் வடக் கே
யாயினும் சீர்சை வைத்து, மார்பு
பூரியிலே படும்படி வலக்கையை
முன்னும் இடக்கையைப் பின்னும் நேரே
நீட்டி, பின் அம்முறையே மடக்கி
வலப்புயமும் இடப்புயமும் மண்ணிலே
பொருந்தும்படி கைகளை அரையை
நோக்க நீட்டி, வலக்காதை முன்னும்
இடக்காதைப் பின்னும் மண்ணிலே
பொருந்தச் செய்து நமஸ்காரம் பண்ணல்
வேண்டும்.

நமஸ்காரித்து எழுந்து கும்பிட்டு,
கடவுளை மறவாத சிந்தையோடு இரண்டு
கைகளையும் இருதயத் தி லே
குவித்துக்கொண்டு, கால்களை மெல்ல
வைத்துப் பிரதக்கினம் பண்ணல்
வேண்டும்.

சீவுபெருமானை மூன்று
தரமாயினும் ஜங்கு தரமாயினும், ஏழு
தரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும்,
பதினெந்து தரமாயினும், இருபத்தொரு

தாமாயினும், பிரதக்ஷினம் பண்ணல் வேண்டும்.

விநாயகரை ஒரு தரமும் சூரியனை இரண்டு தரமும், பார்வதி தேவியாரையும் விட்டேனுவையும் நந்நான்கு தரமும் பிரதட்சினம் பண்ணல் வேண்டும்.

பிரதட்சினம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே தூபி நிழலேனும் துசத்தம்ப நிழலேனும் இருந்தால், அந்த நிழலில் மூன்று கூறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்லல் வேண்டும். கடவுள் உற்சவங் கொண்டருளும் பொழுது அந்த நிழல் இருப்பினும், நீங்காது செல்லலாம்.

அபிசேக காலத் தில் உட்பிராகாரத் திலே பிரதட்சினம் நமஸ்கார முதலானவை பண்ணலாகாது.

பிரதட்சினம் பண்ணிச் சந்தி தானத்திலே நமஸ்காரங் செய்து, எழுந்து கும்பிட்டுக் கொண்டு உள்ளே போய், கடவுளைத் தரிசித்து மனசிலே தியானித்து, சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து, மனங்கசிந்துருக, உரோமங் சிலிர்ப்ப ஆனந்தவருவி சொரிய இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லல் வேண்டும்.

அருச் சகரைக் கொண்டு கடவுளுக்கு அருச்சனை செய்வித்து, தேங் காய் பழ முதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து, கர்ப்புராஜரத்திரியம் பணிமாறப் பண்ணுவித்து, அருச்கருக்கு இயன்ற தக்ஷினை கொடுத் தல் வேண்டும்.

கடவுளைத் தரிசனங் செய்து கொண்டு, அவருக்குப் பூங்காட்டாது பலிபீடத் துக்கு இப்பால் வந் து மூன்றுதரம் நமஸ்கரித்து, எழுந்து வடக்கு நோக்கி இருந்து, கடவுளைத் தியானித்துக் கொண்டு, அவருடைய

மந்திரத்தில் இயன்ற உருச்செபித்து, எழுந்து விட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலிலே செய்ய லாகாத குற்றங்களாவன: ஆசாரமில்லாது போதல், கால் கழுவாது போதல், எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல், மூக்குநீர்சிந்தல், அபானவாயுவிடுதல், பாக்கு வெற்றிலையுண்டல், தாம் பலம் உமிழ்தல், போசனபானம் பண்ணுதல் நிந்திரை செய்தல், மயிரைக் கோதி முடித்தல், சூதாடல் சிரசிலே வேட்டி கட்டிக் கொள்ளுதல் தோளிலே உத் தரையரிட்டுக் கொள்ளுதல், போர்த்துக் கொள்ளுதல், சட்டை இட்டுக்கொள்ளுதல், குடை பிடித்துக் கொள்ளுதல், வாகனமேறிச் செல்லுதல் பாதரட்சை இட்டுக் கொள்ளுதல், உயர்ந்த தானத்திருத்தல்.

ஆசனத் திருத் தல், தூபி துசத்தம்பம் பலிபீடம் விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் சாயையை மிதித்தல், விக்கிரகத்தையம், நிர்மாலியத்தையும் தீண்டுதல், பெண்களை இச்சித்துப் பார்த்தல், ஒருதரம் இருதரம் வலம் வருதல், ஒடிவும் வருதல், கடவுளுக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல், அகாலத்திலே தரிசித்தல், விண்கீதம் கேட்டல், திரு விளக்கில்லாத போது வணங்குதல், உற்சவங்கொண்டருளும் பொழுது அங்கேயன்றி உள்ளேபோய் வணங்குதல் முதலானவை களாம். இக்குற்றங்களுள் ஒன்றையும் அறியாது செய்தவர் கடவுளுடை மந்திரித்தைச் செபிக்கின், அக்குற்றம் நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்து செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவார்கள் அவருக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

வழிபாடும் முறைகள்

வி ஷ் னு ஆலயத் தினுள் சென்றதும் துவஜஸ்தம்பம் (கொடிமரம்) இருக்குமானால் அதன் கீழோ, அல்லது பிரதான வாயிலின் கீழோ, சாஷ்டர்ங்கமாக (அதாவது - எட்டு அங்கங்களும் பூமியில் படுமோறு) விழுந்து நமஸ்காரம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

அனேகமாக, ஆலயத்தின் வெளியில் திருவடி கோயிலிருக்கும். அங்கு அனுமாரைச் சேவித்துவிட்டுக் கோவிலில் பிரவேசிக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக பிரதான துவாரபாலகர்களைச் சேவித்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு ஆழ்வார், ஆசாரியர் சந்நிதிகள் இருக்குமானால் அங்கு சேவிக்க வேண்டும். அப்படி ஆழ்வார், ஆசாரியர் சந்நிதிகள் இல்லாத சிறிய கோவில் களாக இருக்குமானால், முதலில் ஆசாரிய பூர்வாசாரியர்களை மானசீகமாக தியானித்துவிட்டு, பிறகு தாயார் சந்நிதிக்குச் சென்று சேவிக்க வேண்டும்.

அதன் பிறகு பிரதான சந்நிதிக்கு எதிரிலுள்ள கருடாழ்வாரையும் வணங்கி விட்டு எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஸ்ரீ மந்நாராயண மூர்த்தியைச் சேவிக்க வேண்டும்.

பின்னர் அர்ச்சனைசெய்து, ஆரத்திகள் செய்வித்துத் தீர்த்தம், திருத்தமாய் பிரசாதம் இவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். சிறிது நேரம் கோயிலில் உட்கார்ந்து பகவானைச் சாந்தமாகப் பிரார்த்தனை செய்வது நலம்.

சிவன் கோவில்களில்

தரிசிக்கும் முறை

அனேகமாகப் பெரிய கோவில் களில் ஸ்ரீ நந்திகேஸ்வரர் துவஜஸ் தம்பத்திற்கு அருகிலேயே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும். அம்மாதிரிக் கோவில்களில் பக்தர்கள் ஸ்ரீ நந்தி பகவானை வணங்கிவிட்டு அங்கிருந்து கொண்டே ஸ்ரீ நந்தி பகவானுடைய கொடுக்களின் நடுவே மூலஸ்தானத்தை நோக்கி நமஸ்கரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு கோவிலுக்குள் பிரவேசித்து விநாயகமூர்த்தியை வணங்க வேண்டும்.

அடுத்து அங்கிருந்து நேராக மூலஸ்தானம் சென்று சிவபிரானை சேவிக்கவேண்டும். பிறகு, அம்பாள் சந்நிதி தணியாக இருந்தால் அம்பாளை சேவித்துவிட்டு அதன் பிறகு மற்றைய பாவிவார தேவதைகளை வணங்க வேண்டும். கடைசியில் சண்டிகேஸ் வரரைத் துதிசெய்து விட்டபெற்று வெளியில் வரவேண்டும்.

பிரதான ஆலயத்தில் நந்தி பகவானை துவஜஸ்தம்பமோ இல்லாத இடங்களில், முதலில் தும்பிமுகத் தோனைத் துதிசெய்ய வேண்டும். பிறகு மேற் கூறிய விதமாக கோவிலின் உட்சென்று ஸ்ரீ நந்தி பகவான் முதலிய சந்நிதிகளில் வழிபாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

சில கோவில்களில் உதாரணமாக, மதுரை மீனாட்சி யம்மன், திருநெல்வேலி காந்தி மதியம்பாள் கோவில்களில், கோவிலு க்குள் சென்று அங்குள்ள ஸ்ரீ விநாயகமூர்த்தியை வணங்கிவிட்டு, பிறகு ஸ்ரீ அம்பாளை துதிசெய்த பிறகேதான் ஸ்ரீ நந்தி பகவான், சிவபிரான் முதலியவர்களை நமஸ்கரிக்க வேண்டும் என்பது முறை.

இந்து மதத்தில் கடவுள்

டாக்டர் கா. கெலாசனாதக்ருக்கன்

முன்னாள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் துறைத்தலைவர்

இந்து மதம் என்றொரு மதம் கிடையாது - பழமையில் ஊறித் திளைத்த அறிஞர்கள் இப்படி வாதிப்பார்கள். இது ஓரளவு உண்மையே. இந்து மதத்தினர் பேசும் வடநாட்டு மொழிகளிலோ, தென்னாட்டு மொழி களிலோ, பரந்த சமய இலக்கியம் மிகுந் தசம் ஸ்கிருதத்திலோ காணும் சமய நூல்களில் “இந்து” என்ற சொல்லே இல்லை.

மேனாட்டினர்தாம், இந்தியாவின் பல சமயங்களையும் தொகுத்துக் காட்டும். இந்து என்ற சொல்லை முதல் முதல் வழங்கி னார்கள். இன்று இந்தியர்களே தம் மதத்தைக் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் இந்தச் சொல்லை வழங்கி வருகிறார் கள். பல வேறு சமயக் கொள்கைகள் பாரதத் தின் பல பகுதிகளிலும் பரவி விளங்கக் காண்கிறோம். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வணங்கும் சைவம், விஷ்ணுவை உயர்த்திப் போற்றும் வைஷ்ணவம், சக்தியே உயரிய தெய்வ மென்று கொள்ளும் சாக்தம் முருக வழிப்பாட்டைக் கூறும் கெளமாரம், விநாயகரைப் போற்றும் காணபத்யம்-இப்படிப் பலவகையாக விரிந்து இந்த மதங்கள் இந்தியாவில் வழங்கி வருகின்றன. இவற்றி னாடே ஊடுருவி இவை அனைத்தையும் பிரிக்கும் அம்சம் ஒன்று இருக் கிறது. இவை தம் முள் வேறுபட்டாலும், இப்படிப் பினைப்புண்டி ருப்பதால் ஒருருப்பெற்ற ஒரு மதமாகவே இருக்கின்றன. எனவே, இந்தியரின் மதத்தைக் குறிப்படும் மேனாட்டினர், ‘இந்து மதம்’ என்று ஒன்றாகவே இதைச் சுட்டத் தொடங்கினார்கள். இந்து என்றால் சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம்,

கெளமாரம், காண பத்தியம், செளமாரம் இவற்றுள் எந் தமத த் தைக் கடைப்பிடிப்பவரையும் குறிக்கும்.

இந்திய மதங்கள் அனைத்தையும் சரித்திரக் கண்கொண்டு ஆராய்ந் தால் இந்து மதம் அமைந்திருக்கும் விதத்தைத் தெளிவாக உணரலாம். இலக்கியச் சான் றை ஆதாரமாகக் கொண்டு சரித்திரம் எழுதியவர்கள், ரிக் வேதமே பழைய நூல் என்று கூறுவார்கள்.. ரிக் வேதம் முதலான நான் கு வேதங்களும் கூறும் மதத்தைப் பிராம் மணமதம் என்று குறிக்கி றார்கள். அதை யடுத்து எழுந்தவை ஆர்ஹதம் (ஜெனாம்), பெளத்தம் ஆகிய இரு புங்ச சமயங்களுமே. இவை வைதிக மதத்தை எதிர்த்து எழுந்தன. ஆனால் இந்திய மண் னில் செழித்து வளரும் வாய்ப்பு இவற்றுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் இந்த மதங் களின் கோட்பாடுகள் இந்து மதத்தை வளப்படுத்தின என்ற உண்மையை எவரும் மறுக்க முடியாது.

இதிகாசங்கள், புராணங்கள் மற்றும் சமய நூல்கள், அறுவகைத் தத்துவ நூல்கள் இவையெல்லாம் கூறும் உயரிய கருத்துக்களும் இந்து மதத்தை வளப்படுத்தியிருக்கின்றன. இந்துமதத்தின் பெரும் பிரிவுகள் சைவம், வைஷணம், சாக்தம், கெளமாரம், காணபத்யம் செளரம் என்பவை.

இவற்றையெல் லாம் ஒன் று சேர்ப்பவை ‘மறை’ என்னும் வேதம் எடுத்துக் கொண்ட தெய்வத்தை உயர்த்தும் நோக்குடன் “வேதத்திற்கும் எட்டாத இறைவன்” என்று கூறும் இடங்கள் சமயநூல்களில் காண்கின்றன. என்றாலும், வேதங்களையே எல்லாரும் பெரிதும் போற்றி வந்திருக்

கிறார்கள். வேத நகள், எல்லா மதங்களுக்கும், எல்லாக்கொள் ஈக்களுக்கும் உடன் பாடாக இருப்பவை. இவை மிகவும் உயரிய பிரமாணமாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. எனவே, இவற்றால் பிணைப்புண்டு இந்தியச் சமயங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபெறலாயின. வேதங்கள்- அவற்றினாலும் குறிப்பாக உபநிஷதங்கள் சிறப்பித்துக் கூறும் பரம்பொருளான பிரம்மம், அவரவர் கடவுளையே குறிப்பதாக, நேரிடையாய்ச் சுட்டியும் சுட்டாமல் சுட்டியும் காட்டுப்பவை அறுவகைச் சமயங்கள்.

கை, கால், முதலிய உறுப்புக்களுடன் தோற்ற மளிக்கும் திருவருவங்களில் இறைவனைக் காண்பவரும் இந்துக்களே; உருவற்ற பரம்பொருளாக அவனை உய்ந்து உணர்ந்து, உயர்ந்தை எய்துபவரும் இந்துக்களே. ஒவ்வொரு வரும் அவரவருடைய தகுதிக்கேற்றபடி இறைவனை உணர்ந்து ஏத்தும் பேறு இந்துக்களுக்கு மட்டுமே உண்டு. தன்னையே இறைவனாகப் பாவிக்கும் “ஸோஹும் பாவனை” ஆகிய உயரிய சாதனையும், இந்துக் களின் கடவுள்களைக்கக்கு உள்ள இன்னொரு தனிப்பெரும் நிலை.

இந்த அறுவகை மதத் தில் ஏதாவதொன்றைக் கடைப் பிடிக்கும் இந்துக்கள் அநுஷ்டிக்கும் சமயக் கிரியைகளில் பெரும்பாலானவை, வைதிகக் கிரியைகளை (வேதங்களில் தன்ட கிரியைகளை) அடிப்படையாகக் கொண்டு கிடைத் தெழுந்தவையே. அதனாலும் இந்த மதங்கள் ஒன்றுபட்டு ஒரு மதமாகத் தோன்றுகின்றன.

இந்து மதத் தினர் பல தெய்வங்களை வணங்கினாலும், வழிபடுவோரில் ஒவ்வொருவரும் தனிக் கடவுள் கொள்கை கொண்டிருப்பவர். சைவரின் முழுமதற் கடவுள் சிவன்; வைத்தன வரின் முழுமதற் கடவுள் விஷ்ணு. ஓரே நாட்டில் இப்படிப் பல தெய்வ வணக்கமதங்கள் இயங்குங் காரணத்தால், சமயவேற்றுமை ‘சமய வேற்றுமை கொண்டோ’ ஒருவரை ஒருவர் சகித்துக் கொள்ளும் ஆழ்ந்து என்று மேனாட்டினர் வியந்து கூறும் மனப்பான்மை தோன்றி, இந்து மதத்தின் உயிர்நாட்டியாக இன்னும் விளங்குகிறது. இந்த மனப்பான்மை தோன்றியவிதம் பற்றி அறிஞர்கள் பலவிதமாகக் கூறுகிறார்கள். ஆயினும், ‘உண்மைப் பொருள் ஒன்றே’ என்னும் ரிக்வேத வாதகியத் தில் இதன் அடிப்படையைக் காணலாம்.

பல மதங்கள் ஒரு மிதத் து இசைந்தும், பிறமதங்கள் புகட்டும் உயர்கருத்தை ஏற்றுத் தனதாக்கிக் கொண்டும் பரந்து விரிந்து இயங்குவது இந்துமதம். இது காட்டும் நெறி உலகின் ஏனைய மதங்கள் கூறும் நெறிகளிலெல்லாம் உள்ள சிறந்த அம்சங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு நிற்கிறது. பலபடவிரிந்து காணும் பல பொருள்களையிருந்தாலும் அவற்றில் பல்லமை காணாது ஒருமையே காண்பது நம் சிறந்த பண்பாடு. இதை விளக்குவதற்கெழுந்த இந்தியத் தத்தவ நூல்களெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் கருத்தை மிகப் பழைய நூலான ரிக்வேதமே கூறுயிருக்கிறது.

‘ஏகம் ஸத் விப்ரா பஹ்தாவத்ந்தி’
-ரிக்வேதம் 1: 164-46
‘ஆநீத் அவாதம் ஸ்வதுயா ததேகம்’
-ரிக்வேதம் X: 129-2.

பரந்த சமயம்! இந்து சமயம் ஒன்றுதான் தனி தனித் பண்புகளை இழக்காமலே பிற சமயங்களோடும் ஒத்துழைத்து போக வல்லது! “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்ற திருமந்திரம், மேலும் உரைப்பது:- “ஒன்றது பேரூர் வழியாறுதற் குள் என்றது போல இருமுச்சமயமும் நன்றிதுதீது என்றுவரையாளர்கள் குன்று குறைத்தெறு நாயைத் தார்களே” என்கிறது. பட்டினத்தார் கூறுகிறார். ஒன்றென்றிரு தெய்வமாக என் ‘டென்றிரு’. இப்படி விரிந்த நோக்குக் கொண்டிரு து சமயம் இறைவனை ஒன்றாகவும் பலவாறா கவும் பரம் பொருளாகவும் காணகிறது!

துமிழில் பூதிடா

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்ய மாரே”
திருமூலர்

பெழிபாடுகளைத் தமிழ் மொழியிலும்
நடத்தலாம்.

இதனைத் திருஞான சம்பந்தர்
தெள்ளத் தெளிய “தம்மலர் அடி
ஒன்றுடயவர் பரவத் தமிழ்ச் சொலும்
வடசொலும்தாள் நிழல் சேர, அம்மலர்க்
கொன்றை அணிந்த எம் அடிகள் அச்சிறு
பாக்கமதாட்சி கொண்டாரே” என்று
அருளிச்செய்துள்ளார்.

இங்கு “தமிழ் சொல் லும்
வடசொல்லும் தாள் நிழல் சேர” என்பது
தமிழாலும் வட மொழியாலும்
மந்திரங்களைச் சொல்லி மலரைத்
திருவடிகளில் குட்டிய குறிப்பை
உணர்த்துவதாகும். இதனால்தான்
அப்பரும் இறைவரை “ஆரியன்
கண்டாய், தமிழ் கண்டாய்” என்று
போற்றித் துதித்தனர்.

தமிழ் மொழியின் அர்ச்சனையே
இறைவனுக்கும் பிடித்தும் என்பதைச்
சுந்தரர் வாழ்க்கை வரலாற்றில் இறைவர்
உணர்த்துவார் ஆயினர். இவ்வள்ளமை
யினைச் சேக்கிழார்,

மற்றும் நீ வன்னைபீசி வன்றொண்டன்
என்னும் நாம் பெற்றனை நமக்கும்

அன்பில் பெருகிய சிறப்பில்மிக்க
அர்ச்சனைப் பாட்டே ஆகும்
ஆதலால் மன்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ்
பாடுகென்றார்
தூயறை பாடும் வாயார்
என்ற அறிவித்துள்ளார்.

திருநாவுக்கரசரது போற்றித் திருத்
தாண்டகங்களும் மணிமொழியாரது
போற்றித் திரு அகவலும் தமிழில்
அர்ச்சனை நடத்தலாம் என்பதையே
உணர்த்து வனவாகும்.

எவ்வாரும் சிவன் என்ற நின்றாய் போற்றி
ஸிக்டராய் நின்ற இறைவா போற்றி
கொல்ஹார் மழுவான் படையாய் போற்றி
கெங்கும் உற்றிராச்சை உதந்தாய் போற்றி
கல்லாதார் காட்சிக் கரியாய் போற்றி
கற்றர் இடும்பை கலைவாய் போற்றி
வில்லால் வியச் அரணம் சுய்தாய் போற்றி
வீரட்டம் காதல் வியலா போற்றி

இது திருவீர்ப்பானத் திருத்தாண்டம்.
இது பத்துப் போற்றித் தாண்டகப்
பாடல்களை உடையது.

கற்றவார் உண்ணும் கலியே போற்றி
கழல் அடைந்தர் கெங்கும் கதியே போற்றி

அற்றவர்கட காரமுதம் ஆனாய் போற்றி
அல்லல் அறத் தடியேனை ஆண்டாய் போற்றி
மற்றொருவர் ஓப்பிஸ்லா மைந்தா போற்றி
வாணவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி
செற்றவர்தம் புரம்ஸித்த சிவனே போற்றி
திருமூலத் தாண்னே போற்றி போற்றி

என்பது திருவாரூர்ப் போற்றித் திருத் தாண்டகம்.
இதில் பத்துப் போற்றித் திருத்தாண்டகப் பாடல்
உண்டு.

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாம்ஆல் என்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஏற்றாகி உன்னை ஒளிந்தாய் போற்றி
ஓவாத கத்தத் தொளினை போற்றி
ஆற்றாகி அங்கை அம்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நாஸ்வேதம் ஆனாய் போற்றி
காற்றாகி எங்கும் கல்தாய் போற்றி
கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

என்பது திருக்கயிளாயம் போற்றித் திருத்தாண்டகம்.
திருக்கயிளாயப் போற்றித் திருத்தாண்டகப் பாடல்
முப்பது உள்ளன.

திருவாதவூர் போற்றித் திருவகல் என்னும்
ஒரு பாடலையே பாடியுள்ளனர். அப்போற்றித்
திருவகல்-

தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி
கைதார வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அடசே போற்றி
கூடலில் இவங்கும் குருமணி போற்றி
தெங்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்றெனக் காரமுதம் ஆனாய் போற்றி
மூலா நாஸ்மரை முதல்வா போற்றி
சேவார் வேல்கொடச் சிவனே போற்றி

என்று 130 அடிகள் போற்றி போற்றி என்று
முடியும் அடிகளைக் கொண்டுள்ளது.
சிவபூராணப் பகுதியில் -

சன் அடபோற்றி எந்தை அடபோற்றி
தேசன் அடபோற்றி சிவன்சே அடபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமிலன் அடபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடபோற்றி
சூர் பெருந்துறைநம்தே வன்அட போற்றி
ஆராத இன்ம் அருளும்மலை போற்றி என்றும்

மந்திர மொழி !

'நிறைமொழி மாந்தர்'

ஆணையில் கிளந்த

மறைமொழி தானே

மந்திரம் என்ப'

என்பது தொல்காப்பியர் மந்திரத்திற்குக்
கூறும் இலக்கணம்.

எல்லாப் பண்புகளும் நிறைந்து
பொறியவல்ல பெருமக்கள் ஆணையிட்டுக்
கூறி வாய்மொழிகள் யாவும் மந்திரமாகும்
நிறையெல்லை மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

என் பது வள்ளுவர் வாய் மொழி
மறைமொழியும் மந்திரமொழியும் எம்
மொழியிலேலும் இருங்களம் என்பதையே
இவை புலப்படுத்துகின்றன.

பரவிப் போற்றி வணக்கம் செய்துள்ளனர்.

திருவண்டப் பகுதியிலும்-

இன்றெனக் கெவிவந்திருந்தனன் போற்றி
அளித்தும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி
காற்றிருந் துள்ளம் கனிப்பென் போற்றி
என்றும் போற்றிப் பாடியுள்ளனர்:

இத்துடன் இன்றித் திருச்சதகப் பகுதியில்
ஒன்றான் காருண்யத் திருக்கல் என்னும் தலைப்பின்
கீழ் அமைந்த பத்துப் பாடல்கள் போற்றிப்
பாடல்களாகவே அமைந்துள்ளன.

எம்பிரான் போற்றி வாந்த
தவாவர் ஓரு போற்றி
கொம்பரான் மருங்குல மக்கை
கூறவெண் கீறா போற்றி
செம்பிரான் போற்றி திஸ்வைந்
திருச்சிற்றும்பூவை போற்றி
உம்புர போற்றின்னை

ஆலூக்கடய ஒருவ போற்றி
என்பது அப்பகுதியில் ஒரு போற்றிப் பாடல்

போற்றிஓம் நமச்சிவாய்

புயங்களை மயங்குகின்றன

போற்றிஓம் நமச்சிவாய்

புகவிடம் பிறிதொன்றில்லை
 போற்றிஓம் நமச்சி வாய்
 பும்பனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றிஓம் நமச்சி வாய்
 சயசய போற்றி போற்றி

ஈண்டு நம என்னும் பொருளுக்குரிய போற்றி எலும்
 சொல் முன்னும் பின்னும் அமைந்துள்ளதைக்
 காண்க.

இவ்வாறன போற்றி அமைந்த தொடர்களுள்
 நமக்கு வேண்டியவாறு நூற்றெட்டு வரிகளைபோ,
 ஆயிரத்திட்டு அடிகளைபோ அமைத்துக் கொண்டு
 அர்ச்சனை புரியலாம். போற்றி என்று அமையாமல்
 கான், தோன்றும் கண்டாய், தாமே, நீயே போலும்
 என்று முடியும் தாண்டகங்களும் உள்ளன.
 அவற்றையும் அர்ச்சனைக்கும் பயன்படுத்தலாம்.
 திருவாசகத்திலும் காண்க, வாழ்க வெங்க என்னும்
 தொடர்கள் உள்ளன. அவற்றையும் எடுத்துக்
 கொள்ளலாம்.

நாயணன் காண் நான்முகன் காண்
 நால்வேதன் காண்
 “காண்” என முடியும் தாண்டகம்.

வடி வேறு நிரிகுலம் தோன்றும் தோன்றும்
 வளர்ச்சன_மேல் இளமதியிம்
 தோன்றும் தோன்றும்

“தோன்றும்” என்று முடியும் தாண்டகம்
 தூண்டு டெ_அதையா சோதிகண்டாய்
 தொல்அமர் குளமண்தான் கண்டாய்
 “கண்டாய்” என்று முடியும் தாண்டகம்.

அக்ஷவாய் கடல்வழங்கம் உண்டர்நாமீ

அமர்களுக்கு அருள்செய்யும் ஆதிதாமீ
 “தாமே” என முடியும் தாண்டகம்

ஒரைச ஒலி எலாம் ஆனாய் நீயே
 உ_ஸ்ருக் கொருவனாய்நின்றாய் நீயே
 “நீயே”என்று முடியும் திருத்தாண்டகம்.

நெண்ணித் திருமேணி நிமல்போலும்
 நீயினுமோற் கருளிச் செய்தார் போலும்
 “போலும்” என்று முடியும் தாண்டகம்

மேலே குறிப்பிட்ட தாண்டகங்கள் பத்துப்
 பத்துப் பாடல்களுக்குக் குறையாமல் உள்ளன.
 இவற்றோடும், இறைவனைப் பற்றிப் கூறும்
 தொடர்களுடனும் போற்றி என்பதைச் சேர்த்தும்
 அர்ச்சனை புரியலாம்.

மாணிக் கவாசகர் “வாழ்க” என்றும்
 “வெல்க” என்றும் “காண்க” என்றும் கூறியதை,

நமச்சி வாய் வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
 இமைப்போழுதும் என்னங்கில்
 நீங்காதான் தாள் வாழ்க
 என்றும்

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன்
 அடி.வெல்க
 பிழப்புக்கும் பிஞ்சுக்கன்தன்
 பெய்தழுக்கன் வெக்க
 என்றும்

பூமன் காண்க பழையோன் காண்க
 பிரயங்கமல் காணாய் பெரியோன்காள்க்

என்னும் அடிகளில் “காண்க” என்பது இடம்
 பெற்றுள்ளது.

(தமிழ் மந்திரம்”நாலிலிருந்து)

திருந்தை

கோயிலுக்குப் போனால் தீருந்தை தருகிறார்கள்.
தீருந்தைன் மகிழமை என்ன?

சாணியிலிருந்து தீருந்தை செய்யப்படுகின்றது.

உலகத்திலுள்ள பொருட்கள் பலவற்றிலும்
சாணி ஒன்றே, பிறநாற்றங்களைப் போக்கி, தொத்து
நோய்க் கிருமிகளைக் கொள்ளு, தான்
நாறாதிருக்கும் அரிய சக்தி வாய்ந்தது.

ஏனைய கிருமி நாசினிகளைல்லாம்
விஷத்கிருமிகளைக் கொள்ளு, பிற நாற்றத்தைச்
தன்னுடைய நாற்றத்தால் தெரிய விடாமல்
செய்திமே தவிர, உண்மையில் சாணியைப் போல்
பிறநாற் றங் களைப் போக்கி தானும்
நாறாதிருப்பதில்லை.

அது சரி விஷத் கிருமிகளைக் கொல்லும்
ஆற்றல் சாணிக்கு இருக்கிறது? இது குறித்து
நீதேகப்பட வேண்டியதில்லை.

அவரைச் சொல்லில் பூச்சிவிழுந்து விட்டால்
எருக்கட்டிச் சாம்பலைத் தூவுவார்கள் அதனால்
பூச்சிகள் மாய்ந்து, செடியும் நன்றாக வளரும்.

சாணியின் பல்பமாகிய சாம்பலுக்கு
புழுக்களைக் கொல்லக்கூடிய ஆற்றல் உண்டு.
ஆகவே விழுதி எல்லா விதத் தீட்டுக்களையும்
போக்கி, அதை அணிகின்றவரது உடல்

**தீருந்தை சமயச் சின்னம்
மட்டுமல்ல, தீட்டுக்களையும்
போக்கவல்ல கிருமி நாசினி!**

நாற்றத்தையும் போக்கித் தூய்மைப் படுத்துகின்றது
என்பதை உணர்ந்தே சுகாதார முறையிலும்
ஆண்டவனது சின்னமென்ற முறையிலும்,
நாமெல்லாம் முடிவில் ஒரு பிடி சாம்பலாவோம்

என்ற நினைவை உணர்த்தக் கூடிய அடையாளம்
என்ற முறையிலும் அணிகிறோம்.

தீருந்தை சைவ சமயகளுக்கு மட்டும் சமயச்
சின்னாமல்ல. விளிஞ்ஞவுக்கும் பிரியமானதே .
கண்ணன் வென்புதி

பூசிக் கண்டிகை மாலை சாத்திப்
புண்ணியத் திங்கள் வேணி
யானிருபாதம் போற்றி

எனக் கண்ணன் தீருந்தை அணிந்திருந்தை கூர்ம
பூராணம் கூறுகிறது. கிருஷ்ணன் உபமன்ய மகா
முனிவரிடம் சிவதீட்சை பெற்று சிவபூசை செய்து
தான் விரும்பிய பயணைப் பெற்றார் என்று கூர்ம
பூராணம் கூறுகிறது.

சிவ சின்னமான விழுதியை மூன்று
பட்டைக் கோடுகளாக அணிந்த ஸ்ரீமந்
நாராயணனைப் பற்றி காளிகா கண்டச் சுலோகத்தில்
கறப்படுகிறது.

“கரியமேகம் போன்ற நிறமுடைய சீர்த்தில்
விழுதி தாஇத் திருக்கும் ஸ்ரீரகுபதியான
ராமச் சந் திரின்” என்று வர் ணி கி றது.
இராமாயணத்தில் “தயாத்வா ரகுபதிம் க்ருத்தம்
காலாநஸமிவாபரம் பீதக்ருஷ்ணா ஜிந்தரம்
பல்லீமாத்தாவித் விக்ரஹம்” என்ற சுலோகம்.

“வானவர் மேலது நீறு” மேலுறைத்
தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி
நீறு” என்றும் ”பராவணம் ஆவது நீறு பாவ
மறுப்பது நீறு” என்றும் திருஞான சம்பந்தர்
பாடியுள்ளார்.

கங்காளன் பூசும்

கவசத் தீருந்தை
மங்காமற்பூசி மகிழ்வாரே

யாமாகில்

தங்கா வினைகளும், சாரும்

சீவகதி

சங்காரமான திருவடி சேவெ

என்கிறது திருமூலரின் 1666ம் திருமந்திரம்.

சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணை நினைவு கொள்ளத் தந்தனமும் குங்குமமும் நீலகண்டதை நினைவு கொள்ள உருத்திராசமும், நெற்றியிலும் அங்கங்களிலும் திருநீறு தரிக்கிறோம். இவற்றை அணிவதால் அம்மையப்பனது திருவடிப் பேறு கிடைக்கும். என்கிறது மேலுள்ள திருமூலரின் திருமந்திரம்.

திருநீறு பற்றி பைபின் செல்வது

திருநீறு மகிழ்மையை கிறிஸ்தவர்களின் பைபினும் ஒப்புக்கொள்கிறது!

திருநீறு பகவின் சாணிபிலிருந்து தயாரிக்கப் பெற வேண்டும் என்றும் இது தீட்டுக்கழிக்கும் சக்தியடையதென்றும் அது பாவத்தைப் பரிகரிக்கும் என்றும் சுத்தத் தண்ணிரில் அதைப் போட்டு, தருப்பைப் புல்லைக் கொண்டு, இறந்து போனவர்களின் தீட்டைக் கழிப்பதற்காக மூன்றாம் நாளிலும் ஏழாம் நாளிலும் தெளிக்கவேண்டும் என்றும் கிறிஸ்தவ வேதப் புத்தகத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் எண்ணாகமம் 19 வரிவாகக் கூறுகிறது:

சமரச் சமயம் !

நம் சமயம் பிற சமயங்களைத் தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டு மதிக்கும் இயல்லை உடையது. சமய நிலையும் சமயம் கடந்த மோன் சமரச நிலையும் உடன்பாடுயக் கொண்டது நும் சமயம், எல்லா சமயங்களுக்கும் தாபகமாகவும் விளங்குவது.

“ஒதுசம யங்கள்பொருள் உணருநால்கள்

ஒன்றோடான் நூல்வையால்

உள்ளவும், இவற்றுள்

யாதுசமயம், பொருள்நால் யாதின்கு?

என்னில் இதுவாகும், அதுவைல்

தெனும்பினாக்க தீண்றி,

நீதியினால் இவைடியல்லாம் ஓரிடத்தே

காண நின்றது யாது? ஒரு சமயம்

அது சமயம் பொருள் நால்

அதல்லால் இவையெல்லாம்

அருமறைவு கமத்தே அடக்கியிடும்

அவையிரண்டும் அரண்டிக்கீ மடங்கும்”

என்பது சித்தியார் திருவாக்கு.

சிவனை இலிங்க வடிவில் வணங்கினாலும் அருவருவத்தை திருமேனியாகவே போற்றப்படுகிறது.

“காணாத அருவினுக்கும்

உருவினுக்கும் காரணமாப்

நீஞ்றாகம் அணிந்தார்க்கு

நிகழ்குறியாம் சிவனிங்கம்

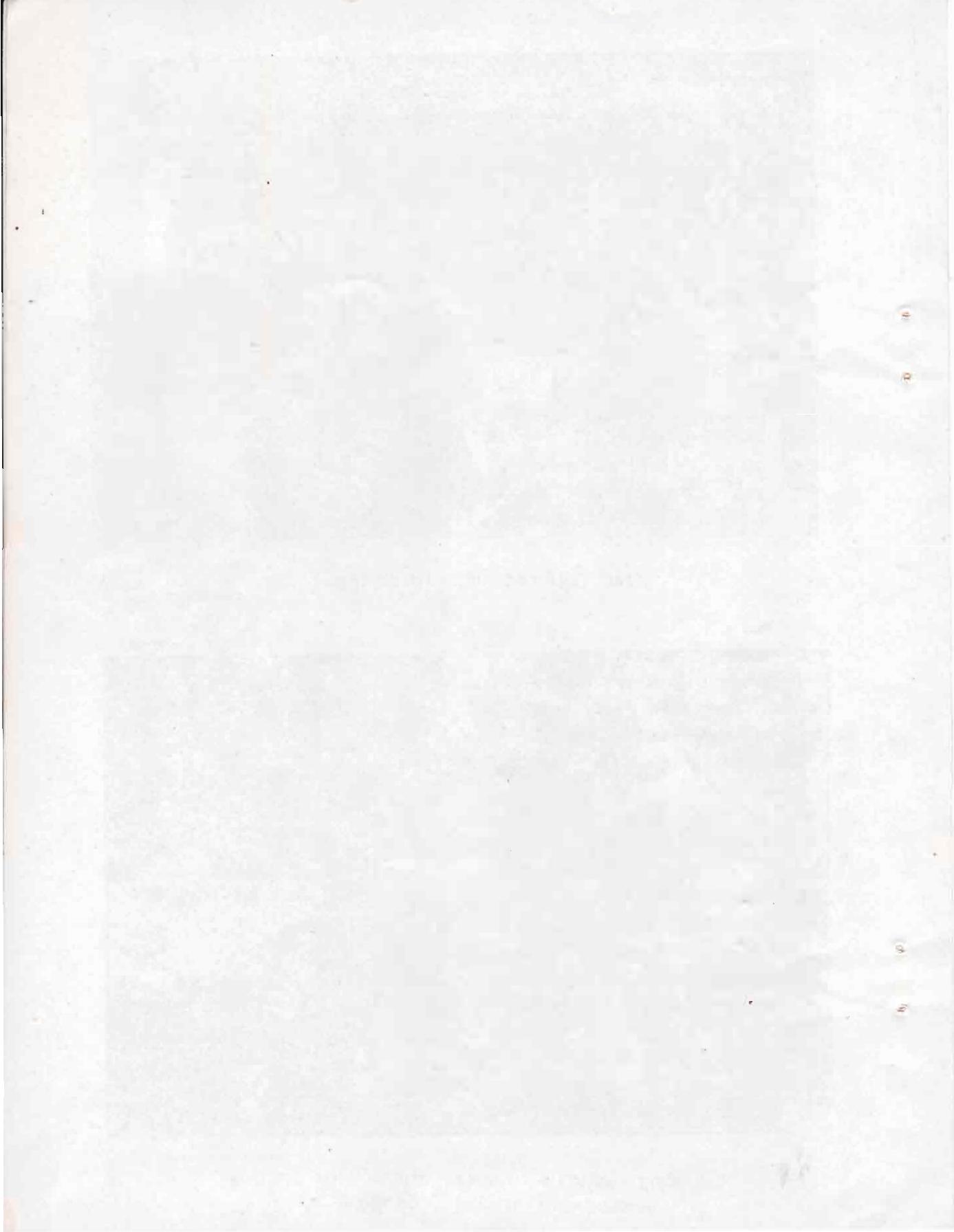
என்பது சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கு. சோதி வடிவானவர் எனவும் சிவனைக் கூறுவர்!

ஆலய அர்ச்சகர் சிவாச்சாரியார்கள்

சித்தி விநாயகர் ஆலய இராஜகோபுர
மணிக்கோபுர முகப்புத் தோற்றும்

மஹா கும்பாபிஷேகம்

சிவாகம வித்துவான், சிவாகமரத்னாகரம்,
சிவரீ எஸ். சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்கள் (தருமபுர ஆதீனம்)

பேரருளராகிய கடவுள் தமது பெருங்கருணையை ஆன்மாக்களின் பந்தத்தை நீக்கி, அறிவிச்சை செய்கைகளை விளக்கி அறிவிருக்குத் தமது இன்பத்தைக் கொடுக்கக் கருதி தமது அருட்சக்தியால் உலகத்தையும் உடையையும் சிருஷ்டித்துக் கொடுத்து உதவினார். அவற்றைப் பொருந்தித் தமது அறிவிச்சை செயல்கள் விளங்கப்பெற்ற ஆன்மாக்கள் நன்றி அறிதலாகக் கடவுளை வழிபாட வேண்டியது அவசியம்.

கடவுள் வழிபாடானது அவர் அநிவெஷ்டத்து நிற்கும் இடத்தாலும், வழிபாட் டிற்குரிய கரணங்களாலும், வழிபடும் அறிவு வகையாலும் மூவகைப்பட்டு விளங்குகிறது.

கடவுள் எங்கும் வியாபியாய் நிறைந்திருப்பிலும் பாலில் நெய்போல் விளங்காது நிற்கிறார். குருவினிடத்திலும், ஆலயத்திலும், அடியாரிடத்திலும் தயிரில் நெய்போல் வெளிப்பட்டு விளங்கியிருந்திரா.

உயிர்கள் கர்மசக்கரத்தாற் சுழன்று பிரபஞ்சவாசனையில் அழுந்தித் தாரம், தனம் முதலான பொருட்களின் மோகத் தால் சகதுக்கங்களைக் கடவைப்போல் ஓயாது மாறிமாறி அனுபவிக்கின்றன. கடவுள் வழிபாட்டிற்கென ஒருதனி இடத்தைக் குறிப்பிடாது, கடவுள் எங்கும் வியாபகமாக இருந்தலால் எந்தவிடத்திலும் அவரை வழிபடலாமென என்னில் சகதுக்கருபமான அலைகள் எங்குஞ் சூழ்ந்து கொண்டிருத்தலால் அவை அங்வழிபாட்டை நிலைக்கவொட்டாது தனை பண்ணும் தங்கள் வீட்டில் புனிதமான ஓரிடத்தில் வழிபடலாமெனில் அது அவசியமானதும் அங்கும் குடும்ப விவகாரங்களால் மனம்

அலைவழுநேருமாக்கயாலும் அதன் காரணமாய் மனமும் அறிவும் தெளிவழுதல் நேராதாகையாலும் திரிகரணங்களுடன் அமைதியாக வழிபடுவெங்குச் சிறந்துஇடம் ஆலயமாகும், ஆ=பசு, லயம் = ஒடுங்குதல் எனப் பொருள் படுதலால் அது ஆன்மாக்கள் தம்மைப் பந்தித்த ஆணவ மலவலி ஒடுங்கப்பெற்றுப் பேரன்புடன் மனோவாக்குக் காயங்களென்னும் திரிகரணங்களாலும் முறையே சிறந்துது பாழத்தி, வணங்கி, அருண்ஞானமடைந்து இறைவனிடத்து ஒடுங்குவதற்குச் சாதனமான இடமாகும். மற்றும் ஆ=அனைத்தும், லயம் = ஒடுங்குதல்

எனப்பொருள்படுதலால் அது சிவசக்தி களாலே மாயா காரியங்களாய்த் தோன்றின் கலை, தத்துவம், புவனம், வர்ணம், பதம், மந்திரம் என்னும் ஆறு அத்து வாக் கஞம் அவற் றின் பேதமானவை அனைத்தும் தோன்றிய அடைவே தத்தங் கரணத்தில் ஒடுங்கும் என்பதை அறிவுட்டும் இடமுமாகும்.

அத்தைகைய சிவாலயத்தின் நடுவில் பீடத்தை ஸ்தாபித்து அதன் மேல் இலிங்கத்தை ஸ்தாபனம் செய்வது பிரதிஷ்டை எனப்படும். இது ஸ்தாபனம், பிரதிஷ்டை, ஸ் தீத ஸ் தாபனம், ஆஸ்தாபனம், உத்தாபனம் என்று ஐந்து விதமாகும்.

பீடம் சக்தி எனப்படும். இலிங்கம் சிவம் ஆகும். சிவமந்திரங்களால் இவ்விரண்டடையும் சேர்த்து அஷ்டபந்தனம் செய்வது பிரதிஷ்டை எனப்படும் என்றும் சாராவளி கூறுகிறது.

இத்தைகைய பிரதிஷ்டையானது அனாவர் த் தம், ஆவர் த் தம், புனராவர்த்தம், அந்தாதம் என்று நான்கு விதமாகும்.

ஆஸ்யமோ இலிங்கமோ இல்லாத கிராமத்திலோ, நகரத்திலோ புதியதாக ஆஸ்யம் கட்டி அதனுள் அந்த சவாமியைப் பிரதிஷ்டை செய்தல் அனாவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை எனப்படும். இந்த அனாவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை கலியுகத்தில் கிடையாது என்றும் சிவாகமம் பறைசாற்றுகிறது.

சமுத்திரம், நதி முதலானவற்றால் அழிக் கப்பட்ட ஆஸ்யத்திலிருந்து இலிங்கத்தை எடுத்து வந்து வேறு ஒருவித்தில் ஆஸ்யம் கட்டி அதில் அந்த இலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்வது ஆவர்த்தப் பிரதிஷ்டை.

ஐரண்மான ஆஸ்யத்தை மறுபாடுபும்

ஐரேண்ட தாரணம் செய் து அஷ்டபந்தனம் சாத்திக் கும்பாபிஷேகம் செய்வது புனராவர்த்தனம்.

திருடர் களாலே, வேறு தகாதவர்களோ இலிங்கம் சலனம் செய்யப்பட்டும், தீண்டப்பட்டும் தூய்மைக் குக் குறைவு வரும் போது உடனடியாகச் செய்யப்படும் பிரதிஷ்டை அந்தாதம் எனப்படும். பூரணமாகச் செய் யப் படும் பிரதீஷ்டை 64 கிரியைகளைக் கொண்டது. சில ஆகமங்கள் அதை சுருக்கி 55 கிரியைகள் என்றும் கூறுகின்றன.

அருவமாகவுள் எ இறைவன் தியானம், பூஜை செய்வதன் பொருட்டு உருவத் துடன் விளங் குகிறான். இறைவனின் திருவுருவம் மந்திர வடிவமாகும். அவை கலை(5), தத்துவம் (36), புவனம் (224), வர்ணம் (51), பதம் (81), மந்திரம் (11) என்று கூறப்படும். அந்தவாக்களோ இறைவனின் சரீரமாகும். ஐந்து கலைகளைக் காட்டும். அதாவது, சாந்தியதீக்கலை-சிரகு, சாந்திகலை-முசம், வித்தியாகலை-முசம், பிரதிஷ்டாகலை-நாபி, நிருத்திகலை-பாதம். எனவே முழங்கால் வரையில் நிவிருத்தி, நாபி வரையில் பிரதிஷ்டை, கழுத்துவரையில் வித்தை, நெற்றி வரையில் சாந்தி, அதன்மேல் சாந்தியதீதை எனப்படும். தத் துவங்கள் மூப்பத்தாறும் எலும்பு; மஜ்ஜை, சக்லம் என்ற தாதுக்களாம். புவனம் இருநூற்று இருபத்து நான்கும் இறைவனுக்கு உரோமங்கள் ஆகும்.

அகாரம் முதலிய அகஷரங்கள் தோலாகும். பதம் என்ற மந்திரம் எண்பத்து ஒன்றும் மாஸிச தாதுவாகும். மந்திரம் பதினொன்றும் சூருதியாகவும்

விளங்குவதாகக் கற்பிக்கப்பட்ட வித்யா சர்ரத்தில் நியசிக்கப்பட்ட ப்ராஸாத மந் திரம் இறைவன் தங் கும் ஜீவகலையாகும் என்று மூலாகமம் கூறுகிறது.

இறைவனை வழிபட மந்திரம், கிரியை, பாவனை என்ற மூன்றும் இன்றியமையாதன. மந்திரம் என்பது எழுத்தின் வடிவம். எழுத்தென்பது சொல்லுக்குக் காரணமாய்ச் சுத்த மாயையாகிய குண்டலியினின்றும் எழும் ஒலி. எழுத்துக்கு ஒலிவடிவு, வரிவடிவ என இரண்டு வடிவுகள் உள்ளன. ஒலி வடிவில் குண்டலியின்று எழும் ஒலி யானது பஞ்சமை, பைசந்தி, மத்தியமை, வைகரி என்னும் நான்கு வாக்குகளின் நிலைகளையடைந்து தன் செவிக்கு மட்டுமாகவும், தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்குமாகவும் கேட்கும் ஒசையாக அமைவதற்கு மூலாதாரம் முதல் மென்மேல் எழுச்சியறுதலின் எழுத்தெனப் பெற்றது. வரிவடிவில் எழுதப்படுவதால் எழுத்தெனப் பெற்றது.

வரி வடிவெழுத்தானது சடமாயி ருந்தாலும் காந்தம், மின்சாரம் முதலிய சடப்பொருள்களுக்குள்ள சக்திகளைப் போன்ற சக்தியை உடைத்தாயிருக்கிறது. ஒருவன் தூரத்தே இருந்து தனக்கு நேர்ந்த சம்பவங்களைக் கடித்ததில் எழுதி தனது நண்பனுக்கு அனுப்பிய போது அதைப் படித்த நண்பனுக்கு எழுதியவனது எண்ணத்தைத் தோற்று வித்தலைக் காண்கின்றோம். ஒருவன் தனது அவசரவேலை நிமித்தமாக ஒருவரை அவரது அறையிலே கண்டு பேச விரைந்து செல் லும் போது, வாயிலில் “உத்தரவு இல்லாமல் உள்ளே நுழையக்கூடாது” என்று எழுதியிருத் தலைக் கண்டவுடனேயே உள்ளே செல்

லத்தடைப்பட்டுத் தனது வேகம் தணிந்து நிற்றலைக் காண்கிறோம். ஆதலால் எழுத்துக்குச் சக்தி உண்டு எனத் துணியப்படும். எனவே மந் திரம் அக்ஷரவடிவம். அது அளவுகடந் தசக்திவாய்ந்தது.

இவ்வாறு சொல்லுக்கும் சக்தி உண்டு. “சொல் என்பது எழுத்தானாக்கப் பெற்று பொருளறிவிக்கும் ஒசை” என நஷ்சினார்க்கினியர் திருவாக்கு. ஒருவனை ஒரு தொழிலைச் செய்யும்படி ஏவும் நிமித்தம் மற்றொருவன் சொல்லும் சொல்லால் ஏவுப்பெற்றவன் ஏவினோன் குறிந் த தொழிலைச் செய்யக் காண்கிறோம்.

கிரியைக்கும் (செய்கை) சக்தி உண்டு. ஒருவன் தனது வாயினால் சொல்லாமலும் எழுத்தால் எழுதாமலும் தனது உடம்பின் அசைவாகிய செய்கையினால் வெளிப்படுத்தலாம். அதற்குப் பெரும்பான்மையும் கைகளும் கண்களுமே முக்கியமான கருவிகள்.

ஒருவன் ஒரு தீயகாரியத்தைச் செய்யும்போது மற்றொருவன் அதைச் செய்யாதே என்று கையை அசைத் தாலும் கோபத்துடன் நோக்கினாலும் செய்யத் தொடங்கியவன் செய்யா திருத்தலைக் காண்கிறோம்.

பாவனை என்பது எண்ணம். ஒருவன் தனது எண்ணவன்மையாலும் பிறரைத் தொழிற்படுத்தலாம். அவ் வெண்ணம் மனோசக்தி எனப்படும். கருடபாவனையால் விழுநீக்கத்தைக் காண்கின்றோம். எனவே அக்ஷர வடிவமான மந்திரங்களுக்கும், செய்யும் செய்கை (கிரியை)க்கும், எண்ணும் எண்ணத்திற்கும், சக்தி உண்டு. இத்தகைய மந் திரம், கிரியை, பாவனையால் இறைவனை இலிங்கத் தினின்று

கும்பத்திலும் மீண்டும் கும்பத்திலிருந்து இலிங்கத்திலும் ஆகர்ஷணம் செய்து எதாபிக்கும்போது. மந்திரக் கிரியா பாவனையின் சக்தியி னால் இறைவன் ஆசாரியனுடைய வேண்டுகோளுக் கிணங்கி விருப்பத்தை நிறைவேற்றி யருஞ்சிறான்.

இறைவனோடு இறைவியைச் சேர்த்தல் அதாவது இலிங்கத்துடன் அதாவது இலிங்கத்துடன் பீடத்தைச் சேர்த்தல் பிரதிஷ்டை என்று முன்கூறிப் பட்டது. இடைவெளியின்றி பீடத்தையும் இலிங்கத்தையும் இணைத்து இறைவனின் அருட்சக்தியை மக்களின் பக்குவத்திற் கேற்ப உலகுக்கு அளிக்க வல்லமை வாய்ந்தது அஷ்டபந்தனம் எனப்படும் ஒளஷதம்.

சுக் கான் , குங் குலியம் கொம்பரக்கு, தேன்மெழுகு, பூங்காவி, செம்பஞ்சு, வெண்ணெய் சாதிலிங்கம் என்று எட்டும் அஷ்டமுந்திகளின் அமிசம் பெற்று உலகில், பிருதிலி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், ஆதித்தியன், அம்புலி, இயானன் என்பவைகளின் சக்தியை வீரியப்படுத்தி மூவுலகும் செழிக்க ஹேதுவாகும். எனவே பீடத்தையும் இலிங்கத்தையும் இணைக்கும் அஷ்டபந்தன மருந்து சாத்துதல்தான் மஹா கும்பாபிஷேகத்தின் முக்கியக் கிரியை.

அஷ்டபந்தன மருந்தானது இறைவனின் திருவருள் சக்தியின் வாயிலாக பிரபஞ்சத்தைத் தமது காரியத்தில் ஈடுபடுத்த அவ்வாருட் சக்தியை பீடத்தில் சேர்ப்பது அசாதாரணமான செயல். அம்மருந்தின் மூலமாக ஒளி

பெற்ற பீடக்கதி உலகத்திற்குக் காரணமான பஞ்சஸூத சக்திகளையும், மஞ்சும் குரியன், சந் திரன், இயமானன் இவர்களுடைய உட்ணத்வ, சீதத்வ, ப்ரபுத்வ, சக்திகளையும் மின்சார அலைபோல் உலகில் பரவச் செய்து உலக சபிஷூத்திற்கு ஏதுவாக ஆகிறது. கும்பாபிஷேக யாகசாலை சிவஸ் வருபம், வேள்வி சிவஸ்வருபம், யாகசாலையில் இருக்கும் கும்பம் சிவஸ்வருபம். ஆசாரியன் சிவஸ்வருபன். எனவே எல்லாம் சிவமயம் எனவிளங்கும் மஹா கும்பாபிஷேகத்தில் யாகசாலையில் சிவாகாரமான அக்னியி லெழுந்த புகையும் வெப்பமும், வேதாலையும், சிவகாம் தோத்திராலையும், திருமுறையோசையும், சிவாசாரியார்சாதகர் முதலியோர்களுடைய மந்திரக் கிரியாபாவனையோடு கூடிசெய்யப்படும் செயல் கரும் சேர்ந்து எங்கும் வியாபித் திருக்கும் இறைவனது அருட்சக்தியைத் தூண்டி எழுப்பி, அர்ச்சகங்களுடைய தவவலிமையால் இறைவன் கும்பத்திலும் கும்பாபிஷேகத் திற்குப் பிறகு இலிங்கத் திலும் சாந்நித்தியம் பெற்று யார், யார் எதை எதை விரும்புகிறார்களோ அவரவர் அதை அதை அருஞ்படி செய்வது பிரதிஷ்டையின் சிறப்பு.

கும்பாபிஷேக தரிசனத்தால் தீவினைகள் நீங்கி புத்திரப்பேறு முதலான பேறுகளையும் பக்தியையும் பெற்று ஆனந்தமுறுவர் என்பது தின்னனம்.

**கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து
45 நாட்கள் நடைபெறுவது**

மண்டலாபிஷேகம்

ஆலயத்திலே மூல மூர்த்திக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் விதிப்படி கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறிய பின்னர், தினாந்தோறும் அபிஷேகமும் அலங்கார உற்சவமும் சிறப்பாக நடைபெறும்.. இவை குறைந்தது, ஒரு பகுத்துக் கேளும் நடைபெறும். இங்ஙனம் முன்று பசுங்கள் கொண்ட காலம் திரிபகும் எனப்படும். ஒரு பகும் என்பது 15 நாட்கள். திரிபகும் என்பது 45 நாட்களாகும். இக்கால எல்லையில் விசேடமான ஓர் அபிஷேகம் மூல மூர்த்திக்குச் செய்யப்படும். இது பொதுவாக “மண்டலாபிஷேகம்”என வழங்கப்படும்.

‘மண்டலம்’ என்னும் சொல் பல துறைகளிலும் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டது. எக்கருத்தில் அது வழங்கப்பட்டிரும் அளவைப் பொருளிலேயே அது வழங்கப்பட்டிரும் அதுபெரும்பாலும் ஆளப்படுகின்றது. உதாரணமாக இருக்கும் வேதத்தை வகைப்படுத்தினோர் அதனைப் பத்து மண்டலங்களாக வகுத்தனர். வான சாஸ்திர ரீதியில் இது சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் முதலிய அளவைகளைக் குறிக்கும். வைத்திய சாஸ்திரத்திலும் மருந்துகள் புடம்பண்ணுவதற்கும், மருந்துண்ணுக்கும் மண்டலக் கணக்கு கடைப்பிடிக் கப்படுகின்றது. அரசர்களும் தத்தம் அதிகாரத்தீக்கேற்ப மண்டலவர்த்தி,

மண்டலேஸ்வரன், மண்டலாதிபதி என்றெல்லாம் இந்த அளவைச் சொற் கொண்டே பெருமை பேசுவர். மாந்திரீகம் முதலியவற்றிலும் “மண்டலம்”என்னும் இச் சொல் விசேட பரிபாஷையாக வழக்கிலுண்டு. தீஷா மண்டபம் முதலியனவும். குண்ட மண்டலங்களின் முக்கிய அம்சங்களாக கொண்டிருக்கும்.

இங்ஙனம் பல்வேறு காலம், தூரம் என்பவற்றைக் குறிக்கும் “மண்டலம்” என்னும் சொல் நாம் முன்னர் கூறிய வாறு நாற்பத்தைந்து (45) தினங்களையே பெரும்பாலும் குறிப்பது. சிலர் நாற்பத் தெட்டு(48) நாள் எனவும் கொள்வர். கும்பாபிஷேகத்துக்கு முன்னர் நாற்பத்தைந்து(45) நாட்கள் மூல மூர்த்தியின் யந்திரத்திற்கு ஸ்நபனம், மந்திர ஜபம் என்பன செய்வோர், பின்னர் மண்டலாபிஷேகம் வரை ஸ்நபனம், உற்சவம் என்பன செய்து மண்டலத்தைப் பூர்த்தி செய்வர். இடம், பொருள், ஏவல் என்பன இடங்களையிடில் ஒரு பகுமாகிய பதினனாந்து (15) நாட்கள் வரை அபிஷேகம், உற்சவம் என்பன நிகழ்த்த நாற்பந்தைந்துவது (45) தினமாகிய மண்டலப் பூர்த்தியில் மண்டலாபிஷேகம் செய்வர். இது பெரும்பாலும் சஹஸ்ர கலச ஸ்நபனமாக அல்லது சகஸ்ர சங்காபிஷேகமாக நிகழ்த்தப் பெறும் மண்டலாபி ஷைக்ஷூர்த்தியிலேதான் கவாமிக்கு இரவாபந்தன

உத்வாசனம் செய்தல் ஆகம முறையாகும். ஆசார்யாபிழேகைம் முதலிய தீக்ஷா வைபவங்களிலும் மண்டலாபிழேகைம் முடிந்த பிற்பாடுதான் இவ்ரக்ஷாவிசர்ஜனங் (காப்பவிழுத்தல்) நிகழ்வது கண்கூடு விரிக்கிற பெருகும். கும்பாபிழேகைக் கிரியைகள் எங்ஙனம் ஆலயத்தைச் சூழ்ந்துள்ள கிராம மக்கள் கேஷமொக வாழ வேண்டுமென்னும் உயர்ந்த நோக்கங்கொண்டு செய்யப்படு கிணறனவோ அதே இலட்சியத்துடன்தான் மண்டலாபிழேகைமும் நிகழ் தத்தப் படுகின்றது. அத்துடன் இவ்வபிழேகைம் மேலும் அநேக சாந்திகளைச் செய்கிறது. ‘கும்பாபிழேகைம்’ அல்லது ‘குடமுழுக்கு’ என்ற பிரதிஷ்டைக்குப் “பெருஞ் சாந்தி” என்றும் வழக்காறு உண்டு. இப்பெருஞ் சாந்தியிலே அஷ்டபந்தனம், சாத்திய தோஷங்கள் நீக்கற் பொருட்டும். வேறு குறை குற்றங்கள் நேர்ந்திருப்பின் அவற்றை நீக்குதற் பொருட்டும், கும்பாபிழேகைம், செய்த பலனை அடைவதன் பொருட்டுமே மண்டலாபிழேகைம் அவசியம் செய்யப்படுகின்றது.

அஷ்டபந்தனம்

கும்பாபிழேகத்தைக் குடமுழுக்கு ‘என்று கூறுவர். பெருஞ்சாந்தி எனவும் குறிப்பிடுவர்.

ஆலயம் பழமையினால் சிதிலமடைந்து காணப்பட்ட நிலையை மாற்றி, புதிதாக அமைத்து திருப்பணி செய்து விழா எடுப்பதே குடமுழுக்கு.

காலனி செல்லச் செல்ல விக்ரகங்களைப் பிரதிஷ்டை நெய்திருக்கும் அஷ்டபந்தனச் சேர்க்கை கெட்டுப்போய் கவுயிக்கும் பித்திற்கும் அசைவு ஏற்பாடுக் கூடுமாகயால் மீண்டும் அஷ்டபந்தனம் என்னும் சேர்க்கை மருந்தை இடுவார்கள்.

இந்த அஷ்டபந்தன மருந்து சுக்கான், குங்கிலியம், கொம்பரக்கு, தேன்மெழுகு, பூங்காவி, செம்பஞ்ச, வெண்ணெய், சாதிலிங்கம் ஆகிய எட்டுப் பொருட்கள் சேர்க்கப்பட்டுத் தயாரிக்கப்படுகிறது.

சங்காபிஷேகம்

வலம்புரி சங்கு மகிமை பெற்றது! சங்கு வைதிக சமயத்தவர்கு மட்டுமென்று பெளாத் தர் முதலிய ஏனைய மதத்தவர்க்கும் சிறப்புடையது. இது சிறந்த இரத்தினங்களுள் ஒன்றாக எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகின்றது. சங்கின் நாதம் ஆலயங்களில் நடக்கும் மகோற் சவத் தில் ‘சர் வவாத் ய’ கோஷங் களில் முக்கியமானது. இவ்வொலி ஒங்கார ஒலியைக் குறிப்பது.

வைதிக, சைவர்கள், ஆத்மார்த்த மாகவேர பரார்த்தமாகவோ செய்யும் நித்திய நெமித்திய காமிய பூசைகளில் சங்கபூசை முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றது.

ஆசாரியர் கண்டா நாதம் செய்து தீபதேவியைப் பிரார்த்தனை செய்ததும் கலச பூசைக்கு முன்னர் சங்கபூசை செய்வார். “நத்தார் படையின்” மகிமை சொல்லுந்தரமன்று. சங்குப்படையின் மத்தியிலே அதன் அதிதேவதை களாகிய கங்காதேவியும், வருணனும் வசிக்கின்றனர். அதன் பிற்பக்கத்தில் பிரஜாபதி விளங்குகின்றார். அதன் முன் பாகத்தில் கங்கையும், சரஸ்வதியும் உறைகின்றனர். ஸ்ரீவாக்தேவன் ஆணையினாலே முவலகத்திலுள்ள தீர்த்தங்கள் யாவும் சங்கின் கண்ணே நின்று நிலவுகின்றன. இக்காரணத்தினால் சங்கு அறிவாளிகளால் பூசிக்கப்படுகின்றது.

“ஓ! பாஞ்ச ஜன்னியமே! நீ முன்னர் திருப்பாற் கடலில் உதித்தனை! மஹாவி ஷ் ஞாவினால் கரத்தில்

தரிக்கப்பட்ட எல்லாத் தேவர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டன! இப் பெற்றித்தாய உன்னைப் போற்றதும். தேவர் தம் பகைவராய பாதலத்து அசுரர்களின் மனைவியரின் கருத்துக்களையெல்லாம் உன் பேரோலியினால் ஆயிரம் துகள்களாக்கினை! உனக்கு வணக்கம்” என்று துதித்து மந்திர பூர்வமாக நிரப்பப்பட்ட சங்கு தீர்த்தத்தின் பாதினால் கலசத்தை நிரப்பி, தமீதிப் பாதியினால் பூசைத் தீரவியங்களின் மீதும் தன் சிரசின் மீதும் தெளித்து மீட்டும் மந்திர பூர்வமாகச் சங்கை நிரப்ப வேண்டும்.

கும்பாபிஷேகம் என்னும் பெருஞ் சாந்திக்குச் சாந்தியாக அமைவது சங்காபிஷேகம்.

சங்கு இடம்புரி, வலம்புரி, என இருவகைப்படும். அவை பூராணங்களில் முறையே வரமா வர்த்தம், தவதினா வர்த்தம் என்றழைக்கப்படும். இவை இரண்டினுள்ளும் வலம்புரி மிக விசேடமானதும் கிடைத்தற்கியதுமாகும்..

சங்கு தீர்த்தம் விசேட பற்றி பத்மபூராணம் 126ம் அத்தியாயத்தில் சிறப்பான குறிப்புகள் உள். சங்கு தீர்த்தம் தேவர்களுக்கும் பெரு விருப்பமானது. அதன் நீர் புனிதப்படுத்தும் தன்மையது. அது தபுனி தீர்த்த சொருபமானது (சாகஷாத் பரமேசுவரன் ஒருவரைத் தவிர) எவ்விடத்தில் சங்கொலி உண்டோ அங்கு இலக்குமி நீங்காது வாசம் செய்வாள். எவன் சங்க தீர்த்தத்தினால் நீராடுகிறானோ அவன் எல்லாத்

தீர்த் தங்களிலும் நீராடிய பலனைப் பெறுகிறான். சங்கு அரியின் உறைவிடம். சங்கு எங்குள்ளதோ அதற்கு வெகு தூாத்தில் முத்தாள் ‘உறைவாள்’

சங்கில் பால் நிரப்பி இறைவனை நீராட்டினால் ஆயிரம் யாகங்கள் செய்த பலனை அடையலாம் என்றும், ‘சங்கிலே கங்கா தீர்த்தம் கொண்டு இறைவனை நீராட்டுவோன் பிறவிப் பினியை வேறுறுப்பு’ எனவும் பலவிதமாகச் சங்கு தீர்த்த விசேடம் பற்றிப் பிரமனை வர்த்தப்பாணம் முதலியலை கூறும்.

தகவினாவர்த்த(வலம்புரி) சங்கில் சிறப்புப் பற்றியும் அதன் இலக்கணங்கள் பற்றியும் சாஸ்திரங்கள் விவரித்துக் கூறுகின்றன.

“வலம் புரிச் சங்கில் வார் த த நீர் கொண்டு எவன் இறைவனை அரச்சிக்கிறனோ அவன் ஏழ பிறவிகளிலும் செய்த வினைகள் யாவும் அக்கணமே நீங்கப் பெறுகிறான்” என்று எகாந்தம் கூறும்.

-சிவரீ கு. பாலசுந்தரக்குருக்கள், பி.ஏ

செய் வினை!

நாம் செய்த நல்வினை, தீவினையே இப்பிறவியில் அநுபவிப்பவை.

பேறு, இழவு, இஸ்பமொடு,

பினி, மூப்பு, சாக்காடு என்னும் அழும் முன் கருவுட் பட்டது,

அவ்விதி அனுபவத்தால் ஏற்கும் முன்பு செய்த கண்முகம்

இங்கு இவற்றிற்கு ஏது தேவு ந் இளிச் செய் கண்முகம்

மேலுடற் சேருமென்றே என்பது பழைய பாடல்களில் ஒன்று. “வினைப்போகமே ஒரு தேகம்

கண்டாய் வினைதான் ஒழிந்தால் தினைப்போதளவும் நில்லாது கண்டாய்” என்கிறது மற்றொரு பாடல். இன்ப, துணப் யாவும் நாம் செய்த வினையின் பயனைக்

எது இன்யா?

ஞானிகள் இந்த உடம்பைக் குடம்பைக் கூடு குப்பையும், களத்த சட்டை, யாக்கை, ஊழுடல், கட்டை என்றெல்லாம் கூறுகின்றனர். அவர்கள் நாட்டும் தேட்டும் விண்ணுலக வாழ்வில்தான்! பரம்பொருளோடு தங்களை ஜெக்கியப்படுத்திக் கொள்வதே நிலையான இன்பம் என அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

அன்னலே என ஆண்டு
கொண்ட்ருவிப் புழுதே
விண்ணிலே மறைந்தருள்பு
வேதநாயகனே
கண்ணினால் திருக்கியிலை
யிலிருந்த நின்கோலம்
நன்னிநான் தோழ நயந்து
அருள்பு

என வேண்டுகிறார் சேக்கிழார்.
வந்த வரவை மறந்து மிக்க மாதர்
பொன்பு மி மயக்கத்தில் ஆழும்
இந்த மயக்கை அறுக்க எனக்கு
எந்தை மெஞ்ஞான எழில் வாள்
கொடுத்தான்
சங்கர சங்கர சம்பு.

என்கிறார் தாயுமானார்.
ஜூயத்தின் நிங்கித் தெவிந்தார்க்கு
வையத்தின் வானம் நணியதுடைத்து’
எநத் திருவள்ளுவரும் இதை ஏற்கிறார்.
பக்தியிடத்தும் ஓழுக்கத்துடனும் தியக
உள்ளத்துடனும் வழங்குது வந்தால். இந்தபின்
ஆவி உடலோடு சென்று விண்ணுலகில்
இறைவனை அடையலாம் என்பதை கந்த மூத்தி
நாயனார் பாடு தேவாரத்தில் அறியலாம்
மன்னுலகில் பிறந்து நும்மை வாழ்ந்து
வழியடியார் பொன்னுலகம் பெறுதல்
தொன்னேன் இன்று

கண்டிடாழ்ந்தேன்
இதையே திருநாவுக்கரசரும், “ஊனில் ஆவி
உயிர்க்கும் பொழுதெல்லாம்” என்ற
தேவாரத்தில்
“வானில் ஆவி இருக்கவும் வைப்பானோ”
என்று கூறியின்னார் “வானுளான் காணாய்
நீ மாளா வாழ்கின்றாயே” எனவும் “காணலாம்
பரமே கட்டு இறந்ததோர் வானிலாப்
பொருளே எனவும் கூறுகின்றது திருவாசகம்.
மாதவன் தமிழர்க்கு வாசலில் வீனவர்
போதுமின் எமதிடம் புகுதுக
மென்றலும்
கீதங்கள் பாடுனர் கின்னர் கெருடர்கள்
வேதநால்வாயவர் வேள்வியுள் மதுந்தீ
என்கிறார் நம்மாழுவார் “திருவாய்ப்பொழி”யில்.

விக்கிரங்கள் ஏன் கல்லினாலும் செம்பினாலும் அமைக்கப்படுகின்றன.

இயற்கையில் இறைவன்
 “வேறு வேறு உருவம்
 வேறு வேறு இயற்கையும்
 நாறு நாறு ஆயிரம் இயல்பினதாகி
 ஏற்றடயீசன்”
 என்னும் மாணிக்கவாசகர் பாடல்
 ஆண்டவன் இயற்கையின் வழவும்
 என்பதைக் குறிக்கிறது.

அங்கிங்கெனாதபடி உயிருக்கு
 உயிராய் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிற
 அருவப் பொருளாகிய பரமன், ஒவ்வொரு
 காரணத் திற்காக எடுத்துக் கொண்ட
 திருமேனிகளூடன் ஒவ் வொரு
 புவனத் திலும் இருந்து படைத்தல்,
 காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்
 என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும்
 செய்து உலகங்களையெல்லாம் ஆண்டு
 வருகிறான் என்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

இந்துக்கள் அவ்வாறு ஆண்டவன்
 எடுத்துக் கொண்ட திருமேனிகளின்
 விவரங்களை விளங்கிக் கொண்டு,
 அந்தந்த உருவங்களை சிற்ப சாஸ்திர
 முறையில் சிலைகளாகத் தயார்செய்து,
 அவற்றில் அந்தந்த மூத்திகளை
 பக்தர்களுக்காக எழுந்தருளி வீற்றி
 ருக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்து, விக்கிர
 அராதனை செய்து வருகிறார்கள்.

அதிகநாள் கெடாமல்
 இருப்பதற்காகவும் விஞ்ஞான ரீதியாகவும்
 அவற்றைக் கருங்கல்லாலும் செம்பாலும்
 அமைத்தார்கள் விக்கிரகங்களை
 கருங்கல்லாலும் செம்பினாலும்
 ‘செய்தால் அவை அதிக நாள் கெட்டுப்
 போகாமல் இருக்கலாம் என்பதில்
 யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது.
 ஆனால் அவற்றை முன்னோர்கள்
 விஞ்ஞான ரீதியாகவும் அமைந்தி
 ருப்பதாகச் சொல்லும் போது, கல்லிலும்

செம்பிலும் என்ன விஞ்ஞானம் இருக்கிற தென்று பலரும் கேட்கலாம்.

ஏன் தங்கத்தினாலும் வெள்ளி யீணாலும் செய்யக்கூடாதா? அவையும் கெட்டுப்போகாத உலோகங்கள்தானே? அவற்றைக் கொண்டு மூலஸ்தான விக் ரகங் களையும் வெளியில் எழுந்தஞ்சின்ற உற்சவ மூர்த்திகளையும் செய்யாதது ஏன்? என்ற கேள்விகள் எழவாம்.

மூல விகரகத்தைக் கல்லாலும், உற்சவ மூர்த்திகளைச் செம்பாலும் அமைத்தற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.

மின் சார சக்தியைத் தாங்கிச் செல்வதற்காகவும் செலுத்துவதற்காகவும் செப்புக் கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவதுபோல், இதர உலோகங்களால் செய்யப்பட்ட கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதையாவரும் அறிவர்.

வானொலி ஒவிபரப்புகளை, இழுத்துக்கொள்வதற்காக ரேடியோவில் செப்புக் கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவதுபோல வேறு இதர உலோகங்களால் செய்யப்பெற்ற கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. மேலும் பாரமுள்ள ஈயத்தை கவ்வி எடுக்கும் ஆற்றல் செம்புத் துண்டுக்கு இருப்பது போல் வேறு எந்த உலோகத்திற்கும் இல்லை என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே.

இன்றைய விஞ்ஞானிகள் சென்ற ஒரு நாற்றாண்டினுள் கண்டு, கையாண்டு வருகிற இந்த உண்மையை, நம்முடைய மெய்ஞானிகள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கண்டு, ஆண்டவனது திருவருள் சக்தியைத் தன்வசம் இழுத்துவாங் கிக் கொள்ளவும், தன் னிடம்

மோட்சமும் சுவாக்கமும்

மோட்சம் ஒரு நிலை சுவர்க்கம் ஓர் இடம்.

மோட்சத்தில் ஆன் மா வியாபகமாக நின்று பேரின்பத்தை என்றும் நுகங்கு கொண்டிருக்கும் அது மறுபடி பிறக்காது!

கவர்க்கத்தில் ஆன் மா வரையறைக்குப்பட்ட இன்பத்தையே நகரும். இன்பு அனுபவம் முடிந்ததும் மறுபடி பிறக்கும். சுவர்க்கத்தில் ஜூன்மாவின் சூக்கும் உடலுக்கேற்ற தேவ உடல் உண்டு. இதனாலேயே சுவர்க்கம் ஓர் இடம் என்கிறோம்.

மோட்சத்தில் ஆண்மாவுக்குத் தூல், சூக்கும், காரண உடல் எதுவுமில்லை. எந்த வகையான உடலும் இல்லாமல் வியாபகமாக அது மோட்சத்தில் நிற்பதால் தான் மோட்சத்தை இடம் எனச்சொல்லலாமல் நிலை எனச் சொல்கிறோம். உடல் இருந்தால் இடமும் உண்டென்பது தானே பெறப்படும்.

எவ்வளவு தூரம்?

பூமிக்கு மேலே ஏழு குக்கும் உலகங்கள் உண்டு என்றும் அவற்றுள் ஒன்று சுவர்க்கலோகம் என்றும் பூமிக்குக் கீழே ஏழு குக்கும் உலகங்கள் உண்டு என்றும் அவற்றுள் ஒன்று நரகலோகம் என்றும் இவை இத்தனை கோடி யோசனை தூரத்தில் இருக்கின்றன என்றும் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன

குக்கும் உடல் இடத்தை மிக விரைவாகக் கடந்துவிடும் இதனால் குக்கும் உடல் பயணத்திற்கு மைல் கணக்குத் தேவை இல்லை. ‘தூல மைல்’ பலகோடி சேர்ந்து ஒரு ‘குக்கும் மைல்’ ஆகும்

குக்கும் உடலுக்குத் தூரம் ஒரு பிரச்சனை அன்று காண்டினும் கடியதாகச் செல்லும் குக்கும் உடல் சில நூட்களுக்குள் குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைய முடியும்.

நிறுத்திக்கொள்ளவும் பக்தர்களுக்கு அதன் மூலம் அருள்பாலிக்கவும் வழிகாட்டினர்.

மற்ற உலோகங்களால் உற்சவமூர்த்திகளைச் செய்விக்காமல் ஆற்றல்மிக்க செம்பினாலேயே செய்த மெய்ஞானிகள் இன்றைய விஞ்ஞானிகளை எந்த அளவில் மிஞ்சி இருந்தனர் என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். செம்பு எப்படி மின் அலைகளைத் தன்பால் இழுக்கவும் கடத்தவும் ஆற்றலுடையதோ, அது போன்று கல்லானது எந்தப்பொருளையும் தன்பால் இழுத்துக்கொள்ளக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தது. அதை புவியீர்ப்பு எனலாம்.

உதாரணமாக மலையானது ஆகாயத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கும் மேகத்தைத் தன்பால் இழுத்துக் குளிர்வித்து மழையாக பொழியும் படி செய்கின்றது.

கல்லில் பஞ்சபூதங்களின் தன்மையும் விசேஷமாக அடங்கி யிருந்து வெளிப்படுவது போல் மற்ற உலோகங்களில் இல்லை.

பஞ்சபூதங்கள்:- ஆகாயம், 2. காற்று, 3. நெருப்பு, 4. நீர், 5. நிலம்.

1. ஆகாயம் வெளியில் உள்ள சப்தத்தைத் தன்னகத்தே இழுத்து ஓடுக்கிப்பின்றி வெளிவிடும் ஆற்றல் ஆகாயத்திற்கு உண்டு. அதே தன்மை கல்லுக்கும் உண்டு. கல்மண்டபங்களிலும் மலைப்பிரதேசங்களிலும் சப்தங்கள் எதிரொலியாவதுபோல் வேறு எந்த ‘இடங்களிலும் கிடையாது’ என்பது உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

2. காற்று: கல்லிலே காற்று உண்டு என்பதைக் “கல்லினுள்

தேரைக்கும்” என்ற தொடரினை மூய்வதி விருந்து தெரியலாம். காற்று இல்லாத இடத்தில்எந்த ஜீவராசியும் உயிர் வாழ முடியாது. கல்லினுள் தேரை வசிக்க வேண்டுமெல்லவா? எனவே, கல்லில் காற்றும் உள்ளது.

3. நெருப்பு: கல்லிலே நெருப்பு தங்கியிருப்பதுபோல வேறு எந்தப் பொருளிலும் இல்லை. அதனால்தான் பழங்காலத்தில் நெருப்பு உண்டாக்க வேண்டுமென்றால் இரு கற்களை ஒன்றே உராயச் செய்தால் நெருப்பு உண்டானபோதும், சார்தாணமாக அவை தன்மை உடையவை என்பதை உணரலாம்.

4. நீர்: கல்லானது மேற்கூறிய முன்று ஆற்றல்களை உடையதாக இருந்தாலும், தன்மையில்பான குளிர்ந்த நிலையிலிருந்து மாறாமல் இருக்கும். இரு கற்களை ஒன்றே உரோடுபோன்று உராயச் செய்தால் நெருப்பு உண்டானபோதும், சார்தாணமாக அவை தன்மை உடையவை என்பதை உணரலாம்.

5. நிலம்:- கல் நிலத்தைச் சேர்ந்தது என்பது தெளிவு.

கல்லிலே ஜம்புதங்கள் இருப்பதற்கும் ஆண்டவனுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? என்று சிலர் கேட்கலாம். ஆண்டவனே ஜம்புதங்களில் கலந்துதானே இருக்கிறார் என்பதற்கு மனிவாசகனார் திருவாசகம் சான்று தருகிறது:

பாரிடை ஜந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி தீயிடை முன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி

என்பது திருவாசகத்தில் போற்றித் திருவகவலில் வருவதாகும்.

ஜம்புத வடிவாய் விளங்கும்

அவ்வாண்வனது உருவத்தை ஜம்புதங் கணும் அடங்கிய ஒரு பொருளில் வீற்றிருக்கும்படி வேண்டுதல் செய்து வழிபடுவது சாலச் சிறந்ததல்லவா? அதனால்தான் நம் முதாதையர் நாம் வழிபடும் மூர்த்திகளுடைய விக்கிரகங்களைக் கல்லால் அமைத்தார்கள். மலைகளைத் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடுவதும் இந்தத் தத்துவத்தைக் கொண்டுதான்.

நெருப்பு எங்கு உள்ளதோ அங்கு சோதியும் இருக்கமல்லாவா? எனவே நெருப்பின் தன்மையைக் கொண்ட கல்லிலே சோதியும் உள்ளது.

ஆண்டவன் சோதி வடிவாக இருக்கிறார் என்பதற்கு, “சோதியே கடரே குழ் ஒளி விளக்கே” (மாணிக்க வாசகர்), “திருஜயாறு அகலாத செம்பொற் சோதி” (திருநாவுக் கரசர்) “சோதியாய் நிறைந் தான் கடர்ச் சோதியான்” (சம்பந்தர்) என்றெல்லாம் நமது நாயன் மார்கள் ஆண்டவனைப் போற்றியிருப்பதிலிருந்து அறியலாம். அந்தச் சோதி வடிவாகிய இலிங்க வடிவிலிருந்துதான் மற்ற நடராஜர் பெருமான், விநாயகப் பெருமான், முருகப்பெருமான் போன்ற மூர்த்திகளின் வடிவங்கள் தோன்றி யமையால் இலிங்க வடிவத் தைச் செய்யும் கல் லினாலேயே மற்ற மூலஸ்தான வடிவங்களையும் அமைந்து வழிபட்டு வந்திருக்கிறார்கள் உற்சவ மூர்த்திகளின் உருவங்கள் பல இடங்களுக்கும் மாற்றி மாற்றி எழுந்தருளச் செய்யும்படியாக இருப்பதால் அவற்றைக் கருங்கல்லால் அமைத்துக்கையாள்வது அவ்வளவு கலப்பானதல்ல.

இந்த வடிவங்களுக்கு வேதாகமங்களில் சொன்ன முறைப்படி ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்திதானம்,

சந்திரோதனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து, அதில் அந்த மூர்த்தியை எழுந்தருளியிருக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டால் முன்னே வெறும் சிலையாக இருந்த ஒன்றில் அந்தந்த மூர்த்திகள் வீற்றிருக்கின்ற திருமேனிகளாக மாறி நாம் செய்யும் சிறப்பு மரியாதைகளையும் வணக்கங்களையும் உபசாரங்களையும் வேண்டுகோளையும் ஏற்று. அதற்குரிய அனுக்கிரகங்களைச் செய்யக்கூடியதாக அமைகின்றன. *

அறுகு, வில்வம்,
துளசி

சிவனுக்கு வில்வமே
அர்ச்சிப்பதற்கு ஏற்றது.

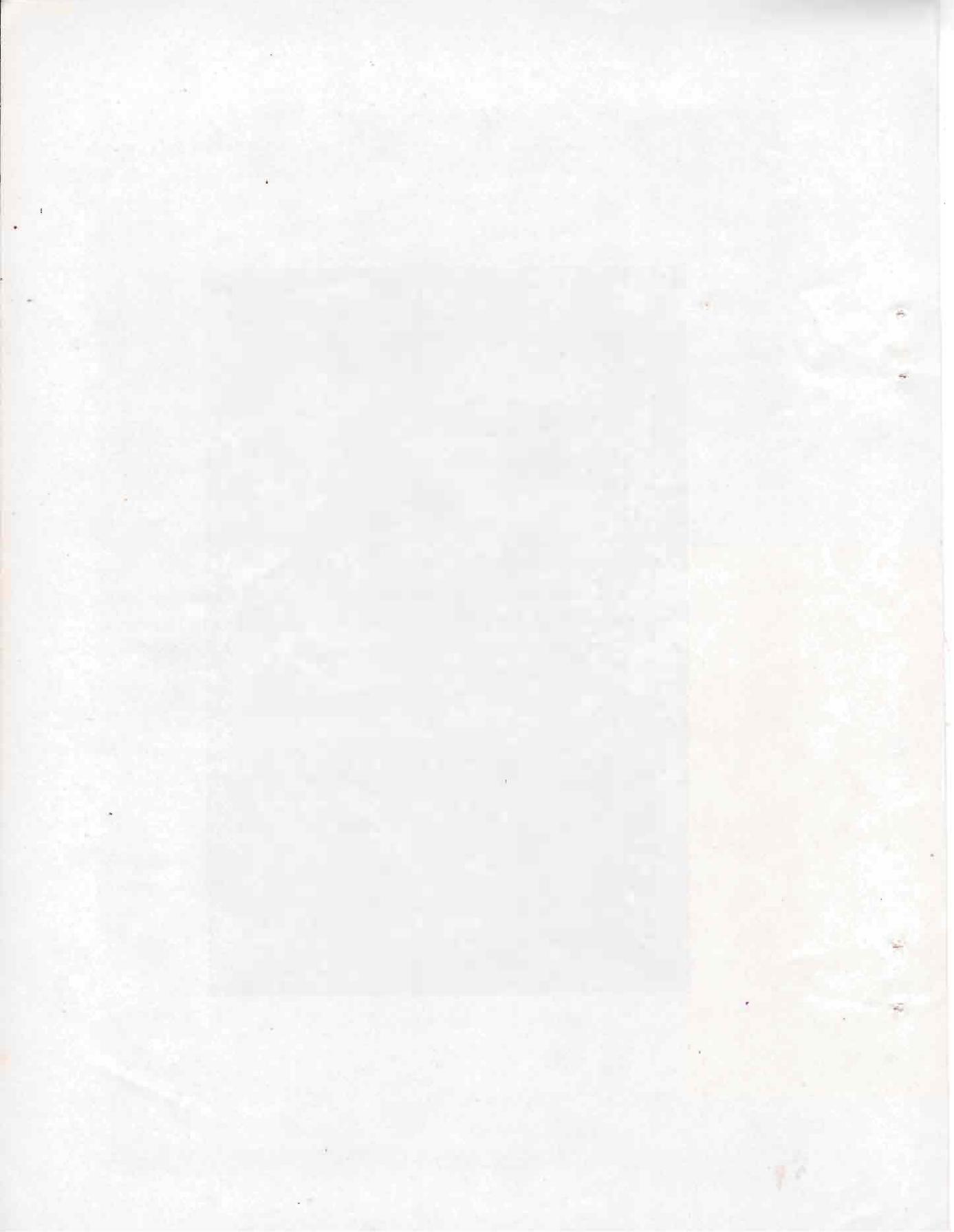
வில்வம் முன்று இலைகளைக் கொண்டதாக இருக்கும். இது சிவனது முக்கண்களையும் முத்தொழிகளையும் திரிகுலத் தையும் நினைவுபடுத்துவது.

வில்வத்தில் தங்கசத்துள்ளது. இரத்தசத்தி தரும் குணம்கொண்டது. விலிக்கிருமிகளைக் கொல்லும் தன்மை உள்ளது.

துளசி மகாவிஷ்ணுவுக்கு அர்ச்சிப்பதற்கு உகந்தது. வில்வத்தைப் போன்றே துளசியும் விஷக் கிருமிகளைக் கொன்று இரத்தசத்தி தரக்கூடியது. பெண்கள் துளசியைச் சாப்பிட்டு வந்தால் தலைசுற்றால் நிங்கும் மகாலட்சுமியின் அம்சமாகக் கரு திப்போற்றப்படுவது துளசி.

விநாயகருக்கு அறுகம்பல். அறுகம்புல்லை அரைத்துப் பல நோய் களுக் குப் பயன் படும் மூலிகையாகவும் கொள் கிறார்கள். “அறுகுபோல் வேரோடு” என்ற சொற் பொருளாட்சி அறுகம் புல்லின் வலிவைக் குறிப்பது.

கும்பாபிஷேக முறைகளும் விளக்கமும்

பொன்னி நாட்டு முறைகளை விளக்கி வேண்டும்.

- பிரதிட்டயூஷணம் நயினை ஐ.கெலாசநாதக்குருக்கள்-

அநாதிமலமுத்த சித்துருவாகிய பரம்பொருள் கற்பனை கடந்த சோதியாகினும், அநாதிமல பெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்கள் வணங்கிப்போக மோகங்களை அடைய ஆலயத்தில் நிறுவப்படும் சிவலிங்கத் திருவருவில் கருணையே உருவாகும்படி

பிரார்த்தித்து அபிஷேகத்திலே கும்பாபிஷேகமாம்.

“கும்பாபிஷேகம்” என்பது குடமுழுக்கு, “குடநன்றோட்டு விழா” என்று சொல்லுவார்கள், இது பிரதிஷ்டை என்றும் கூறப்படும். இது நான்கு வகைப்படும். அவையாவன:

1) ஆவர்த்தம்	3) புனராவர்த்தம்
2) அணாவர்த்தம்	4) அந்தரீதகம்

ஆவர்த்தம்:- புதிதான ஓர் இடத்தில் சிவலிங்கம் வைத்துப் பாலப்பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்துப் புதிதாக கோயில் கட்டி, பாலாலய மூர்த்தியைக் கும்பத்தில் எடுத்து பின்னர் மூலஸ்தானத்தில் இருக்கும் மூர்த்தியில் சேர்த்து அபிஷேகம் செய்வதாம்.

அணாவர்த்தம்:- வெகுகாலத்துக்கு முன்கோயில் கட்டிப்பையில்லாமல் அழிய விட்டும், சீர் குலைந்தும் இருந்து, முன்போல் அவைகளைத் திருத்தி ஆலயம் கற்பித்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்தலாம்.

புனராவர்த்தம்:- கர்ப்பக்கிரகம், விமானம், பிரகாரம், கோபுரம், பலிபீடம் முதலியவைகளில் பழுது ஏற்பட்டாலும், அட்டபந்தனத்தில் பழுது உண்டானாலும், விமானத்தில் உள்ள விக்கிரகங்களில் பழுது நிகழ்ந்தாலும், வர்ணம் அழிந்து இருந்தாலும், பாலாலயம் செய்து ஆலயத்தைப் புதுப்பித்து மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்தலாம்.

அந்தரீகம் :- ஆலயத்தில் சோரன், சண்டாளன், நாய் முதலியன உட்சென்று தீண்டியதன் காரணமாக மூர்த்தியின் பிரத்தியங்கம், உபாங்கம் போன்றவைகளில் ஏதாவது பழுது ஏற்பட்டால் அவைகளைத் திருத்தி உடனே செய்வதாகும். இதில் அந்தரீதப் பிரதிஷ்டைக்கு நாள், நட்சத்திரம் பார்க்கவேண்டியதில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

ஸழத்தில் இப்போது நடக்கும் கும்பாபிஷேகம் அனாவர்த்தம் என்று சொல்லப்படும். அதற்கு: 1. அனுஞ்ஞை 2. தனபூஜை 3. திரவிய விபாகம் 4. ஆசாரியவர்னம் 5. கணபதி பூஜை 6. கிராமசாந்தி 7. பிரவேச பலி 8. திசா ஹோமம் 9. இரட்சோக்கிர ஹோமம் 10. வாஸ்துசாந்தி 11. ஆயுஷ்மூர்மம் 12. கிரகமகம் 13. கோபூஜை 14. விப்பிரபோஜனம் 15. மிருத்சங்கிரகணம் 16. நாதனகர்த்திகஞ்ஞுக்கு ரத்தின நியாசம் 17. நயனோன்மிலனம் 18. தான்யாதிவாசம் 19. ஜலாதிவாசம் 20. அங்குரார்ப்பனம் 21. ரஷாபந்தனம் 22. சயனாதிவாசம் 23. யாகசாலாதான்யாதில்தாபனம் 24. சூர்யகாந்த சங்கிரகணம் 25. ருக்லிக்சாதகாதிவரணம் 26. பிரசன்னாபிஷேகம் 27. கடஸ்தாபனம் 28. கலாகார்த்தணம் 29. யாகசாலா பூஜைகள் 30. ஹோமம் பூர்ணாகுதி 31. பதவின்னியாசம் 32. தூபிஸ்தாபனம் 33. தீபஸ்தாபனம் 34. ரத்னஸ்தாபனம் 35. யந்திரஸ்தாபனம் 36. பிம்பஸ்தாபனம் 37. அஷ்டபந்தனம் 38. சவர்ணபந்தனம் 39. தைலாப்பியங்கம் 40. பிம்பகத்தி 41. பிம்பரகஹாபந்தனம் 42. பூர்வசந்தானம் 43. விஷேட திரவிய ஹோமம் 44. சாந்திகும்பம் 45. ஸ்பர்சாகுதி 46. சரோத்திரவந்தனம் 47. ஆசார்யபூஜை 48. அக்கினி சம்யோசனம் 49. மகாபூர்ணாகுதி 50. ஆசார்யபூஜை 51. தீபாராதனை 52. வேதகோஷம் 53. அந்தர்பலி - பெகிர்பலி 54. ஸ்தாபி கும்பாபிஷேகம் 55. மகாகும்பாபிஷேகம் 56. பரிவாரகும்பாபிஷேகம் 57. சண்டஹோமம் 58. மகாஅபிஷேகம் 59. ஆசார்ய உற்சவம் 60. எஜமான்ய பலப்பிராப்த்தி 60 மகா ஆசீர்வாதம் முதலியனவும் இதற்கு அங்கமான சில கிரியைகளும் உள். இவைகளின் விளக்கங்களை விரிவாகக் கூறாவிட்டாலும் ஓர் அளவு சுருக்கமாக அறியவேண்டியது நம்கடமையாம்.

அனுஞ்ஞை :- இறைவணக்கம் செய்து சர்வசாதகரிடத்திலும், பரம்பாருள் இடத்திலும் நான் குறித்த காலத்தில் இந்த மகத்துவமான கும்பாபிஷேகத்தை செய்ய உத்தரவு தரவேண்டும் என்று வணங்கி உத்தரவு கேட்பதாம்.

தனபூஜை:- புண்ணிய வசத்தால் கிடைத்த திரவியத்தை பூஜை செய்தலாகும்.

திரவியவிபாகம்:- பூஜை செய்த திரவியத்தை ஒருபாகம் ஆலயக் கட்டட வேலைக்கும் , இரண்டாவது பாகம் நித்திய பூஜை, மாசாந்த விசேட நடசத்திர பூஜை, உற்சவம், ஆபரணாதிகட்டும் இராமாதிவாங்கவும், முன்றாவது பாகத்தை பதினொருபாகம் செய்தல் வேண்டும். அவை:

1. யாகம் கட்டுதல் முதலானவற்றிற்கு	-2 பாகம்
2. அபிஷேக திரவியத்திற்கு	-1 பாகம்
3. ஆசாரிய தெட்சணை	-2 பாகம்

4. முர்த்தியர்கட்கு	-1 பாகம்
5. வேதாதி-திருமுறைகட்கு	-1 பாகம்
6. தாணாதிகட்கு	-1 பாகம்
7. பிராமண போஜனம், அன்னதானம்	-1 பாகம்
8. சிற்பிக்கும் பரிஜனங்கட்கும்	-1 பாகம்
9. யாக திரவியங்கட்கும்	-1 பாகம்

11 பாகம்

மேற்கூறிய பாகமாகப் பிரித்து முறையே செலவு செய்தல் திரவியபாகமாம்.

ஆசாரியவர்ணம்:- பிரதான ஆசாரியரையும், சர்வசாதகரையும் வணங்கி இத்திரவியத்தைக் கொண்டு மகாகும்பாபிஷேகம் செய்து இறையருளைப் பெற்றுத்தரவேண்டும் என்று எச்மான் குருவை வழிபடுதலாகும்.

கணபதி பூஜை :- எவ்வகையினராயினும் முதலில் விநாயகரை வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்; செய்யாவிடில் அவர்களின் காரியத்தை இடையூறு செய் என்று இறைவன் கட்டளை என்பது “என்னரோயாயினும்” என்ற திருவிளையாடற் பூராணத்தில் விளங்குகின்றது. ஆகவே இங்கு தொடங்கிய மகாகும்பாபிஷேகம் இடையூறு இன்றி நிறைவேற விநாயகப் பெருமானுக்குப் பூஜை, அபிஷேகம், ஹோமம் செய்து முதலில் பிரதான சிவாசாரியார் வழிபடுதல்.

கிராமசாந்தி :-**ஸர்வலோக இதம் புண்ணியம்**
வட்சியே கந்து சடானா
கிராம நாதன காலேது
ஷேத்திரவா மந்திரேவிவா
பிரதிஷ்டோத்துவ காலேச
பூஜைம் கருத்துவாவிசேஷவதா” என்று காரணாகமம் கூறுகிறது. விளக்கம் சகலலோக சுகத்துக்கும், புதிதானபட்டினம், கிராமங்களில் உள்ள அசர, ராட்சத, பிசாச,பிரம ராட்சத்தர்களைத் திருப்தி செய்து சந்தோசப்படுத்தி, கிராம அதிதேவதையான வைரவரைப் பூஜித்தலாம்.

பிரவேசபலி:- நாம் பிரவேசம் செய்து மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யும் இடத்தில் உள்ள எட்டுத்திக்குக்களிலும் வசிக்கின்ற,இயக்கர்,இராட்சதர்,பிசாசி,பிரமலூராட்சதர்,பூதர்,காளி,சுளி,வைரவர் முதலிய தேவதைகளுக்கு

உணவு கொடுத்து எழுப்பி அவர்களை முறையே கடல், மலை, வனம், நதி, மயானம் முதலிய இடங்களிற் சென்று சுகமாய் வீற்றிருங்கள் இது சிவன் கட்டளை எனக் கூறித் திருப்தி செய்தலாம். இது மகாகும்பாபிஷேகம், திருவிழா, புதுவீடு குடிபுகல் போன்ற காரியங்களிற் செய்ய வேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

திசாஹோமம் :-

நான் கு திக்குகளில் முறையே பாசுபதாஸ்தம், அஹோராஸ்திரம், பிரத்தியங்கிராஸ்திரம், சிவாஸ்திரம் முதலியவர்களைப் பூசித்துக் காவல் செய்யும் படி கட்டளை இடுதலாம்.

இரட்சோக்கிரஹோமம்:-

அசுர ராட்சதர்களின் தொல்லை நீங்குவதற்காக மூன்று மேடைகள் அமைத்து, நடுவில் கும்பம் வைத்து, அதில் ரட்சோக்கிரதேவதையை வடவாழகாக்கினிக்குச் சமமாகப் பாவித்துப் பூசை செய்து, அதன் தென்பூத்தில் வெள்ளை வஸ்திரம் இட்டு, தேங்காய் ஒன்று வைத்து, வடக்குப்பக்கத்திற் சிவப்பு வஸ்திரம் வைத்து, அதன் மேல் வளர் ஒன்று வைத்து, தேங்காயில் சிவனையும் வாளில் கட்கேகவரணையும், வாளை ச் சுந் ரி அசிநாங்கபைரவா, ருருபைரவா, சண்டஸபைரவர் ஆகியெண்மரைப் பூசித்து, அவர்களுக்கு உள்ள திரவியங்களாலும் சமித்தாலும் ஹோமம் செய்து, சம்யோசித்துக் கும்பஜலத்தை ஆலயத்தைச் சுற்றித் தெளித்தலாம்.

ஆயுஸ் கர்மம்:-

குருமார் செய்து கொள்ளும் தசவித் ஸ்நானமாம்.

நவக்கிரகமகம்:-

குஶ் பாபி ஷேகத் தால் உலகத் துக்கு அதீய மழையாலும், மழையின்மையாலும், விரோதிகளாலும் துஷ்டர்களாலும் வரும் துங்பம் நீங்கவும் எல்லாப் பிராணிகளின் பயம், நோய், பிணி நீங்கவும் குரியன் முதலிய நவக்கிரங்களைப்பூசித்து வணங்கிக் கோஹம் செய்தலாம்.

வளஸ்து சாந்தி:-

பூமியானது அசத்தாக, ஜடசம்பந்தம் உள்ளதனால் அதை நீக்கிச் சத்பாவும் உண்டாவதற்குச் செய்வது.

அசுத்த சொருபமான பூமியை பாலாக்கிள்யால் தகித்துப் பின்பூமிக்கு அதிபதியான பிரமாவின் முச்சக்காற்றினாற் சோதிருபமாக்கிச் சுத்தம் செய்வதாம். நீற்றுப்பூசிலிக் காயைப் பூமியின் வடிவமாகத் தீயானித்து, அதன் விதை களை அண்டங்களாக நினைத்து, எல்லாவற்றையும் ஹோமம் செய்து, பின் பூமிக்கு அதிபதியான பிரமாவின் கட்டளையினாற் பரிசுத்தமானதாகப் பாவித்தல் வாஸ்து சாந்தியாம். இச்சாந்தி கும்பாபிஷேகம் பாலஸ்தாபனம், யாக மண்டப கல்பனம், கோபுரம், தடாகம், வீடு, உற்சவம் போன்ற இடங்களில் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

கோடுஜை:- பசுமாடு, கன்று கட்டுதல்.

விற்பிரபோசனம்:- வேதம் அறிந்த பிராமணர் பிருதுவி முதல் சுத்தத்துவம் வரையள்ள எல்லாத் தத்துவங்களையும் சுத்தமாக்குகின்றேன்; ஹோமம் செய்கின்றேன்; இது நன்கு சுத்தி அடையட்டும் என்று சிதாக் கினியில் ஹோமம் செய்கின்ற பாவனையில் போசனம் செய்வித்தலால் அந்த இடம் சுத்தியாகும்.

மிருத்சங்கிரகணம் :- கிராமத்துக்கு சாந்தியையும் தேசநன்மையடையவும் நினைந்து பூமாதேவியைப் பிரார்த்தித்து, இந்தப் பூமி கண்டங்களாகப் பிரிந்து இருப்பதால் ஒவ்வொரு கண்டத்துக்கும் பூசை செய்துபிரார்த்தித்து, ஞானயாகம் செய்ய முளையிடுவதற்காக மன் வெட்டியை சிவாஸ்திரமாகப் பூசித்து, பூமிதேவியின் வயிற்றில் மூன்று அல்லது ஐந்து முறை மண்ணை எடுத்தலாம். எடுத்த தோசம் நீங்க அந்த இடத்துக்கு வேறு மன் போட்டுச் சப்தவாரிதி கும்பத்தால் அபிஷேகம் செய்தலாம்.

அங்குரார்ப்பணம் :- முளையிடுதல் இந்தப் பூமியானது முன்னர் அமிர்தத்தால் நனைந்து சுத்தமானது. ஆகையால் உலகச் சேமத்தின் பொருட்டு நெல் முதலிய நவதானியங்களைப் பாலில் ஊற்றுவிட்டு “ஒசதி குக்தம்” செபித்துச் சந்திரனை வணங்கி முளையிடுதலாம்.

ரசங்காபந்தனம் :- காப்புக்கட்டுதல், குழந்தை வருத்தம் தீர்மாதா மருந்துண்ணல் போல, உலக சேமத்திற்காக ஆசாரியர்

எடுத் தகாரியம் செவ் வனே நிறைவேற
இடையூறுகள் தடுக்காவண்ணம் இறைவியின்
காப்பநாடியில் நின்றும் உண்டான நாகராசனைப்
பூசித்துக் கையில் கங்கணம் கட்டுதலாம்.

இரத்தினானியாசம் நெநோன்மின்னம்
தானியாதிவாசம், சயனாரோகணம்
கிராமப்பிரதட்சணம்

} இவைகள் புதிதான மூர்த்திகளுக்குப்
பஞ்சபூத சம்பந்தமான தத்துவங்கள்
ஏற் படுத் துவதற் காச் செய் யப் படும்
கிரியைகளாம். அன் றியும் இறைவன்
“இருநிலணாய்த் தீயாகிநீருமாகி இயமானணாய்
எறியுங் காற்றுமாகி” என்ற தேவாரத்திலிருந்து
இறைவடிவத்தை உண்டுபண்ணும் குறிப்பை
உணர்த்துவது ஆகும்.

யாகசாலா தானியாதி ஸ்தாபனம் :- யாகசாலையிற் சப்ததாதுக்கள்மயமான
சப்த தானியங்களைப்பரப்புதல்.

குரியகாந்தி சங்கிரகணம் :-

ஞானாக்கினிக்கு குரிய காந்தத்தில்
இருந்து அக்கினியை எடுத்தல்.

ருத்விக் சாதகாதி வரணம் :-

பிரதான குண்டத் தைத் தவிர ஏனைய
குண்டங்களுக்கும் ஏனைய மூர்த்திகளுக்கும்
ஏற்ற குருமாரையும் சாதகா களையும்
உபசாதகர்களையும் நியமித்தல்.

பிரசன்ன அபிஷேக பூஜை:-

ஙங்கும் நிறைந்த மூர்த்தியைப் பூஜிப்பதற்காகத்
தமக்கு நேரமுகப்படுத்தல்

கடஸ்தாபனம் :-

குட்டைத் சுத்தமாக்கிச் சப்ததாதுக்களும்
ஜீவனும் உண்டாக்குவதற்காகக் கும்பத்தின்
அடியில் ஆன்மதத்துவத்தையும் பிரமாணையும்,
கும்ப நடுவில் வித்தியா தத்துவத்தையும்
விட்னுவையும், கும்பங்களியிற் சிவதத்து
வத்தையும் ருத்திரனையும், கும்பத்தில் ஒன்பது
சக்திகளையும், மூவிளை நாலிற் சரஸ்வதி,
இலக்குமி, ரெளத்திரி, ஆகியோரையும்,
கும்பத்திற்குப் பிடிக்கப்படும் தூபத்தில் அர்ச்சினி
சக்தியையும், நீர்த்தத்திற் கங்கை முதலிய

புண்ணியந்திகளையும், மத்தியில் வருணனையும், நவரத்தினங்களில் வாழை முதலிய நவசக்திகளையும், தங்கத் தாமரைப் பூவிற் சதாசிவத்தையும், வாசனைத் திரவியங்களிற் சப்த மாதாருக்களையும் பூசித்துக் குடத்தில் இட்டு மாவிலையைச் சடையாகவும், தேங்காயைச் சிரசாகவும், கூர்ச்சத்தை முடியாகவும், வஸ்திரத்தைத் தோலாகவும், ஜெஞ்னோபவீதத்தைப் பஞ்சப்பிரம மந்திரமாகவும் பூசிப்பதாற் கும்பமானது சர்வதேவதா சொருபமாகிறது என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

கலாகர்சணம் :-

கலைகளை இருத்தலாம்; சடத்துவன்னியாசமும் கும்பத்திற்குச் செய்ய வேண்டும். சடத்துவாவானது பரமேஸ்வர் இருக்கும் ஸ்தானத்தை அடைதலுக்கு உரிய வழியாகும். இதில் சர்வ வியாபகராக உள்ள பரமேஸ்வர் இந்த ஆறு அத்துவாக்களிற் கலந்தும் இருக்கின்றார். பரமேஸ்வரர் சக்தி சொருபா; அதீதா; சக்திக்கும் சக்தனுக்கும் பேதமின்மை ஆதலால் ஆங்காங்கிபாபம் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆகவே சக்தியின் இடத்தில் இருந்து கலையும், கலையில் இருந்து தத்துவமும், தத்துவத்தில் இருந்து புவனமும், புவனத்தில் இருந்து வர்ணமும், வர்ணத்தில் இருந்து பதமும், பதத்தில் இருந்து மந்திரமும் உண்டாயின. கலையில் தத்துவம் அடங்கியுள்ளதாதலின் தத்துவம் முதல் மந்திரம் இறுதியாக ஒன்றில் ஒன்று அடங்கி இருந்து திரும்ப வந்ததாதலின் இந்தச் சடத்துவாக்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதாம். அன்றியும் கலாநியாசத்தால் சர்வஞ்ஞசக்தியும், தத்துவநியாசத்தால் நித்திய திருப்தியத்துவமும், புவன நியாசத்தால் அநாதிபோதத்துவமும் வர்ணநியாசத்தால் சுவதந் தீர்த் துவமும், பதநியாசத் தால் அலுப்த சத்தித்துவமும், மந்திரநியாசத்தால் அநந்த சத்தித்துவமும் சித்திக்கின்றமையால் அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

யாகசாலைப்பூஜை:-

யாகசாலை கலாமயமாக விளங்குகிறது. நிலிர்த்தி முதலிய நான்கு கலைகளும் நான்கு பக்கநிலைகளாகவும், இதற்கு நான்கு கலசமும், இவைகளுக்கு இருபுறங்களிலும் நந்தி முதலிய எண்மர் வாயில் காப்பாளராகவும், கிழக்கு முதல் 8 திக்குகளில் கீழ், மேல், அகிய 10 திசைகளில்

இந்திரன் முதல் விஷ்ணு ஸஹாக தசலோக பாலகர்களும் அக்கினிக்கு வடக்கில் சிவகுரியனும், நிருதிக்கு கிழக்கில் யாகபலனைத்தரும் வாஸ்து பிரமனும், வாயுவுக்கு தெற்கில் உத்தமப்பாக மண்டப ரூபமாகிய மகா ஸ்தோமியும், வாயுவின் வலப்பறத்தில் யாகத்தில் ஏற்படும் விக்கினங்களை நீக்கும் விநாயகரும், ஈசானத்துக்கு மேற்கில் எதையும் உத்தரவு கேட்டுச் செய்ய சதாசிவம் முதல் சப்த குரு மூர்த்திகளையும் புசிப்பதற்கு, 27 கலசங்கள் வைத்து ஞானவாள் ஏந்தியபடி யாகேஸ்வரன், யாகேஸ் வரியையும் கலசத் தில் அமைத்து 9, குண்டங்களோடு விளங்குகின்றமையால் யாகசாலை கலாமயமாகும்.

நவகுண்டம்:-

சிவபெருமானுக்குச் சொருபம், தடத்தம் என இரு வடிவம் உள் என. சொருபத் திருமேனி சுயப் பிரகாச திருமேனியாகும். அது உலகத்தைக் கடந்தவடிவம், தடத்தவடிவம் என்பது உலகத்தோடு கலந்த வடிவமாம். இந்த உலகம் நிலம், நீர் நெருப்பு, காற்று, நீள்விசம்பு, நிலா, பகலோன், இயமானன் என்னும் என்வகைப் பொருளிலும் கலந்தது. இதனால் இறைவனை என்வகை உருவில் வைத்து வணங்கவேண்டும் என்பது பெற்றாம். முதலில் நிலம் என்பது பிருதுவியாகும் அது சதுரமான வடிவம்; அதைக் குறிப்பது கிழக்குத் திக்கில் அமைந்த நாற்கோண வடிவமான குண்டமாம்.

நீர் என்பது அப்பு: இதன் வடிவம் பாதிச்சந்திரனான பிறைவடிவம்; அதுதெற்கில் உள்ள பிறை வடிவமான குண்டமாம்.

நெருப்பு என்பது தேயு: இதன் வடிவு முக்கோணம். இது தென் மேற்கு மூலையில் உள்ள முக்கோண வடிவம் வாயு: இது அறுகோணவடிவம்; இது வடமேற்கு மூலையில் அமைந்திருக்கிறது.

ஆகாயம்: இது வட்டவடிவினது மேற்குத்திக்கில் உள்ள குண்டத்தில் அமைந்திருக்கிறது..

குரியன்: இது தாமரைப்பு வடிவம்; இது வடக்குத் திக்கில் அமைந்திருக்கிறது.

சந்திரன்: இது எண்கோணவடிவினது; இது வடகிழக்கு

அரசிலை வடிவாய் தென் கிழக்கு மூலையில் அமைந்திருக்கிறது. இவை எடுத்திக்கிலும் அமைய சானத்திற்கும் கிழக்கிற்கும் மத்தியில் வட்டவடிவமான பிரதான குண்டத்தில் சுயம் பிரகாசமூர்தி தியாய் அமைந்துள்ளதுதான் இறைவடிவம். இறைவன் மேலே குறித்த 8 வடிவமாகிய உலகத்தில் கலந்து இருக்கிறான். ஆகவே அவரை இந்த 8 வகையான குண்டத்தில் வைத்துப் பூஜித்துழம் செய்து வணங்குகின்றோம். இது எப்படியெனில், நமது அருவமான உயிரை உருவமான உடம்பில் வைத்து அனுமானித்துக் காண்பது போல் இறைவனை வழிபாடு செய்தல் 9 குண்டங்களின் அமைப்பாம். இன்னும் சானம் முதல் சத்தியோசாதம் இறுதியாக உடைய பஞ்சப் பிரமமந்திரங்களும் மூலமந்திரமும் சிவபெருமானுடைய எல்லாம் அறியும் தன்மை, வரம்பில் இன்பம் உடமை, இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கிய தன்மை, தன் வயத்தாகும் தன்மை, பேர்நிவுடைமை, பேர் அருணாடைமை, அளவிலாற்றல் உடைமை, தூய உடம்பினாதல் முதலிய எண் குணங்களும் பிரதான குண்டத்தில் இறைவனுக்குப் போல் அமைந்து விளங்கும், மேலும்பிரதான வேதிகையில் அமைந்தாசனம் முதல் உள்ள ஆசனங்கள் மேல் சள்வதேவதா சொருபமான இறைவனை வைத்து வணங்கும் இடமும் சிறந்த யாகசாலையோம்.

பதவின்யாசம்:-

மூலஸ்தானத்து இறைவனை ஸ்தாபிக்க ஏற்படுத்தும் இடத்தைக் குறித்தல். இதை “ஆசார்யசில்பின சார்த்தம், பிரவிசேத்கர்ப கேககம்” என்ற காரணாகம விதிப்படி, ஆசாரியரும் சிற்ப சாஸ்திரியும் சேர்ந்து சிவன், அம்மாள், விநாயகர் முதலிய மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்குரிய இடத்தை வகுத்தலாம்.

ஸ்தாபிஸ்தாபனம்:-

அதிஸ்டானம் முதல் (பட்டிகை) ஸ்தாபிவரியந்தமும் முறையே ஆயு அத்துவாக்களும் அமைய தூல லிங்கமாக அமைந்த பத்மத்தின் மேல் ஸ்தாபியை வைத்தலாம்.

தீபஸ்தாபனம்:-

இறைவன் சோதிவடிவினன்; அவனைச் சோதி வடிவாக வணங்குவதற்காக வைக்கப்படுவது தீபஸ்தாபனமாம்

“இல்லகவிளக்கது இருள்கெடுப்பது.....
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே” என்னும் தேவாரம்
இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இரத்தினஸ்தாபனம்:-

நவரத்தினம், நவலோகம் முதலிய வஸ்துக்களை,
ஆரோக் கிய, வீரி ய, பிரபா, சக்திமயமான
தீரவியங்களைப் பீடத்தின் மேல் இட்டு, இந்திராதி
லோக பாலகர்களைப்பூஜித்துப் பத்மாசனம் வரை
பூசித்தல் இரத்தினஸ்தாபனம் ஆகும்.

இயந்திரஸ்தாபனம்:-

கோடுகளும், கோணங்களும் இறைவனின் மூல
பிராசாத மந்திரங்களும் எழுதிப் பூசிக்கப்பட்ட
யந்திரத்தை உரிய இடத்தில் வைத்தலாம். இது
இறைவனுக்கு அருள் சக்தியை ஊட்டுவதாம். (இது
லைட்டுக்கு பற்றிரி போல என்னாம்)

பிம்பஸ்தாபனம்:-

மூர்த்திகளை முறைப்படி வைத்தலாம்.

அஷ்டபந்தனம்:-

என்பது இறைவனின் அம்சமாகிய அஷ்ட மூர்த்திகளின்
அருள் பெற்று, அணிமாதி அஷ்ட சித்திகளும்
சித்தியடைந்த நிலையில் ஞானகிரியா சக்தியாகும்
சங்கநிதி, பதுமநிதி, இரண்டும் தோன்றி பரம்பொருளின்
ஆணையால் சாம்பிராட்சிய லட்சமியும், அதில் இருந்து
யென் தரும் வகையில் தனலட்சமி, தான்ய லட்சமி,
வித்தியா லட்சமி, கீர்த்தி லட்சமி, சௌபாக்கிய
லட்சமி, வீர லட்சமி, ஜெயலட்சமி, சந்தான லட்சமி
க்ராக அஷ்டலட்சமிகளும் உருக் கொண்டு உயிர்களை
உய்விக்கும் வண்ணம் உள்ள கதிகளைத்தருவது
அஷ்டபந்தன சமர்ப்பணமாம்.

சொர் ணபந் தனம்:-

தங்கத்தால் செய்வது

தெலாப்பியங்கம்:-

விங்கத்திற்கு தெலத்தினால் (எண்ணெய்) ஆசாரியரும்,
சிற்பாசால்திரியாரும், அன்பார்களும் சாத்துதல்;
அன்பார்கள் தங்களிடத்தில் உள்ள ஆணவமல
சம்பந்தத்தாலும் திரிகரணங்களாலும் ஏற்படும் குற்றம்
நீங்கித் சுத்தி அடைதற்பொருட்டு, எள்ளில் இருந்து

எடுக்கப்பட்ட சுத்தமான நல் லெண்ணையை கவர்னர்த்தினால்தொட்டு இறைவனின் சிரசு, கண்கள், முக்கு, செவி, தொப்புள், பாதம், முதலிய எல்லா அங்கங்களிலும் குளிரும்படி நிறைய சாத்துவதாம்.

பிம்ப சுத்தி:-

தீட்சாயினர்கள் முதலானோரால் பரிசிக்கப்பட்ட தோசநீக்கத்திற்காகவும், உட்ணசாந்திக்காகவும், பிம்பத்திற்குச் சுத்தம் உண்டாவதற்கு உதகம், கந்தம், புஷ்பம், பத்திரம், காசாயம், மிருத்தி, பீஜம், பல்லவம், இரத்தினம், லோகம், தாது, அஸ்திரம், ஒசதி, கல்வியம், குசம், சிருங்கம் முதலிய 16 வகையான திரவியங்கள் நிரம்பிய கலசங்களைப் பூசித்து, ஓமம் செய்து, பின்னால், மூர்த்திக்கு முறைப்படி பஞ்சாமிர்தாதி முதலியவைகளால் அபிஷேகம் செய்து அலங்கரித்துப் பூசித்தலாம்.

பிம்பிரகாபந்தனம்:-

கும் பாபிஷேக நிமித் தம் மூர்த்திகளுக்கு காப்புக்கட்டுதலாம்.

பூர்வசந்தானம்:-

மூர்த்திக்குப் பக்கத்தில் ஆசாரியர், சாதகர் உட்கார்ந்து ஆதார சக்தி முதல் பஞ்சமாவர்னம் வரை பூசித்து, கலைமுதல் மந்திரம் இறுதியாக சங்கோபாங்கமாக அவயவ பேதங்களால் பிம்பத்திற்கு தர்ப்பை நுனியால் நியாசம் செய்தலாம்.

விசேடத்திரவிய ஹோமம்:-

இறைவனை அக்கினி வடிவில் பூசித்தலாம். சகல விதமான ஹோமத்திரவியங்களையும் சிவமயமாக்கி அதற்குரிய மந்திரங்களோடு பஞ்சப்பிரம மந்திரமும் வியாகிருதியும் சேர்த்துச்சொல்லி அக்கினியில் ஹோமம் செய்தலாம்.

ஸ்பரிசாகுதி :-

யாகத் தில் உள் எ மூர்த்தி, மூர்த்தீஸ் வரன், மூர்த்தீஸ்வரி, மந்திரம், ஆகியவைகளைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்த முறைப்படி மூலமூர்த்தியிடம் சென்று அந்தந்த ஸ்தானங்களில் முறையே தொடர்பு படுத்தலாம்.

ஸ்தோத்திர வந்தனம்:- ஆசாரியார் மூர்த்திப்ரகள் செய்த தொடர்புகளில் கூடுதல், குறைவு ஏற்பட்டால் அவைகளை கருணையினால் பூர்த்தியாக்கி அருள்செய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தலாம்.

ஆசாரிய பூஜை:- குரு மாருக் கும், சா' வசாதா' கஞக் கும் உடை, உத்திரீயம், உஷ்ணீகம், உருத்திராட்சம், மோதிரம், வீழுதிப்பை முதலிய உபசாரங்கள், கொடுத்து மகிழ்வித்தலாம்.

அக்கினி சம்யோஜனம்:- பிரதான குண்டத்தில் பூஜை செய்து எடுத்த அக்கினி மூர்த்தி முதலானவைகளைப் பிரதான ஆசாரியர் மூலம் குண்டத்தில் சேர்த்தலாம்.

பூரணாகுதி:- ஓமத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக செய்யப்படும் கிரியை

தீபாராதனை:- சோட்சோபசார விசேட பூஜையாம்.

வேத கோசம்:- வடமொழி வேதம் முதலியன ஒதல்; தமிழ் வேதம்

ஸ்தூபி கும்பாபிஷேகம்:- விமானங்களில் உள்ள ஸ்தூபிக்கு அபிஷேகம் செய்தல்.

மகாகும்பாபிஷேகம்:- அர் ச கர், ஸ்தானி கர் ஒருவரை நந்திகணத்தலைவராகப் பூஜை செய்து, அவருக்கு வேண்டிய உபசாரங்கள் செய்து அலங்கரித்து, அவரது சிரசின் மீது பிரதான கடத்தை வைத்து, சாவசாதகர், பிரதானகுரு, மூர்த்திப்ரகள் முதலியோர் கும்பத்தை தொட்டுக்கொண்டு, எஜமான்கள், பக்தஜனங்கள் குழந்து புத்பாஞ்சலி, வேதம், தோத்திரம், சங்கு, மங்கள வாத்தியம், பேரி, மணி முதலிய வாத்திய கோசங்களுடன் சிவநாம பஜனை செய்து பக்தியுடன் மெதுவாக வீதிவிலம் வந்து, மூலாலயம்சென்று, ஆசனத்தின் மீது கும்பங்களை வைத்து, கும்பத்திற்கும் மூர்த்திக்கும் நாடிசந்தானம் செய்து தொடர்

பேற்படுத்தி, உரியமுகர்த்தத்தில் இறைவனை ஆவாகனம் செய்து, மூலமந்திரம் உச்சாரித்துப் பதமந்திரத்துடன் பக்தர்கள் ஹரஹர என்ற சத்தம் முழங்க, வேத சிவாகமம், தேவார, புராண திருமுறைகளைப் பக்தர்கள் ஒத, சகலவாத்திய கோசங்களும் ஓலிக்க, மகாகும்பாபிஷேகத்தைச் செய்து எஜமானர்களும் சகல ஜீவராசிகளும் உய்தி அடையப் பிரார் த் தித் துச் செய் வதே மகாகும்பாபிஷேகமாகும். வர்த்தனீ கும்பத்தை ஆவுடையாருக்கும், வித்தயேஸ்வரக் கும்பங்களை ஆவுடையாரைச் சுற்றிலும் அபிஷேகித்து, மகா நெநவேத்திய உபசாரம் செய்து, அகண்ட தீபம் வைத்துப் பிரார்த்தித்த பின்னர் தேவர்களின் பூஜைக்காக மூன்றே முக்கால் நாழிகைக்கு கதவைச் சாத்தி வைக்கவும்.

தசதர்சனம்:-

கதவைத் திறந் து பசு, ஆசாரியர், வேதபாரகர்,கண்ணாடி, பூரணகும்பம், தீபம் கண்ணிகை, சன்னியாசி, சுமங்கலி, எஜமான், பக்தசனம், முதலியோரைச் சகலவாத்திய உபசாரங்களுடன் தனித்தனியே தரிசிக்கச் செய்தல்.

பிராயச்சித்த ஆகுதி:-

இது யாகத்தில் செய்வது.

ஆசார்ய உற்சவம்:-

குருவழிபாடு.

எஜமானுக்கு பலபிராப்தி:- எஜமானுக்கு கும்பாபிஷேகப் பலனை ஒப்புவித்தல் இன்னும் இதைப்பற்றிய விளக்க விரிவுகள் அனுகம் உண்டு.அவைகளை இன்னும் அறிந்தோர் வாயிலாகக்கேட்டுப் பேரானந்தப் வாழ்வு அடைவோமாக.

நந்திய பூசையும் அதன் தந்துவமும்

-தருமபுரம் சிவாகமரத்னாகரம் எஸ். சுவாமிநாதசிவாசாரியர்-

நூன்முகம்: சர்வக்ஞதை, திருப்தி, அநாதி போதம், அலுப்தசக்தி, அநந்தசக்தி, சுதந்திரத்வம், என்னும் ஆறு குணமுடையவாராய், அஷ்டமூர்த்தியாய் விளங்கும் சிவபெருமான் எங்கும் வியாபகமாக இருப்பினும், சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனியும் குருவும் சங்கமமும் இடமாகிக் கொண்டு நின்றும், அகந்தே உயிரிடமாகக் கொண்டு நின்றும், ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளவர். சிவபெருமான் இவ்விடங்களில் தயிரில் நெய்போல் விளங்கி நிற்பர்; மற்றவிடங்களில் பாலில் நெய்போல் வெளிப்படாது நிற்பார். ஆதலினால் ஆன்மாக்கள் யாவரும் பரமபதியான சிவபெருமானை குரு, லிங்க, சங்கமம் ஆகிய இடங்களிலே விதிப்படி சிரத்தையோடு வழிபட வேண்டும்.

இவ்வழிபாடு சரியை, கிரியை, யோகம், நூனம் என்னும் நான்கு மார்க்கத்தாலும் செயற்பாலதேயாகும். மலம்நீங்கிய சிவஞானிகளும், பூர்வமலவாசனை தாக்காமையின் பொருட்டும் மேன்மேலும் சிவானந்தம் வளருதற் பொருட்டும், சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனிகளை வழிபடுவர். ஆன்மாக்களை முக்தியாகிய கரையில் ஏற்றும் காரணமாகவே மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், என்றும் மூன்று வடிவாய் சிவபெருமான் விளங்குகிறார். இவற்றை முறையாக வழிபடுவோர் பரமாசாரியரால் உண்மைஞானம் பெற்று முக்தியடைவீர்

“மூர்த்தி தலம் தீர்த்த முறையாற் நொடங்கினர்க் கோர்
வார்த்தை சொலசந்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”

- தாயுமான சுவாமிகள்.

விபூதி இல்லாத நெற்றி வீண்; சிவாலய மில்லாத ஊர் பாழ்; சஸ்வர பூஜை செய்யாத ஜன்மாபாழ்; சிவனைக்கஹாத விந்தை பாழ் என்று “ஸ்மிருதிசங்கிரஹம்” என்னும் நூல் கூறுகிறது.

பிறவிகளுள் சிறந்த மானுட ஜன்மத்தை முற்பிறப்பில் செய்த புண்ணியமேலீட்டினால் அடைந்த யாவரும் பசுபதியாகவும், உலகிற்குக் கர்த்தாவாயுமுள்ள சிவபெருமானைப் பூஜிக்க வேண்டும். அந்த சிவபூஜையானது ஆன்மார்த்த பூஜை, பார்த்த பூஜை என இரு வகைப்படும். ஆசாரியால் தீவை செய்விக்கப்பட்டு, அந்தத் தீக்காகுருவால் கொடுக்கப்பட்ட மண்டலம், கஷணிகம், ஸ்படிகம், முதலான விங்கங்களில் ஆன்ம நலம் கருதிச் செய்யப்படுவது ஆன்மார்த்தமாகும். பரார்த்த பூஜை என்பது சிவாலயங்களில் தனக்கும் பிறர்க்கும் அருள் பாலிக்கும் பொருட்டுச் சிவாலயங்களில் விளங்கும் சுயாம்புவும், தேவிகம், திவ்யம், மானுஷம், ஆர்ஷம், ஆசுரம், பாணம், என்ற ஏழுவித லிங்கங்களுள் ஒரு

விங்கத்தில் ஆதிசைவர்கள் எனப்படும் சிவாசாரியாரைக் கொண்டு செய்விக்கப்படும் பூஜையாகும்.

“எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனை எனவுரைத் தருள
அன்னலார் தமை அருச்சனை புரிய ஆதரித்தாள்
பெண் னின் நல் வளாயின பெருந் தவக் கொழுந் து”
-பெரியபூராணம்

இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும், இருநூற்றிருபத்து நான்கு உபாகமங்களையும் தோற்றுவித்த பரமகருணாநிதியாகிய இறைவன் விரும்புவது சிவாகமத்தினால் செய்யப்படும் பூஜை என்பதை உணர்ந்த உமாதேவியார்,

“இங்கு நாத! நீ மொழிந்த வாகமத்தியல் பினாலுணையர்ச்சனை புரியப் பொக்குகள்ற தென்னாசை யென்றிரைஞ்சிப் போகமர்ந்த பூண்முலையாள் போற்றி”

என்றபடி, ஆலய வழிபாட்டின் பெருமையும், ஆகமங்களால் அருச்சிப்பதால் இறைவனுக்கு ஏற்படும் அளவு கடந்த அன்பையும், அவ்வள்ளினால் ஆன்மாக்களுக்குக் கிடைக்கும் அறம்பொருள் இன்பத்துடன் பேரின்பத்தையும் உலக மக்களுக்கு உணர்த்தவே திருவளங்கொண்ட உமாதேவியார் காஞ்சிபுரம், திருவானைக்கா, மாயூரம், மயிலாப்பூர் முதலிய இடங்களில் சிவபெருமானைப் பூஜித்தாள் என்று அறியப்படுகிறது.

எல்லாக் காரியங்களையும் நிறைவு செய்வதாலும் ஆன்மாவிற்கு ஞானத்தை அளிப்பதாலும் சிவ பூஜை எனப் பெயர்பெற்றது. அந்தகைய சிவபூஜை செய்வன் விஸ்தாரமான ராஜ்யத்தையும், அக்னிகாரியத்தினால் சம்பத்தையும், ஐபத்தினால் பாபநிக்ரஹத்தையும், தியானத்தினால், ஞானத்தையும் அடைகிறான். மதம் கொண்ட யானைகளும், காற்றைப்போல் வேகமாக ஓடும் குதிரைகளும், தேவவனிதைகளுக்கு ஒப்பான பெண்மணிகளும் எவருடைய இல்லத்தில் இருக்கின்றனவோ, அது முறையுடன் செய்யப்படும் சிவபூஜையின் பலன் என்ற வாக்கியங்களைக் கொண்டு, முறையுடன் செய்யப்படும் சிவார்ச்சனை ஆன்மார்த்த பூஜையாயினும் பரார்த்த பூஜையாயினும் அது வேண்டிய பயனை அளிக்கக் கூடியது ஆகும்.

சிவதீட்சைபெற்ற அந்தணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், குத்திரிர்கள் யாவரும் ஆன்மார்த்த பூஜை செய்யலாம் பரார்த்த பூஜை செய்யக்கூடாது.

சிவதீட்சை பெற்றவர்களாயினும் சாதாரண அந்தணர் முதலானோர் மோஹத்தினால் பரார்த்த பூஜையைச் செய்வார்களேயானால், அரசனுக்கும் இராச்சியத்திற்கும் நாசம் உண்டாகும். மந்திரம் தனது ஜீவனத்திற்குச் சாமான்ய பிராமணர்கள் பரார்த்தமாகச் சிவனை அரச்சிப்பார்களேயானால் ஆறு மாதத்தில் வீழ்ச்சியடைவார்கள். ஆதலால் அந்தகைய சாமானிய அந்தணர்களைக் கொண்டு பரார்த்தபூஜை செய்வதை நீக்கவேண்டும்.

சிவப்பிராமணர் எனப்படும் ஆதிசைவர்களாலே ”ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம்” இரண்டும் செய்யத்தகுந்தது. சிவபெருமானின் ஆளையின் வசமுள்ளவர்களான

ஆதிசைவர்களுக்குப் “பரார்த்த பூஜை” விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் ஆத்மார்த்த பூஜையும் செய்ய வேண்டும். சிவபெருமானின் ஆணைக்குட்பட்ட இவர்களுக்குப் “பரார்த்த பூஜை”. தோழமற்றது.

(தீவைபெற்று ஆன்மார்ந்த பூஜையைத் தனியாகச் செய்யாத ஆதிசைவர்கள் தமது தீக்கையில் இஷ்டலிங்கமாகப் பெற்ற முர்த்தியை பரார்த்தாலும் சிவபூஜையுடன் பூஜை செய்யலாம்; இவ்வாறே செய்வது சம்பிரதாயம்.)

சிவாலயங்களில் பரார்த்த பூஜை செய்யும் சிவாசாரியர்கள், பதினாறு வயதிற்கு மேல்எழுபது வயது வரையில் பூஜை செய்யலாம் என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது.

இத்தகைய ஆசாரியரைக்கொண்டு பரார்த்த பூஜையை முறைப்படி செய்தால், அநிலிருஷ்ட அணவிலிருஷ்ட முதலான ஸ்திராதைகள் இல்லாமலும் நீவளம் நீலவளம் முதலான செழுமையுடன் உலகம் விளங்கும். ஆலயங்களில் செய்யப்படும் பூஜையானது உத்தமோத்தமம், உத்தமமத்யமம், மத்தியமோத்தமம், மத்தியமத்திமம், மத்தியமாதமம் அதமோத்தமம் அதமமத்யமம் என்ற எட்டுக்கால பூஜை அஜிதாகமத்தில் கூறப்படுகிறது. அவைகளுள் உத்தமத்தில் கடைசியான ஆறுகால பூஜையானது இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

குரியன் உதயமாவதற்குமுன் மூன்றேழுமுக்கால் நாழிகைக்கு ஆரம்பித்து நடத்தப்படும் பூஜை உடைக்காலம் எனப்படும். காரணாகம வாக்கியப்படி உடைக்காலப்பூஜை முடிவதற்கும் குரியன் உதயமாவதற்கும் சரியாக இருக்கவேண்டும்.

ஆசாரியன் உடைக்காலத்தில், அதாவது இரவு முப்பாத்தாறாரை நாழிகை அளவில் எழுந்து, அவசியமான நித்திய கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, பல்துலக்கி ஸ்நானம் செய்து (பஸ்மதாரணம்) விழுதி அணிந்து கொண்டு பத்து ஆவர்த்தி பஞ்சாட்சரம், ஜபித்து, தூய்மையான வெண்மை வஸ்திரம் உடுத்திக்கொண்டு உருத்திராட்சம் முதலிய பஞ்சாங்க பூஷித்தாய், கையில் புஷ்பம் வைத்துக்கொண்டு, மூன்றே மூக்கால் நாழிகைக்கு ஆலயத்துள் நுழைந்து சுவாமிகள் சன்னிதியில் புத்தப்பத்தை எதிரில் போட்டு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து பிரார்த்தித்துச் பள்ளியறைக்குச் சென்று பாவனையினால் இறைவனுக்கு தந்ததாவனம், ஸ்நானம் முதலியவைகளைச் செய்வித்து அஷ்ட புத்பம் அணிவித்துச் சிவபெருமானைப் பாதுகையில் ஆரோகணித்துப் பிரதிவிணமாக வந்து மூலக்ப்பக்கிரஹத்தில் வைத்து மூலவிங்கத்துடன் சேர்க்க வேண்டும். உதயத்திற்குமுன் ஒரு முகவர்த்தத்தில் (அதாவது இரண்டு நாழிகைக்குள்) உடைக்கால பூஜை செய்ய வேண்டும். பின்னர் தேவியின் ஆலயம் சென்று பூஜை செய்ய வேண்டும். நடராஜா, சோமாஸ்கந்தர் முதலிய மகேஸ்வரபேதங்களுக்கும் மற்றைய பரிவாரமுர்த்திகளுக்கும் பூஜை செய்யக்கூடாது.

ஆசாரியனுக்கு ஆன்மசத்தி முதலான பஞ்சசத்தி பலி போடுதல் முதலியன கிடையாது. இதனை காரணாகமம் உடைக்காலப்பூஜை விதியில் காண்க.

உடைக்கால பூஜை முடிந்தவுடன் ஆசாரியன் யதோக்தமாக இரண்டு வித கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்து முடித்தபின்னர் கால சந்தி பூஜைக்குத் தொடங்க வேண்டும். காலசந்திபூஜை தொடங்கு முன்பு “தீர்த்த சங்கிரஹணம்”- அதாவது ஆறு, குளம் முதலிய இடங்களிலிருந்து திருமஞ்சனம் கொண்டு வரவேண்டும்.

தீர்த்த சங்கிரஹணம் :-

சிவபெருமான் அர்த்தயாம பூஜையின் முடிவில், சிபிகை மீது எழுந்தருளி கீதம், நர்த்தனம் முதலிய வாத்ய கோஷங்களுடன் சயனாலயத்திற்குச் சென்றதும், பரமசிவனுடைய ஜடையிலுள்ள கங்கை அங்கு பள்ளி அறையிலுள்ள மனோமணி அம்பிகையைப்பார்த்து வெகு வேகமாக அங்கிருந்து நீங்குவாள். மீண்டும் கங்காதேவியை பரமசிவனுடைய ஜடாமகுடத்தில் சேர்க்கும் பொருட்டு வேதியர் சுத்தமாக இருந்து பலவித வாத்ய கோஷங்களுடனும் ஸகல உபசாரங்களுடனும் சுவர்ணம் முதலிய ஏதாகினும் ஒரு குடத்தில் நதியிலிருந்து நீரை நிரப்பி, மாவிலை தேங்காய் முதலியவற்றால் அலங்கரித்து பரிசாரகரின் தலை மீது வைத்து குடை வெண்சாரமரங்களுடன் ஆலயத்தை வலம் வந்து, பலிபீடத்தின் மீது அல்லது நந்தியின் மீது அல்லது சிவவிங்கத்தின் மீது விஜர்ஜனம் செய்ய வேண்டும். இதற்கு “கங்கா ஹரணம் ” (தீர்த்த சங்கிரஹணம்) என்று பெயர். இதன் பிறகு காலசந்திதொடங்கவேண்டும்.

குரியன் உதயம் தொடங்க ஏழரை நாழி காலம் பூஜா காலமாகும். அதில் முதலில் குரியனைப் பூசித்து பின்பு கணபதியைப் பூஜிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு மகேஸ்வரப்பேதங்களுக்கும், மூலவிங்கத்திற்கும், பரிவாரமுர்த்திகளுக்கும் அபிஷேகம், அலங்காரம் செய்ய வேண்டும். நைவேத்யம் செய்யும் பொழுது முதலில் கணபதிக்கும் பிறகு மூலமுர்த்தியான சுவாமிக்கும், நடராஜர், சோமாஜுக்நதர் முதலான பரிவாரமுர்த்திகளுக்கும் நிவேதனம் செய்து, அதன் பிறகு அம்பானுக்கு நைவேத்யம் முதலிய உபசாரம் செய்து பலி போட்டு மடப்பள்ளியிலிருக்கும் குண்டத்தில் நித்யாக்னிகாரியம் செய்து, நித்யோத்ஸவம் செய்து சண்டேச பூஜையை முடிவாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையானது காலசந்தி பூஜைக்குரியதாகும்.

காலசந்தி பூஜை முழுந்தவுடன் மூன்றே முக்கால் நாழிகைக் காலம் ஓய்வு நேரமாகும். அதாவது ஏழரை நாழிகைக்கு மேல் பதினொன்றே கால் நாழிகை வரையில் நாழிகை வரையில் பொது மக்கள் தரிசனம், அரச்சனை முதலியன செய்யும், காலம். அந்தப் பதினொன்றேகால் நாழிகைக்குப் பிறகு உச்சிகால பூஜை செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஸ்நபனம் பஞ்சகவ்யம் வைத்துப் பூஜித்து, வாஸ்து நாதனைப் பூஜித்துக் கொண்டு துவார பூஜை செய்து லிங்க சுத்தியடன் சுவாமிக்கு முறையாக அபிஷேகம் செய்து போகாங்கம் வரையில் பூஜித்துத் தேவிக்கும் அபிஷேகமும் சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவற்றால் அலங்காரமும் செய்து சண்டேஸ்வரருக்கு பூஜை செய்ய வேண்டும்.

காலையிலும் உச்சிக்காலத்திலும் சாயங்காலத்திலும் பலிபோட வேண்டும் என்ற காரணாகம விதிப்படி உச்சிக்காலத்தில் பலிபோட்டுப் பூஜையை முடிக்க வேண்டும்; ஸநபனாங்கமாக ஹோமம் செய்ய வேண்டும்; பரிவாரங்களுக்கு பூஜை நெஞ்சுவேத்யம் கிடையாது.

அபிஷேக தீரவியங்களின் வரிசையும் அளவும் பலவும்

வரிசை	தீரவியம்	அளவு	பலன்
முதலாவது	வாசனைத்தைலம்	ஒருபடி	சுகமளிக்கும்
இரண்டாவது	மாப்போடி	ஒருபலம்	கடனைத்தீர்க்கும்
மூன்றாவது	நெல்லிமுள்ளி	ஒருபலம்	அரசன் வசம்
நான்காவது	மஞ்சள்போடி	ஒருபலம்	ரோகத்தைப் போக்கும்
ஐந்தாவது	ஐல்திரவியம்	இரண்டுபலம்	
ஆறாவது	பஞ்சகவியம்	ஒரு மரக்கால்	பாபத்தைப்போக்கும்
ஏழாவது	பஞ்சாமிரதம்	ஒரு மரக்கால்	புஷ்டி அளிக்கும்
எட்டாவது	பசுவின் நெய்	அண்ப்பாடி	மேஶமளிக்கும்
ஒன்பதாவது	பசுவின் பால்	ஆறுபடி	ஆயுளைக்கொடுக்கும்
பத்தாவது	பசுவின் தயிர்	12 படி	பிரஜாவிருத்தியண்டாகும்
பதினொன்றாவது	தேன்	ஒரு அழாக்கு	சுகமளிக்கும்
பனினிரண்டாவது	குங்மபின்சாறு	ஒருபடி	ஆரோக்கியமளிக்கும்
பதின்மூன்றாவது	சீக்கரை	மூன்றுபலம்	
பதின்நான்காவது	பழவர்க்கம்,		
	வாழைப்பழம்	25	பயிரை வளர்க்கும்
	மாஸ்பழம்	15	வச்யம்
	மாதுளை	10	கோபத்தைப்போக்கும்
	பலாப்பழம்	10	புஷ்டியளிக்கும்
பதினெண்தாவது	எலும்பிச்சம்பழம்	25	
		10	நேரமை
பதினொறாவது	இளாரி	25	போகமளிக்கும்
பதினேழாவது	அன்னாபிஷேகம்	ஒருமரக்கால்	சாம்ராஜ்யமளிக்கும்
பதினெட்டாவது	சந்தனம்	ஒருமரக்கால்	லஷ்டியைக்கொடுக்கும்
பத்தொன்பதவது	கும்பம்	10	மோஷப்ரதம்
இருபதாவது	பத்ராம்பு	ஒரு மரக்கால்	உலகவசம்
இருபத்தொன்றாவது	தூராம்பு	ஒரு மரக்கால்	இனபமளிக்கும்
இருபத்திரண்டாவது	சிருங்கதோயம்	ஒரு மரக்கால்	தைரியத்தை அளிக்கும்
இருபத்திமூன்றாவது	ரத்னைதகம்	ஒருமரக்கால்	லஷ்டிப்ரதம்
இருபத்தி நான்காவது	குளோதகம்	ஒரு மரக்கால்	தூய்மையளிக்கும்
இருபத்தைந்தாவது	அர்க்கியோதகம்	ஒரு மரக்கால்	ஞானமளிக்கும்
இதன் பிறகு	சங்கோதகம்	ஒரு மரக்கால்	புண்பூர்தம்
	தீப எண்ணைய்	ஒருபடி	

ஜலம் காலையில் - 5 பாரம், உச்சியில் - 10 பாரம், மாலையில் - 3 பாரம் மற்றுக் காலங்களில் விருப்பம் போல் (பயன் - இஷ்டசித்தியளிக்கும்)

இவ்வாறு ஒரு படி என்னெண்டு அபிஷேகம் செய்தால் மேற்கூறி யின்த திரவ்யங்கள் முறையானதாகும். என்னெண்டு அதிகமானால் பொருட்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். என்னெண்டு குறைந்தால் அதன் படி பொருட்களையும் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறது, இதை நித்திய பூஜை லக்ஷண சங்கிரஹத்தில் காணலாம் அபிஷேகம் முடிந்தவுடன் சுத்தான்ன நிவேதனம் செய்து விட்டு திருஒத்தாட்டபோட வேண்டும் அவ்வாறு செய்யாவிடின் ஆசாரியனை கொழுத்துவார் என்பது ஆகம விதி. வஸ்திரம் சந்தனம் புஷ்பம் அணிவித்து, நெவேதயம் தீபாராதனை செய்ய வேண்டும்.

சாயுங்காலம்

குரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன்பு முன்றே முக்கால் நாழிகை தொடங்கிச் செய்யப்படும் பூஜை பிரதோஷ பூஜையாகும். இது நித்தியபிரதோஷம் எனப்படும். நித்யநைமித்திகபிரதோஷம் என்பது சுக்லகிருஷ்ண திரயோதசியன்று மாலையில் செய்யப்படும் பூஜையாகும். நித்யத்தில் நைமித்திகம் என்று தீப்த்தாகமம் கூறுகிறது.

நித்யபிரதோஷபூஜை

இதில் முதலில் - நடராஜப் பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்து, பிறகு மூலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் தீபாராதனை செய்து, பிறகு சோமாஸ்கந்தருக்கு நிவேதனம் செய்து, அம்பானுக்கு நிவேதனம் செய்து முடிப்பதாகும்.

நைமித்திக பிரதோஷம் :-

மாலையில் முதலில் நந்திதேவருக்கு நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். நித்யபிரதோஷத்திற்கு “நந்திநிவேதனம் ” கிடையாது.

குரிய அஸ்தமனம் தொடங்கி ஏழார் நாழிகையில் செய்யப்படும் பூஜை “மஹாந்தி ” எனப்படும் (சாயரவைபூஜையாகும்) இதன் ஆரம்பத்தில் ஆசாரியன் தேஹசத்திமுதலிய பஞ்சகத்திகளைப் செய்து கொண்டு ஸ்நபன பூஜையுடன் துவார பூஜை செய்து மூலமுர்த்திக்கு அபிஷேகம், அலங்காரம் நெவேத்தியத்துடன் ஷோடச உபசாரம் செய்யவேண்டும்.

ஷோடசோபசாரம் என்பது: 1.ஆவாஹனம், 2.ஸ்தாபனம், 3. பாத்யம், 4.ஆசமனம், 5.அர்க்கியம், 6.அபிஷேகம், 7.வஸ்திரம், சந்தனம், 8.புஷ்பாலங்காரம், 9.தூபதீபம், 10.நிவேதயம், 11.பலி, 12.ஹோமம், 13.நித்யோத்ஸவம், 14.கேயம்வாத்யம், 15.நிருத்தம், 16.உத்வாஸநம் என்ற பதினாறு உபசாரம் ஆகும்.

கீழ்வரும் பதினாறு தீபங்களும் “தீபவோடவோபசாரம்” என்று அஜிதாகமத்தில் பேயர்பெறும்.

வரிசை	பொருள்	பயன்
முதலாவது	தூபம்	உற்சாகத்தைத்தரும்
இரண்டாவது	ஏகதீபம்(உருக்களி)	விழிப்பைத்தரும்
மூன்றாவது	அலங்காரதீபம்(புத்தீபம்)	சாம்ராஜ்யத்தைத்தரும்
நான்காவது	நாகதீபம்	வோகாதிபத்தியம் தரும்
ஐஞ்சாவது	விருஷ்வதீபம்	ஏராச அளிக்கும்
ஆறாவது	புருஷாமிருகதீபம்	
ஏழாவது	குலதீபம்	வயிற்றுவளிநீக்கும்
எட்டாவது	ஆமைதீபம்	ஜாலகண்டத்தைத்தடுக்கும்
ஒன்பதாவது	கஜதீபம்	ஜஸ்ஸர்யத்தைக்கொடுக்கும்
பத்தாவது	சிம்மதீபம்	அழுடுளைக்கொடுக்கும்
பதினொன்றாவது	வியாக்ரதீபம்(புலி)	விளங்குகளிடத்தில்
		பயத்தைப்போக்கும்
பனிரிண்டாவது	கொடிதீபம்	சோபையைத்தரும்
பதின்மூன்றாவது	ஸ்யூதீபம்(மயில்)	புத்திரப்பேறு அளிக்கும்
பதினாகாவது	பஞ்சதட்டுடன் பூரணகும்பம்	சாம்ராஜ்யமளிக்கும்
பதினைந்தாவது	நஶஷ்தரதீபம்	பாதுகாப்பு அதிபத்தியமளிக்கும் (காலல்துறை அதிகாரி)
பதினாறாவது	மேஞ்சுதீபம்	எல்லங்காட்டலும் செல்வாக்களிக்கும்

நீராஜநம் விபூதிஶாத்துதலும் ரகசவியமாகும் அவை பதினாறு உபசாரத்தில் உடங்கியவை.

மேற்கூறியவாறு பதினாறு உபசாரங்களையும் செய்து, பழம், தாம்பூலம், நிவேதனம், கற்பூர ஹாரத் தி செய்து, சுஞ்சோதகசமர்பணம் செய்து பிரார்த்திக்கவேண்டும் சுஞ்சோதகம் என்பது ஆசாரியன் மூல மந்திரத்தை இயன்ற அளவ ஜபம் செய்து, அம்மந்திரத்தைக் கையில் புத்தத்துடன் சேர்த்து கவச மந்திரத்தினால் அவகுண்டம் செய்து, தீர்த்தத்தைக் கீழே விட்டுச் சுவாமியின் வரத ஹஸ்தத்தில் சேர்க்கவேண்டும். இவ்வாறு ஜப சமர்ப்பணம் செய்யாத பூஜை; பயன்ற்றதாகும் சுவாமிக்கு சுவாமிக்கும் ஆசாரியனுக்கும் தொடர்பு அற்று பூஜா பலன் கிட்டாது. ஆதால் சுஞ்சோத சமர்ப்பணம் முக்கியமாகும். இவ்வாறு சாயுங்கால பூஜை செய்ய வேண்டும். சாயரசையில் மகேஸ்வரன் முதலிய மூர்த்திகளுக்கும் பரிவாரமூர்த்திகளுக்கும் பிறகு தேவிக்கும். சண்மசன் பைரவன் முதலானவர்களுக்கும் பூஜை உபசாரம் செய்து பலிஹோமம் நித்தியோத்ஸவம் செய்ய வேண்டும் இது சாயரதையின் முறையாகும்.

அர்த்தயாம பூஜை

சாயரக்ஷாகாலபூஜை முடிந்தவுடன் தொடங்கி முன்றேமுக்கால் நாழிகை அளவில் பூஜை செய்ய வேண்டும் அதாவது ஏழை நாழிகைக்குமேல் பதினொன்றாற்ற நாழிகைக்குள் செய்ய வேண்டிய பூஜை அர்த்தயாம பூஜை எனப்படும்.

சவாமிக்கு அபிஷேகத்தின் பொருட்டு ஸ்நபன பூஜை செய்து பஞ்சாமிருதம் பஞ்சகவ்யம் செய்து கொண்டு சவாமிக்கு சலாஸனம் பூஜை செய்து, அபிஷேகம் நிவேதனம் தூபம் தீபம் கொடுத்து, கெளரிக்கும் நிவேதனம் செய்து சயனால்ய பூஜையுடன் ஷேத்ரபாலபூஜை செய்து முடிக்கவேண்டும்.

அர்த்தயாமத்தில் அபிஷேகம் செய்யலாம்; செய்யாமலுமிருக்கலாம். அபிஷேகம் செய்வதானால் சவாமிக்கு மாத்திரம் செய்யலாம். அவ்வாறு செய்யும் அபிஷேகத்திற்கு நல்லெண்ணெய் கூடாது; ரஸ்வர்க்கம் சேர்ந்த பஞ்சாமிருதம், தேன், சர்க்கரை, பசுவின்பால், இளநீர், சந்தனம் விசேஷ திரவியங்களாகும்; மற்றவை வேண்டியதில்லை. தைலாபிஷேகம் செய்ய விரும்பினால் சந்தனாகி தைலம் முதலிய வாசனைத் தைலத்தால் அபிஷேகம் செய்யலாம்.

பூஜையில் ஐந்தொழில்

அபிஷேகம் படைத்தல் தொழில், நெநவேத்யம் காத்தல்தொழில், பலிபோடுதல் சங்காரத்தொழில் தீபம் தீரோபாவத்தொழில், ஹோமம் செய்தல் அனுக்ரஹத் தொழில் ஆகும்.

மேற்கூறியவாறு ஆறு கால பூஜையின் முறைகளைச் சில ஆகமங்களின் சாரங்கொண்டு எமது புத்திக்கு எட்டியவாறு கூறியுள்ளாம். “ஆகமவிபின” என்றார் ஒரு அபிக் ஞர் “ஆகமம்” என்பது நுழைய, முடியாதகாடு: அது 28 எண்ணெயுடையதாயினும் 224 உபாகமங்களை உடையது இறைவனின் திருவாக்கு கேட்பவர்தகுதிக்கு ஏற்றவாறு சிலவற்றைக் கூட்டியும் குறைத்தும் மாற்றியும் கூறியிருக்கிறார் பரம கருணா நிதியான பரம சிவன் இதைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள் குற்றம் நீக்கிக் குணம் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேம்.

நோயற்ற வாழ்வுடன் சகல போக பொக்யங்களைப் பெற்று நூறு ஆண்டுவாழ வேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்தின்றோம்.என

மழை வழங்குக மன்னனோங்குக
பிழையில் பல்வள மெங்கும் பெருகுக
தழைக வஞ்செமுத்தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதீக சைவம் பரக்கவே.

சிவம்

*

முதல்படிதான் கடைசிப்படி இந்துமத்தின கோட்பாடுகள் என்ன? இந்துவாகப் பிறந்துவிட்டால் மட்டும் அடிப்படை போதுமா? இந்துமதத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? இந்துமதத்தின் அடிப்படை என்ன? வேதங்கள் எதைச் சொல்கின்றன?.....நம்முடைய மனத்தில் ஏற்படும் எத்தனையோ கேள்விகளுக்கு விடைகள் தேவை. 'பிர்லா இனஸ்ரிடியூட்' ஓவ் டெக்னோலஜியில் இந்து மதத்தைப் பற்றிய பாடத்திற்கு தீருகிருஷ்ணமுர்த்தி அவர்கள் எழுதியுள்ள ஆங்கில நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு கட்டுரை வரையப்பட்டது.

புராதனமானது இந்து மதம்.

இதற்கு ஸ்தாபகர் என்று யாருமில்லை. அதுதான் இந்துமதத்தின் விசேஷமான பலம். விலங்குகளோடு விலங்காகத் திரிந்த மனிதன், நான் யார்? எங்கிருந்தேன்? எங்கே போகிறேன்? நான் என்பது என்ன? இந்த தேகம் நானா? இல்லை. அதற்கு அப்பால் ஒன்று

இருக்கிறதா?.....என்று பல கேள்வி களைக் கேட்கத் தொடங்கியபோது பிறந்தது இந்துமதம். அதனாற்றான் இந்துமதம் என்ற பெயரே பிற்காலத்தில் குட்டப்பட்டது என்கிறார்கள். ஸநாதன த்ரமம் என்றுதான் நம்முடைய இந்துமதம் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. "பழங்காலத்தி லிருந்து அநுசரிக்கப்பட்டு வந்த

வாழ்க்கைமுறை” என்று பொருள் சொல்லலாம்.

‘ஸ்தாபகரும் இல்லை -இதை ஒரு டதம் என்று சொல்வதும் சரியில்லை , என்றெல்லாம் கூறும்போது குழப்பம் ஏற்படலாம். இப்படி இப்படிச் செய்யவேண்டும். “மனிதா உன்னுடைய உண்மையான உருவம் இது” மற்றுப் பிறவிகளிலிருந்து நீ இப்படி வேறு பட்டவன் ” என்றெல்லாம் சொல்லுகின்ற அதிகாரபூர் வமான கருத்துக்கள் இந்துமதத்தில் இல்லாமலில்லை. ஆனால் அவற்றை யாரும் எழுதிவைக்கவில்லை. பெரிய மகாரிஷிகள் , ஜீவன் முக்தர்கள் , பிறவிப்பயனை அறிந்தவர்கள் தாங்கள் கண்டறிந்த உண்மைகளைச் சிலருக்குச் சொன்னார்கள்: அவர்கள் அடுத்ததலை முறைக்குச் சொன்னார்கள். இப்படியே வழிவழியாக வந்ததுதான் வேதங்களும், உபநிஷதங்களும்.

இந் துதர் மத் தைப் பற்றிய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்கிறவை வேதங்களும் உபநிஷதங்களும். வேதங்கள் எதைப்பற்றிச் சொல்கின்றன? வேதம் என்றாலே “அறிவு-அறிந்து கொள்ளுதல்” என்று பொருள். ஜம்புலன் களால் உணர்ந்துகொள்ளும் அறிவுக்கு மேற்பட்ட அறிவைக் கொடுப்பது வேதம். ஜீவராசிகளின் படைப்பு, படைத்தவனின் பெருமை இவற்றை வியந் து பாராட்டுகிறது வேதம்.

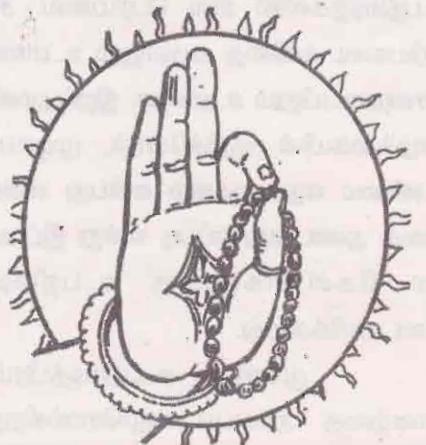
அவன், சீருஷ்மிகார்த்தா-அவன்சீருஷ்மித்தானோ
இல்லையோ,
யாருடைய கடாசத்தில் இந்த உலகமும்
காக்கப்படுகிறதோ
அவன் எல்லாம் அறிவான் - ஒருவேளை,
அவனும் அறியானோ!

மனித அறிவைக் கொண்டு,
ஜம்புலன்றிவைக் கொண்டு ஜம்புலனுக்கு

அப்பாற்பட்டதை அறியமுற்படும்போது, ஏற் படுகின்ற சந்தேகங்களை, குழப்பங்களை அழகாக எடுத்துச் சொல்கிறது வேதம். ஆனால் நாத்திகம் பேசவில்லை.இத்தனையும் படைத்த ஒருவன் இருக்கிறான் என்ற ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் சாதாரண மனிதமளத்தில் எழும்புகின்ற சந்தேகங்களைக் கிளப்பி விடைகாண முயல் கிறது வேதம். மனிதனின் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அவனுக்கு ஏற்படுகிற எல்லா அநுபவங்களையும் பற்றிக் கேள்விகள் எழுப்புகிறது வேதம். ஒருவர் இன்னொருவருக்குச் சொல்லி, கார்ணபரம் பரையாக வந் ததால் வேதத்திற்கு ‘ஸ்ருதி’ என்றும் பெயர்.

வேதங்கள் நான் கு:- ரிக், யஜூர், சாமம், அதர்வம்.

வேதப் பொருளை மூன்று பாகமாக (காண்டமாக)ப் பிரித்திருக்கிறார்கள்: கர்மம், உபாசனை, ஞானம். கர்ம காண்டத்தில் ஒரு மனிதனுடைய கடமைகளைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. தேவகாரியங்கள். சடங்குகள் செய்ய வேண்டிய முறை குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபாசனா காண்டம் பரம்பொருளை வழிபடும் முறையை விளக்குகிறது.

ஞான காண்டம் மனிதனுடைய சிற்றறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களையும், அழியாத உண்மையைப் பற்றியும் சர்ச்சை செய்கிறது. ஒவ்வொரு வேதத்தின் கடைசி பாகமும் இந்த மாதிரி விவாதமே. இதையே உபநிஷத் என்கிறோம்.

வேதங்கள் நான்கு என்றாலும், ஒவ்வொன்றும் ஏராளமான சாகைகளை (கிளைகளை)க் கொண்டன. ஒவ்வொரு கிளையும் ஒரு உபநிஷத்தில் முடியும்.

நமக்கு இப்பொழுது கிடைத் திருக்கும் உபநிஷத்துக்கள் நூற்றியெட்டு. அதில் பத்து உபநிஷத்துக்களே முக்கியமானவைகளாகக் கருதப் படுகின்றன. அவை ஈசோபநிஷத், கேனோபநிஷத், கதோபநிஷத், ப்ரச்னோபநிஷத், முண்டகோபநிஷத், மாண்டுக்யோபநிஷத், அயத்ரேயோ பநிஷத், தைத்ரேயோபநிஷத், சாண்டோக் யோபநிஷத், ப்ரஹ தாரண்யகோபநிஷத், ஸ்வேஸ் தஸ்வதாரோபநிஷத். உபநிஷத்களில் சில பெரியவை. சில சிறியவை. கவிதை வடிவிலும் உள்ளன. வசனநடையிலும் உள்ளன. இறப்புமனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள், முடிவான உண்மை எது, ஞானம் என்பது என்ன-அதை அடைவது எப்படி என்று இப்படிப்பல கேள் விகஞக்கு உபநிஷத் விடையளிக்கிறது.

முண்டக உபநிஷத்பிரம்ம ஞானத்தை அடைய வழிசொல்கிறது.

ஞானம் அடைந்தவன் உணரும் பிரம்மம் எப்படிப்பட்டது.

'யத்தத்ரேச்ய மக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணம் அசக்ஷ: ச்ரோத்ரம் தத்பாணிபாதம் நிதயம் விபும் ஸ்ர்வகதம் ஸ்ஸுகமம் ததவ்யயம்யத்பூதயோநிம் பரிச்யந்தி தீரா: முண்டக உபநிஷத் 1.1.6

ஞானம் அடைந்தவன் எல்லா இடத்திலும் இருப்பதும், யாராலும் பார்க்க முடியாததும், வசப்படாததும், மூலம் இல்லாததும், கண்-காது போன்ற உறுப்புகள் இல்லாததும், இருப்பதும், நூட் பமானதும், குறையாததும், எல்லாவற் றிற் கும் மூலாதாரமாக இருப்பதை(பிரம்மத்தை) அறிவான்.

வேதம் ஆதியானது. உபநிஷத் வேதத்தின் அந்தமானது. இவை எந்த ஒரு மனிதராலும் எழுதப்பட்டவையோ, செய்யப்பட்டவையோ அல்ல....இவை எங்குதி - காதால் கேட்டுவேந்தது.

ஸ்மிருதி என்று ஒன்று இருக்கிறது. இதை மகரிஷிகள் செய்தார்கள். மனிதர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் செய்யவேண்டிய கர்மாக்கள், அனுஷ்டானங்கள், சமுதாயத்தின் ஒழுக்கநெறிகள் இதில் விபரிக்கப் பட்டுள்ளன. இதை எழுதியவர்கள் யாக் ஞவல் கியர், பராசரர்; மநு ஆகியோர்.

ஆனால், இந்துமதத்தில் எங்குத யொகிய வேதத்திற்கு அடுத்தபடி மறிய அதை தான் எமிருதிக்கு.

ஸ்ருதி, ஸ்மிருதிகளுக்கு அடுத்த படியானவை இதிகாசங்கள், புராணங்கள், ஆகமங்கள். சாதாரண ஜனங்களுக்குத் தெரிந்த இந்துமதம் இதுதான். இதை வைத்துக்கொண்டு, புராண இதிகாசக் கதைகளை வைத்துக்கொண்டு இதுதான் இந்துமதம் என்று எண்ணிவிட்டால் அது பற்றாபத்திற்குரியது.

இதிகாசங்களும் புராணங்களும் இந்துமதக் கொள்கைகளைக் கதைகள் மூலம் விளக் கிவைக் கின் றன். இராமாயணமும், மகாபாரதமும் இரண்டு இதிகாசங்கள். 'இதி-காசம்' என்றால் இப்படி நடந்தது என்று பொருள்.

பதினெட்டு புராணங்களையும், பதினெட்டு உபபுராணங்களையும் எழுதினார் மகாபாரதத்தை எழுதிய வியாச முனிவர். விரதங் களும் ஞோன்டுகளும் இருக்கும் வழக்கம் இந்தப் புராணக்கதைகளில் சொல்லப்பட்ட வர்ணனையிலிருந்து வந்ததுதான். ஒவ்வொரு புராணமும் ஒவ்வொரு தெய்வத்தைத் தாக்கிவைத்துப் பேசும். உதாரணத்திற்கு விஷ்ணுபுராணம்.. "விஷ்ணுவே கடவுள்-மற்ற தெய்வங்களைல்லாம் அவருக்கு அடிமை" என்று சொல்லும். கந்தபுராணம், 'கந்தனை விட்டால் கடவுள் இல்லை' என்று கூறும். என்ன பொருள்? இவற்றுக்கெல்லாம் மேலான பரம்பொருள் நிர்க்குணப்பிரம்மம் ஒன்று இருக்கிறது-- அதை அறிய முயலுங்கள் என்றுதான் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

புராணங்களுக்கு அடுத்தது ஆகமம். பிரார்த்தனைகள், பல்வேறு சடங்குகள், சம் பிரதாயங்கள், கோவில் கள் கட்டும்முறை, பூசை விதிமுறைகள் இவற்றை விவரிக்கின்றன ஆகமங்கள்.

இதிகாசங்கள் புராணம் ஆகமம் இத்தான் முடிந்து விடவில்லை தர்சனம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அறிவுழூர்வமாக வேதப் பொருளை விளக்க முற்பட்ட முயற்சிகள்தான் தர்சனங்கள். இவை ஆறு. ஒவ்வொன்றும் சிறு குத்திரங்கள் வாயிலாக கருத்துக்களை தெரிவிக் கின்றன. தர்சனகார்த்தாக்கள் வேதத்தின் ஒரு குறிப்பிட்டபகுதினை எடுத்துக் கொண்டு உய்வதற்கு அதுதான் வழி என்று சாதித்திருக்கின்றார்கள். உதாரணமாக யோக தர்சனத்தில் புலனுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவினால் தான் பரம் பொருளைத் தரிசிக்கமுடியும் என்று கூறுகிறார்கள். கர்மங்களை அனுஷ்டி ப்பதனால் முடிவான உண்மை யைக் காணமுடியும் என்கிறது மீமாங்க தர்சனம். வேதாந்த தர்சனம் உபநிஷத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விடைகாண முயல்கிறது.

ஆறு தர்சனங்களும், அவைகளின் கர்த்தாக்களும்:

நியாயம்- கெளதமர், வைசேஷிகம்- கனடர், சாங்கியம்- கபிலர், யோகம்- பதஞ்சலி, பூர்வமீமாங்கை- ஜஜமினி, வேதாந்தம்- பதராயணர் (வியாசர்).

வேதாந்த தர்சனம்தான் பிற்காலத்தில் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

மதாசாரியர்கள் பலரும் அதன்வழியே இந்துமதக் கோட்பாடுகளை மக்களுக்கு விளக்கினார்கள்.

வேதாந்தம் தனக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளவை உபநிஷத்துக்கள், பகவத்கீதை, பிரம்மகுத்திரம்.

உபநிஷத்துக்களில் வேதசாரமே இருக் கிறது. பகவத் கீதையை உபநிஷத்சாரம் என்று சொல்லிவிடலாம், அது மகாபாரதத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும்கூட. பிரம்மகுத்திரம் என்பது பதராயணரால் ஆக் கப்பட்டது. வியாசர்தான் பதராயணர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இந்துமத புனருத்தாரணத்துக்காக அவ்வெப்போது தோன்றிய ஆசாரியர்கள் உபநிஷத், பகவத்கீதை, பிரம்மகுத்திரம் என்பவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

ஆசார்ய புருஷர்களில் முக்கிய மானவர்கள் ஆதிசங்கரர், இராமாநுஜர், மத்துவர்.

இந்துமதம் ஒரு பெரிய ஆலமரம். வேரிலிருந்து இலைவரை பார்த்துவிட்டு, அதன் நிழலில் சற்று இளைப்பாறுவோம்.

இந்துமதம் ஆஸ்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றிவிட்ட ஒன்று.

இந்துவாகக் பிறக்க வேண்டும். இந்துவாக மாறமுடியாது.

வேதங்களைப் பார்த்தால் இந்துமதத்தின் அடிப்படை கல்லாகத் தெரிகிறது. ஆனால், அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் சாதாரண

அறிவுக்குப் புரிகிற ஒன்றில்லை. படிப் படியாக ஞானம் வந்து, அதன்பின்னரே உபநிஷத் துகளின் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று தெரிகிறது.

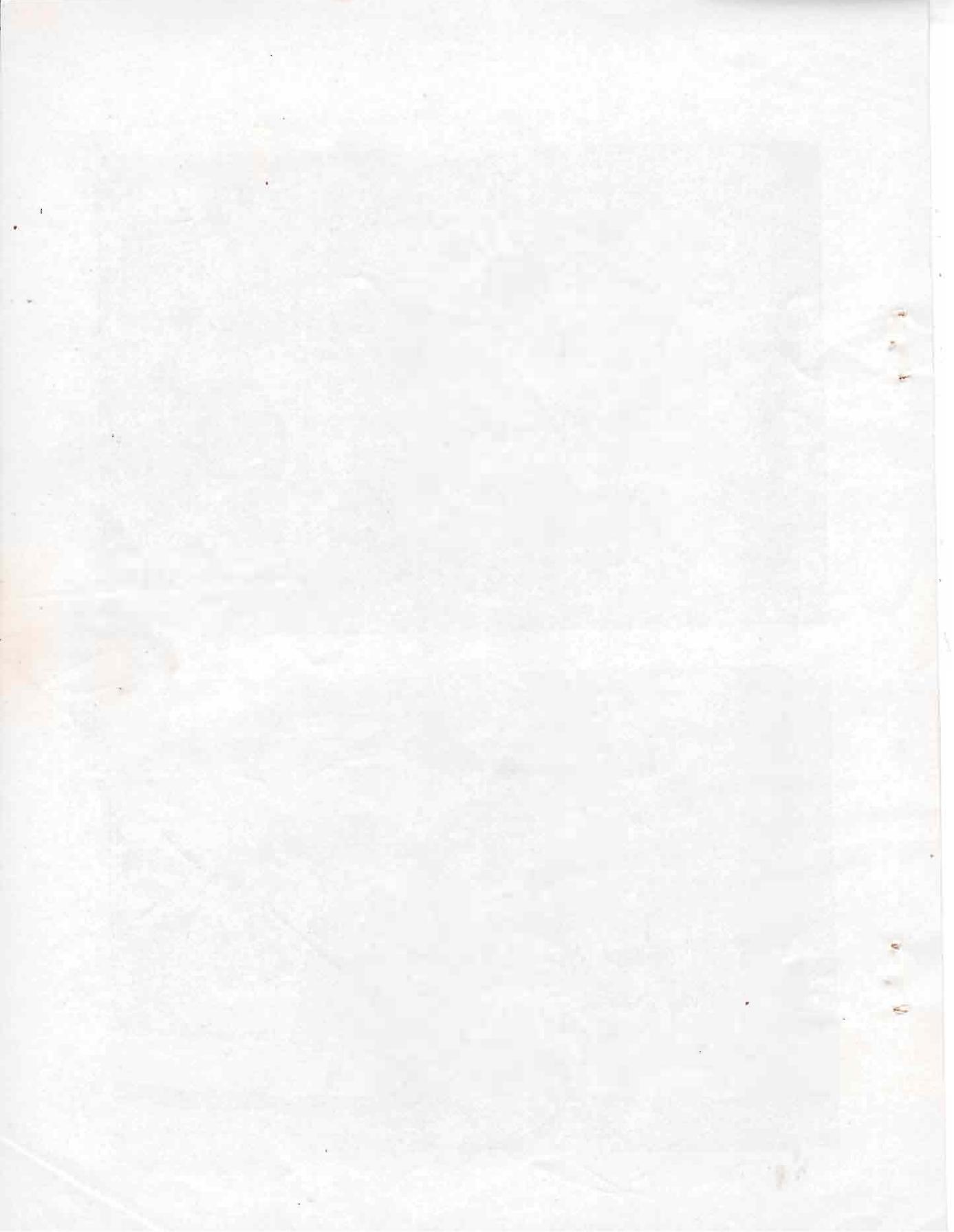
புராணங்களும், இதிகாசங்களும் கேட்கவும் படிக்கவும் இனபமாக இருக்கின்றன. சடங்குகள், பூசைகள், அனுஷ்டானங்கள் செய்வது அவ்வளவு கடினமான காரியமில்லை. ஆனால், இத்தோடு நின்றுவிட்டால் ஞானம் வந்துவிடாது. ஜீவன் முக்தர்களாகிவிட முடியாது. மனிதப்பிறவி ஏன் என்ற கேள்விக்குப் பதில் கிடைக்காது.

அப்படியானால் உய்யும் வழி என்ன? புராணம், பூசை இவை முதல்படி. மேலேமேலே ஏறிப்போனால் உபநிஷத் பொருள் புலப்படும்.

நாம் இப்போது நிற்பது முதல்படி. படிப்படியாக மேலே போவோம்.

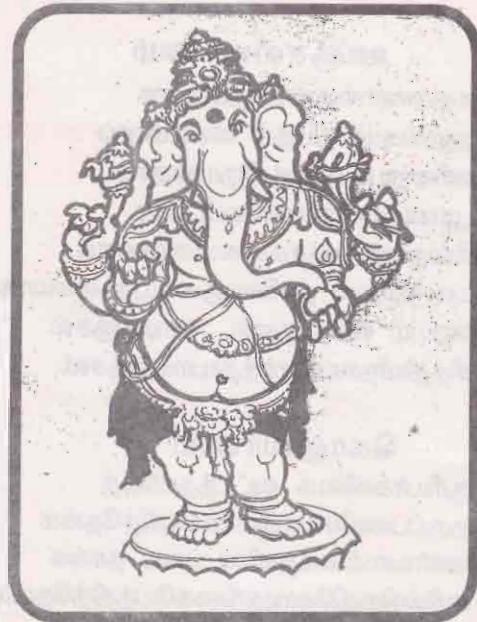

சிவமயம்
யாழ்ப்பாணம்.

முனை - வதிரன்புலோ

நீசித்தவிநாயகர் திருவுஞ்சல்

ஆக்கியோன்

யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை
முத்தமிழ்வித்துவான்

பிரமஸ் நா. சிவசுப்பிரமண்ய சிவாசாரியர்

ஷ்டீசித் திவிநாயகர் திருவுஞ்சல்
 சீராருங்கையிலைமலைவாசீஸ்
 சிற்பரமரந்புதமெய்ச்சித்தியோங்குந்
 தாராருமதவிகடத்தந்தி வக்ரதர்
 தகுவளங்செய்மூளாய்நன்னகரமேவி
 ஏராரும் புகழ்வதிரன் புரமிலங்கும்
 இனியசித்திவிநாயகர்மேலூஞ்சலேத்தக்
 காராருமொருமருப்புக்கருணைஞான
 கணபதித்தனிருசரணங்காப்பதாமே. 1.

ஊஞ்சல்வர்ணம்
 அநுமறைகணாஞ்குமுயர்தம்பமாக
 ஆற்றங்கமுபநிடதம் விட்டமாகப்
 பொருணிறையுமாகமஞ்சீர்நாணதாகப்
 பூரணமார்பிரணவமேபீடமாக
 உருணிறையும் பஞ்சகலையணிகளாக
 யயருஞ்சல் தனிவாஞ்சையுண்மையாகத்
 திருநிறையும் வக்ர துண்ட வாழ்ருஞ்சல்
 சித்திவிநாயகமூர்த்தியாழருஞ்சல். 2

கொலுவர்ணம்
 சந்திரகுரியர்கவிகை வட்டந்தாங்கத்
 தருப்பணமேயாதியனமல்கித்தேங்க
 இந்திரனார்வலக்கைதனிலடப்பை தாங்க
 எழில்நிருதிகோடிகங்கையேந்தித்தேங்க
 சந்தரமார்மதன்பனிநீர்வி சித்தாங்க
 சுரமுனிவர்பூதங்கணமெங்குந்தேங்கக்
 சிந்தைவளாவ்கரதுண்டவாழருஞ்சல்
 சித்திவிநாயகமூர்த்தியாழருஞ்சல். 3

சம்பிரவர்ணம்
 வரமருஞ்முமைபாகராசிகூட
 வாணியுடன் பூமகளுநாண்தொட்டாட்ட
 பரமருவரம்பையர்கள் நடனமாட
 பாவைசித்திபுத்தியர்கள்பாங்குநாட
 சகுமருவுமாலாத்தி மகளிர்பா
 கணநாதர் மலர்மாரி தூவிநீட
 திருமருவவிநாயகரேயாழ்ருஞ்சல்
 சிந்திவிநாயகமூர்த்தியாழருஞ்சல். 4

சபாவர்ணம்

மந்திரமார்வேதங்களைங்குமார்ப்ப
 வரமடைவோர்வரதவெனப்போற்றிநிற்பத்
 தந்திரமாராகநூல்வல்லுனர்கள்
 தகுமுறையிற்புசனைகளைன்பினேற்ற
 வந்துனடிபணிந்தோமென்னவன்பர்
 வணங்கிமலர்தூவியார்ப்ப
 சிந்துரமார் பாலசந்திரவாடிருஞ்சல்
 சித்திவிநாயகமூர்த்திராமருஞ்சல். 5

சொருபவர்ணம்

உருமருவுபணாபரணவாமருஞ்சல்
 உயராகுவாகனனேயாமருஞ்சல்
 கருதரியபர்சாங்குசவாமருஞ்சல்
 கதிதந்தந்தரித்தவனேயாமருஞ்சல்
 மருமருவுபிரகாசவாமருஞ்சல்
 மந்திரமார்பிரணவயாமருஞ்சல்
 திருமருவுமானை முகவாமருஞ்சல்
 சித்திவிநாயகமூர்த்தியாமருஞ்சல். 6

வாத்தியவர்ணம்

பத்திசெறிதவில்படகந்திமிலைதக்கை
 பண்வநாகசுரமுறுமிகொம்பும்பை
 சுத்தமுறுகுடமுளவுபீலிபாதி
 தொடுகட்டொடுவமைசொலத்துலங்கியார்ப்ப
 மத்தமுறுகிதழிமலர்மாலையாட
 வளமருவரம்பையர்கள் கீதம்பாடச்
 சித்துலவுகசானனேயாடிருஞ்சல்
 சித்திவிநாயகமூர்த்தியாமருஞ்சல். 7

ஆலயவர்ணம்

வண்ணமுறுபவளமதினில்புதுக்கி
 வளர்படிகச்சுவரெனுப்பிமரகதத்தின்
 நன்னுதரங்கினிகுயிற்றிமணியினர்லை
 நவையில்மகுடம் வரையினன்கினாற்றி
 தண்ணமுறுசங்கநிதித்தவசியற்றித்
 தளையனகவாலயத்திற்றனைவிளக்கித்
 தின்ணமுறுமாயூரவாமருஞ்சல்
 சித்திவிநாயகமூர்த்தியாமருஞ்சல். 8

நகரவர்ணம்
 மந்தியெழுந்தரவிந்தமலரிற்றாவ
 மாங்குயில் பூங்காவிருந்துமதனைக்கூவக்
 கந்தியிடைச் செங்கயல்கள் சீறிவாவக்
 காணமயில்முகில்வரவுகண்டுமேவ
 முந்துதிருமந்தாரமலர்கள்தூவ
 முதிர்மூளாய்வதிரபூரமுதல்வதேவ
 சிந்துமதக்கணேசநமவாழருஞ்சல்
 சித்திவிநாயகமுர்த்தியாழருஞ்சல். 9

வாழி
 திருமருவுசித்தாந்தசைவம்வாழி
 செகழுலவுமன்னுயிர்கள் சிறந்துவாழி
 உருமருவுமூளாய்நன்கரம்வாழி
 ஓங்குவதிரன்பூரம்மார்கோயில்வாழி
 கருமருவுசித்தவிநாயகரும்வாழி
 கருணைசெறிமெய்யடியார்கவினும்வாழி
 மருமருவுதிருவூஞ்சல்வாழிகேட்போர்
 மலிவுபெறப்படிப்போரும்வாழிவாழி. 10

எச் சரிக்கை
 சீரார்தருகருணாகரசிவனாராண்மகனே
 ஏரார்தருவதிரன்பூர்த்திறைவாஸ்சரிக்கை
 புகழ்மேவியழுளாய்நகர்பொலிஜுங்கரமுதல்வா
 திகள்ஞானமெய்வடிவேசிவகுமாராஎச்சரிக்கை
 திருமாமறையவர் பூசனைசெயவேயொளிர்புனிதா
 வரமார்ந்திடுமுமைபாலகவரதா எச்சரிக்கை
 விதிமால்பணிதருசீசித்திவிமலாமறைமுதல்வா
 பதுமலையமருகாசிவபாலாஎச்சரிக்கை.

பராக்கு
 சித்திவிநாயகமுதல்வசெல்வாபாரக்கு
 சிந்துநதிதந்தருளம்புதல்வாபராக்கு
 சுத்தவதிரன்பூரமார்சுமுகாபாராக்கு
 சுரநூடனேமால்பணியுசமுகாபராக்கு
 தொந்திவிழிற்றைந்துகரத்தெந்தாய்பராக்கு
 துதிபெருகும்மூளாயின் வந்தாய்பராக்கு
 சிந்தைமகிழ்னப்பணிதேவேபராக்கு
 சித்திதருசுத்தநிலைக்கோவேபராக்கு

ஜந்தெமுத்தினுட்பொருளாமதிபாபராக்கு
ஆறினுறுமகவிதழினிபாபராக்கு.

லாலி

மங்குல்பொழிபலவளமை பொங்குதிருமளைய்
வதிர்ன்புரந்தநகரதிபவிரதநமதிதயா லாலி
சிங்கமயில்பெருச்சாளிசிந்துரநலிடபாம்
தேவிவருமொருமுதல்வசித்திவிநாயகனே லாலி
அங்கமுறுசித்திரையினமைபறுவதிதியின்
ஆனந்ததீர்த்தமருளையனின்தபாம் லாலி
சௌங்கலவைசந்தனமுந்திவ்யமருவெகவி
செறிபுயனேஜங்கரனேதேவநினதபயம் லாலி.

கப்பற் பாட்டு

ஏலேலோ ஏகரதம் சர்வாதம் பிரமாதம்
ஏலேலோ தத்தெய்யா ஏவி லலோ
பஞ்சபூதப்பலகை கப்பலாய்ச்சேர்த்துப்
பாங்கான ஒங்குமரம் பாய்மரங்கட்டி
நெஞ்சமண்புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தம்
மானாபிமானங் கயிறாகச் சேந்து
ஜந்தெமுத்தைக் கட்டிச் சரக்காக வேற்றி
ஐம்புலன் தன்னில் சுக்காளியுத்தி
நெஞ்சகடாட்சத்தாற் சீனிப்பாய்தூக்கி
சிவனுடைய திருவருளைச் சிந்தையில் நினைந்து.
அஞ்சலான வெள்ளத்திற்றானே
அகண்டரதம் போகுதடா: -ஏலேலோ.

களவையுவ் கோவையுந் தள்ளா தள்ளு
கருணைக்கடலிலே தள்ளா கப்பல்
நிற்குணந்தன்னிலே தள்ளா தள்ளு
நிறைந்த பரிபூரணத்தாற் தள்ளாகப்பல் முக்கணை
முன்றையுந் தள்ளா தள்ளு
முப்பாழுக்கப்பாலே தள்ளா கப்பல்
திக்குத்திசை யெங்குந் தள்ளா தள்ளு
திருமந்திரஞ்சொல்லித் தள்ளா கப்பல்
பக்கமுடன் கீழ்மேலுந் தள்ளா தள்ளு
பரவெளிக்கப்பாலே போகுதடாக்கபால் -ஏலேலோ

தந்தைதாய் சுற்றமும் சகலமுமறந்து
 தாரஞ் சகோதரமானதும் மறந்து
 விந்தைசேர் மாடமுங் கூடமும் மறந்து
 மைந்தருஞ் செல்வமும் வாழ்வும் மறந்து
 பந்தமும் நேசமும் பாசமும் மறந்து
 பதினாறு லோகந்தன்னையும் மறந்து
 இந்திரியர் இரட்சித்த கப்பலிலேறி
 ஏகாந்தமானதொரு கடவிலே தள்ளி
 அந்தரமானவளி ஆனந்தவெள்ளத்தில்
 அழுந்துதையோ கப்பலிதோ, -ஏலேலோ

மங்களம்

மங்களம் மங்களம்நித்தியசுபமங்களம் மங்களம்
 கங்கையுன்மைந்தருக்கலைமதினேர்தந்தருக்குப்
 போங்குமூளாய்வந்தவர்க்குப்புண்யஞானந்ததவர்க்கு
 மங்களம்

சீர்வதிரநாதருக்குச் சௌங்கமலப்பாதருக்கு
 ஏருஞும்போதருக்குயானைமுகநீதருக்கு மங்களம்
 சித்திவிநாயகர்க்குசெய்யவருட்டாயகர்க்கு
 சுத்தமலர்ச்சாயகர்க்குசொல்லநுந்மநாயகர்க்கு மங்களம்

வெண்பா

சீர்பெருகு மூளாயிற் சேர்வதிர நற்புரமார்
 ஏர்சித்தி வேழமுக யீசுர்க்கப் - பார்பெருகும்
 வெண்கலிப்பா நானியம்ப மிக்கதிரு யானைமுக
 தண்கமல பாதமலர் தா.

வெண்கலிப்பா

சீராருமேநுச் சிகரமெனுந்தென்கயிலை
 ஏராரிலங்கை யியலீழப் - பாராருஞ்
 செய்யநகுலாசலமுஞ் செந்தமிழுமோங்குதிருத்
 துய்யயாட்பாணமிழிர் சோபிதமார் - வையகமெண்
 தென்னைவகுளம்புரசந் திந்திருணிவெட்பாலை
 புன்னைமகிழாலரசு பொக்கணத்தி - நன்னயமார்
 சந்தனவில்வஞ்சாதி சண்பகஞ்சீமல்லிகையுஞ்
 சந்தரமாராத்தி துழாய்மரநுது - நந்திவர்த்தம்
 இன்னைவகையாமரங்க ணொங்குமெழில்காட்டவளர்
 பொன்னகரமென்னப்பொலிந்கரம் - வன்னமிகு

பொற்சிகரகோபுரமும் பொன்மதிலும் மண்டபமும்
 நற்சிகரவேரநனுமிடனும் - பொற்புமிகு
 செங்கமலவாசமுறுஞ் சீராளமுளாயிற்
 பொங்குவதிரன்புரமார் புண்ணியனே - இங்கிதமார்
 செஞ்சடையின்வெண்மதியஞ்சேர்த்தம் மைபாகமுயர்
 அஞ்சமுகர்யானை யூரி யார்புரத்தர் - நஞ்சடையுங்
 கண்டராஞ்சுக் களிறே கங்கையுமைபாலகனே
 விண்டுவெடன்வேதாவும் விண்ணவரும் - தொண்டர்களும்
 ஆறங்கநால்வேதவந்தனரும் மன்னவரும்
 தேறும்வசியர் செகம்புகமும்- பேறுநிறை
 காராளர்தாராளர் கங்காகுலத்தலைவர்
 சீராளரும்முலகுங் சிந்தைநெக்குப் - பேரான
 கண்ணேயருளொளியே கற்பகமேயற்புதமே
 எண்ணேயெனவணங்கு மீசரனே-பண்ணான
 துங்கநவரத்னமுடி துய்யகவரிச்செவிகள்
 திங்களணியும்முன்றுதிருவிழியும் - வெங்கயமா
 யோங்குதிருமுகமும் ஓர்கொம்பும் மோதகமும்
 தேங்கங்குசம்பாசங் சேர்கரமும் -பாங்குபெறு
 முத்தாரநற்பதக்க முப்புரி நூல்கண்டசரம்
 வித்தாரநன்மார்பும் வியன்வயிறும் -சித்தான
 தண்டைசிறுசதங்கை தனியலம்புபாதமலர்
 கொண்டபரம்பொருளே குண்டிலையே- மண்டலமெண்
 தேவர்துயர்தீர்த்தருளச் சீற்றக்கர்த்தம்முடனே
 மேவுங்கயமுகனைவென்றாளி -வாவுபெருச்
 சாளியாக்கொண்டருளத் தாமரசநேர்வதன
 நீஞோம்வரிவிழிசேர் நிறையழகு -தாழ்குழலார்
 வல்லபையைக்கைப்பிடித்த மாமணியே பேரோளியே
 சொல்லவரிதாகியொளிர் சுந்தரனே- தொல்லுலகு
 சித்திவித்தை புத்திபெறச் சிந்தனைசீர்வந்தனைசெய்
 சித்திவிநாயகமணியேதேசிகனே- சுத்தமலி
 சித்திராபூரணையிற் தேரிரதந் தீர்த்தமருள்
 சித்திராஞான திவாகரனே- சித்திரநீழ்
 செல்வந்தா கல்விதா சித்திதா புத்திதா
 சொல்வந்த முத்திச் சுபமுந்தா- மல்வந்த
 நின்னருளைவேண்டி நெஞ்சமகிழ்க்கர்பெரியார்
 தன்னருளை நம்பினமே தா.

வெண் பா

துங்கவதிரன்பூரமார் தும்பிமுக நம்பரன்சீர்
பொங்குதிருத்தோத்திரத்தைப்போற்றுனர்கள்- இங்கிதமார்
வித்தைபுத்தி யாதரவு மென்மேலுமே செல்வம்
முத்தியையும் ஓங்குவரே முன்.

யானைமுகமுங்குலவும் எண்ணுபதமுங்குலவும்
ஞானமலி பாசமுடன் நன்றிலகும்- வானவர்சீர்
பேசுவதிரன்பூரத்துப் பெம்மான் எனுஞ்சித்தி
சசனரு ஞானினர்முன் எண்.

ஐயா வதிரபூரவத்தா சிவகுமரா
மெய்யா வெனுஞ்சித்திவேழமுகா -செய்யாநீழ்
சித்திதா முத்திதா செல்விதா கல்விதா
பத்திதா கண்ணருளாற் பார்.

பாரதத்தை மேருகிரி பாற்படுத்த வத்தமனே
சாரதைக்கு நல்லருள்செய் தற்பரனே- சீரிலங்குந்
துய்யவதிரன்பூரமார் சுத்தசிவ சித்தியருள்
செய்யவரமருள்க சீர்.

கலித்துறை
பொன்னாருமார்பினனிந்திரன்வேதன்புவிபுகழ்சீர்
மின்னார்வலவைவதன்பாகனனேயணிவேழமுகா
முன்னார்வளங்கள்பொலிவதிரன்பூரமுக்கணனாச்
சொன்னார்க்கருள்பூரிசித்திவிநாயகத்தாயவனே.

பாலும்பழமுடன்சர்க்கரைமோதகம்பாயசமும்
மேலும்படைத்துணைநான்பணிவேன்வினைதீர்த்துமலர்
போலும்பதயுகந்தந்தருளாய்வதிரப்புரனே
மாலும்பணிதிருச்சித்திவிநாயகவானவனே.

பாலுக்கங்காந்துமயக்கினுழன்றுப்படர்நமன்கை
வேலுக்கிரையென்போவேனைக்காத்தருள்வேழமுக
மாலுக்கரியமருகாவதிரபூம்மகிழுந்
நாலுக்கரியவசித்திவிநாயகநுண்பொருளே.

ஓம் பிரணவ சொருபாய நம்.

மூளாய்

வதிரன்புலோ வளவன் வாழ்த்து

பொதுச் சிறப்பு

தொந்தி வயிற்றோனும் தோகைமயில் வாகனனும்
 வந்துறையும் வதிரன்புலோ வீடு
 இதுதாங்கக் கரிமுகனும் தூய குருபரனும்
 தங்கி அருள்கின்ற கூடு
 நம்பித் தலம்வந்து நானும் தொழுவோர்க்கு
 தும்பிகரன் துணையோடும்
 அவன் தம்பிக்குமரன்தாள் தாழ்ந்து பணிவோர்க்கு
 வாழ்வும் வளம்யாவும் சேரும்!

பொதுச் சிறப்பு

வடகடல் பொங்கும் நல்ல வளவுகள் குழந்த இந்த
 வதிரனில் வளவனுக்கோர் கோயில்
 அவன் முதல்வணாய் முன்னின்றானும் முத்த கணபதிக்கு
 மூளாயில் மிளிரவதும்மோர் கோயில்
 எழும்பகைவிட்டு நாங்கள் இனிதாகக் கூடிநின்று
 தொழும் பொழுதொரு துயர்ஒடும்
 அவரடியினை போற்றியன்புப் பிடியினால் பற்றிநின்றால்
 நொடியில் கொடிதுயர் தீரும்.

திக்குச் சிறப்பு

தேரோடும் திருவீதித் தெருவோடும்
 நல்ல குருவீடு குடியிருக்கும் அருகோடும்
 நீராடும் நிலையொன்று நின்றாடும்
 நீலமலர்ப் பூக்கும் வனத்தில்வந்து குயில்பாடும்
 நெல்விளையும் வயல்வெளிகள் பெருவீதி
 நெற்றிக் கண்ணினன் மைந்தருக்கோ ஒருவீதி

வதிரன்புலோ வழங்கும் சமநீதி
வந்து வழிபடுவோர்க்கு என்றும் அருள்மீது!

தலச்சிறப்பு

வதிரன் புலோவிற்கு வாருங்கள்
வந்தெதம் பெருமானிடம்மருள் கேளுங்கள்
தருவான் பேரருள் வேழமுகன்
தந்தைக்கு குருவாய் இருந்தான் கூடவந்து
உருவாய் உள்ளே இருப்பவனும்
உயரருவாய் எமக்கருள் தருபவனும்
ஒருவாய் இருக்கின்ற இறைவீடு
இந்த வதிரன் புலோவிற்கு வாருங்கள்

நிலச் சிறப்பு

வதிரன்புலோ வளவா! கணநாதா
வந்து தொழுதமுவோருள்ளத் தெழும் வேலா
காலையில் கதிரன் தொழுதெழுவான்
வந்து மாலையிளம்பிறை தாள்பணிவான்
வானுயர் கோபுரத்தே முகில் தேங்கும்
வந்து வதிரன்புலோ முற்றும் அருள்தங்கும்
நிலமுற்றும் நீறாகும் நின்னருளால்
நெற்றி அணிந்திடுவோர்க்கே ஆயுள் நீடாகும்.

தெய்வீகச் சிறப்பு

வதிரன் புலோ நாயகரைப் பாடுங்கள்
தினம்வந்து அவர்புகம்தனையே பேசுங்கள்
இருளகற்றும் இந்த இடம் பாருங்கள்
இனி எவ்விடரும் வந்திடாது சேருங்கள்
தந்தமுகத்தான் தருவான் கேளுங்கள்
தம்பி கந்தனிடம் வந்துகுறை கூறுங்கள்
இறையுறையும் முளாயுர் போற்றுங்கள்
இந்த வதிரன்புலோ வந்திருந்தே வாழ்த்துங்கள்

விக்கிரகச் சிறப்பு

மண்ணுக்குள் இருந்தெங்கள் நெஞ்சுக்குவந்தவா
 மறுபடி கிணற்றுள்ளே மறைந்தெழ்மை காத்தவா
 ஏருமுவன் சாலுக்குள் எழுந்தளி நின்றவா
 தேரேறத் திருமளாய் வதிரன்புலோ வந்தவா
 வள்ளிக் குமரனுக்கு வலம்வந் திருந்தவா
 நல்லிந்தை யாவிற்கும் நாயகன்றீ ஆனவா
 நம்பிக்கை தொழுவோர்க்கு தம்பிக்கையோடு
 தும்பிக்கை துணைநீட்டி துயர்போக்க நீவா!

உள்ளச் சிறப்பு

வஞ்சகமின்றியே வதிரன்புலோ வாரீ
 கொடுநெஞ்சினை ஒத்தது பேதங்கள் பாரீ
 நெஞ்சினை அவனுக்கு நேர்மையாய்த் தாரீ
 அஞ்சிடேல் என்றஞ்சு கரம்தோன்றும் காண்பீர்
 தேரிலும் மேலிங்கு தெய்வீகமாகும்
 தேவகோபுரத் துயர்ந்தது கோயில் பணிவாகும்
 மேவிடில் கோயிலில் மேன்மைகள் கொள்வீர்
 மேலான அருளொங்கும் பொங்கவே வாழ்வீர் !

தலவிருட்சச் சிறப்பு

பொன்னிறத்துப் பூச்சொரியும் கொன்றைமரக் கோயிலிது
 பொழுதெல்லாம் நிழல்பரப்பும் ஆலமரச் சாரலிது
 வேலோடு மயிலிருக்கும் வேப்பமரம் இங்கிருக்கும்
 அரசில் மணிஓலிக்கும் அடியிலானை முகமிருக்கும்
 வீதிமுற்றும் மோதகம்போல் பூப்படைக்கும் இலுப்பைஸ்ரில்
 வேல்முருகன் வாசலிலோர் வாகையில் அடிநிற்கும்
 வளம்நிறை வதிரன்புலோ வளரைப் பாடிடுவீர்
 தொழுதிடத் துயரோடும் தூயஅனருள் எமைச்சேரும்!

முற்றும்(ச்) சிறப்பு

மாங்கனியை வென்றான் மண்பிளந்து வந்தான்
 ஆண்டியெனப் போனான் அண்ணனிடம் வந்தான்

வேற்றுமைகள் இன்றி ஒற்றுமையாய் ஒன்றி
 வதியுமிடம் மூளாய் வதிரன்புலோ வாரீர்
 பங்குனியில் கந்தன் பவனிவீதி வருவான்
 சித்திரையில் அண்ணன் சித்திரத்தே ரருள்வான்
 பார்வதியின் மைந்தர் ஓர்கொடியில் வாழும்
 வதிரன்புலோ வாழ்த்தி வரம்பலவும் சேர்ப்பீர்.

சர்வசப தோத்திரம்
உச்சிமீதில் உன்பாதம் சுமக்கிள்ளேன்
உச்சிப்பிள்ளையம்மா!
 என் சொக்கை இரண்டையும் சொந்தமாக்கினேன்
உன்னோடு சொக்கநாதனுக்கம்மா!
 நெஞ்சம் மீதுனக்கு மஞ்சம் அமைத்துள்ளேன்
ஜந்து கரத்து ஜயா!
 என்வலது மார்பிலே வளரும் தெய்வமே
வடினேலும் மயிலும் முருகா!
 இஷ்டமோடு என்னிடம் மார்பிலே
இருக்கும் கீதைக் கண்ணா!
 வாஞ்சை யோடு என்வயிற்றில்
இருக்கின்ற வயிரசுவாமித்தேவா!
 தக்க பொழுதிலே வந்தெம் உயிரினன
தப்பவையும் ஜயா!
 எங்கும் நீங்களே! எதிலும் நீங்களே!
 எம்மைக் காருமையா.

ஆகியோன்
 “ஆககவி”
 மூளாழூர் செ. சிவப்பிரமணியம்

சிவமயம்

கணபதிநுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாராயணத் திரட்டு

நமப்பார்பதீ பதயே - அரஹர மஹாதேவா .

விநாயகர் வணக்கம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு.

ஓளவையார்

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
தூங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் முன்றும் தா-

கபிலதேவநாயனார்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வாணோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

நக்கீரர்

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வாணோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தி வாழ்வே.

முதலாந்திருமுறை தேவாரம்

திருவலிவலம் பண் வியாழக்குறிஞ்சி
பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வழிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கழிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வழிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

திருவண்ணாமலை

பண்: நட்பாடை

உண்ணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகிய ஒருவன்

பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழு

மன்னார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைமுழு வதிரும்

அன்னாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே.

விநாயகர் துதி

1.	ஐந்து கரத்தானை முகா	விக்கினேஸ்வரா	- நாம்
	வந்து தினம் தாள்பணிவோம்	விக்கினேஸ்வரா	- நீ
2.	தீராவினையைகற்றும்	"	-
	ஹூரா விஸ்பந் தருவாய்	"	-
3.	பத்தியுடன் பணிந்தோம் நாம்	"	-
	சித்திமுத்தியோர் புகழும்	"	-
4.	தந்தை தனைவலம் வந்தாய்	"	- நீ
	சிந்தைகொள் கனிபெற்றாய்	"	-
5.	விக்கினந்தீர் விநாயகனே	"	- நீ
	வேண்டும் வரம் தந்தருள்வாய்	"	-
6.	ஆணைமுகமான வனே	"	- பெரும்
	பானை வயிறுடையவனே	"	-
7.	தம்பி துணைக்காக வந்தாய்	"	- நீ
	நம்பினோர்க் கருள்புரிவாய்	"	- உன்
8.	கற்பனை கடந்தசோதி	"	-
	பொற்பத மலர் பணிவோம்	"	-
9.	சிவகுமார சிவசொருபா	"	- நம்
	பவ விளைகள் தீர்த்தருள்வாய்	"	-
10.	ஓம் எனும் பிரணவமே	"	- எம்
	நாம் எனும் அகந்தை நீங்கு	"	-
11.	குண்டலிசத்தியை இயக்கும்	"	- பூ
	மண்டலம்கண் கண்டதேவே	"	-
12.	கஜமுகசம்மாரம் செய்தாய்	"	- நீ
	தேவர்களும் கருள்கூரந்தாய்	"	-
13.	ஒற்றை மருப்புடையாய்	"	- எமக்
	கிட்டசித்திகள் அருள்வாய்	விக்கினேஸ்வரா மூளாய்	-
14.	வதிரன் புலோப்பதியில்	"	- நீ
	வளமாய் எழுந்தருள்வீர்	"	-

ஸ்தூபிகஞ்சகான கலசங்கள்

மிருத் சங்கிரகணம் அங்குரார்ப்பணம்

60

60

முளாய் வதிரன்புலோ சித்திலிநாயகர் தேவஸ்தானம்
மேற்படி ஆலயத்தில் அங்கிகரிக்கப்பட்ட உபயங்களும் உபயகாரரும்
நித்திய பூசைகள் - உபயகாரர்

* * * * * * * * * * * * * * * *	* * * * * * * * * * * * * * * *
பொறுது ஸிறப் புசை	உபயம்
1. திருவனந்தல் பூசை	உபயக்காரர்
2. உதயகாலப்பூசை	திருமதி.இ.சல்வரசரன் முனிசிபல் பொறுது விலாசம்
3. உச்சிக்காலப்பூசை	திருமதி.இ.சல்வரசரன் முனிசிபல் பொறுது விலாசம்
4. சாயரட்டைப்பூசை	திரு.முருகேசம்பிள்ளை திருமதி.இ.சல்வரசரன் முனிசிபல் பொறுது விலாசம்
5. திருப்பள்ளியறைப்பூசை (பழங்குடி)	திரு.முருகேசம்பிள்ளை திருமதி.இ.சல்வரசரன் முனிசிபல் பொறுது விலாசம்
6. வைவரப்பூசை	திரு.இ.த. அமக்ராசா கணாடா

திருநந்தவனம் பராமரிப்பு உபயம்

1. தை	மாதம்	டாக்டர்.நா. விவேகானந்தன்	முளாய் கிழக்குமுளாய்
2. மாசி	"	க. செல்வராசா	"
3. பங்குனி	"	"	"
4. சித்திரை	"	"	"
5. வைகாசி	"	"	"
6. ஆளி	"	திரு.ச.நடராசா	முளாய் நோட் "
7. ஆடி	"	திருமதி. கி. தங்கராசா	முளாய் மத்திகொழும்பு
8. ஆவணி	"	திருமதி. ப. நவரத்தினம்	லண்டன் "
9. புரட்டாதி	"	"	"
10. ஜெப்பாதி	"	"	"
11. கார்த்திகை	"	"	"
12. மார்கழி	"	திரு.வெ.சோதிலிங்கம்	முளாய் வீதி முளாய்

வெள்ளிக்கிழமை விசேட பூசையும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை - உபயக்காரர்

மாதம்	உபயக்காரர்	விலாசம்
1.தை	திரு.ஆறுமுகம் இரத்தினம்	முளாய் தெற்கு முளாய்
	திரு. பழனி சிவப்பிரகாசம்	"
	திரு. முருகேச குமாரவேல்	"
	திரு. கத்ரவேலு சின்னத்துரை	"
	திரு.நாகவிங்கம் முருகேச	முளாய் கிழக்கு
2. மாசி (பழங்குடி)	திருமதி கந்தையா சிவபாக்கியம்	சிலாபம்

	திரு. நாகமுத்து சண்முகம்	கிளினோச் சி
	திரு. சண்முகம் பாண்டியன்	
	திரு. சரவனமுத்து கிருஸ்னசாமி	பிள்ளையார் கோவிலடி முளாய்
3. ரங்குனி	திரு. கிருஸ்னர் சிவபாதசுந்தரம்	முளாய் மத்தி, முளாய்
	திரு. கணபதிப்பிள்ளை சிவபாதரத்தினம்	முளாய் தொல்பூரம்
	திருமதி. கந்தையா சரஸ்வதி	லண்டன்
	திருமதி. தம்பையா மங்கையற்கரசி	மலேசியா
4. சித்திரை	திரு. கிருஸ்னர் சிவபாதசுந்தரம்	முளாய் மத்தி, முளாய்
	திருமதி சபாபதிப்பிள்ளை இராமலிங்கம்	டச்ஜோட், தொல்பூரம் (கொழும்பு)
5. வைகாசி	திருமதி சரவணமுத்து நவரத்தினம்	முளாய் கிழக்கு, முளாய் - இங்கிலாந்து
	திருமதி ஆறுமுகம் கப்பையா	முளாய் ஒடுகம்புலம்,
	திருமதி சரவணமுத்து நவரத்தினம்	முளாய் கிழக்கு, முளாய் - இங்கிலாந்து
6. ஆணி	திரு. சின்னப்பு மயில்வாகனம் பிள்ளைகள்	செம்பன்கட்டுவள், முளாய் (அவுஸ்ரேலியா)
7. ஆடு	திரு. கார்த்திகேயர் கணேசானந்தன்	முளாய் கிழக்கு, முளாய் (கொழும்பு)
	திரு. கப்பிரமணியம் நடராசா	முளாய் ஜோட் முளாய்
	திரு.முருகேசு, கதிர்காமத்தம்பி	
	திரு.முத்தர் குணரட்னம்	முளாய் ஒடுகம்புலம்
	முருகேசு கதிர்காமத்தம்பி	முளாய் ஒடுகம்புலம்
	திரு.கார்த்திகேயர் கணேசானந்தன்	முளாய் கிழக்கு (கொழும்பு)

8. ஆவணி	திரு.நாராயணபிள்ளை வேலுப்பிள்ளை திரு. " நாகலிங்கம் திரு. கணபதிப்பிள்ளை சிவதாசன் திரு. விநாயகமுர்த்தி சொக்கலிங்கம் திரு. நாராயணபிள்ளை வேலுப்பிள்ளை	முளாய் கிழக்கு முளாய் ஞோட் முளாய் முளாய் கிழக்கு " " " சவிஸ்லாந்து " "
9. புரட்டாதி	திரு. சீனிவாசம் இராசநாயகம் " " " " " " " " " " " "	தெல்லிப்பளை (கொழும்பு) " " " " " "
10. ஜப்பசி	திரு. அப்பாத்துரை நாகலிங்கம் திரு. " பாலசிங்கம் திரு. நாகலிங்கம் சிவகப்பிரமணியம் திரு. சபாபதிப்பிள்ளை தியாகராசா திரு. சிற்றும்பலம் தவஞானகுமாரலிங்கம்	முளாய் மேற்கு, முளாய் " " டச்வீதி, தொல்பூரம் " " முளாய் மத்தி, முளாய்
11.கார்த்திகை	திரு. பொன்னம்பலம் விஜூரத்தினம் திருமதி. " கனகசபாபதி திரு. முத்துக்குமாரு கணபதிப்பிள்ளை திரு. சோமசுந்தரம் கணேசன் திரு. பொன்னம்பலம் விஜூரத்தினம்	முளாய் மத்தி, முளாய் " " முளாய் கிழக்கு முளாய் கொழும்பு -கன்டா முளாய் மத்தி, முளாய்
12.மார்கழி	திரு. இளையதம்பி கணேசானந்தன் திரு. செல்லப்பா கணபதிப்பிள்ளை திரு. இளையதம்பி கணேசானந்தன் திரு. " " திரு.	முளாய் தெற்கு,ஜெர்மனி " " " " " " " "

மாதாந்த சதுர்த்தி உபயகாரர்

1.தை	திரு.முத்துக்குமாரு புலோகம்	முளாய் மேற்கு, முளாய்- கொழும்பு
2.மாசி	திரு.சின்னப்பு மயில்வாகனம் பிள்ளைகள்	செம்பன்கட்டுவன், முளாய் - அவுஸ்ரேலியா
3. பங்குனி	திருமதி. யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்	- வட்டுக்கோட்டை கோப்பாய்

4. சித்திரை		திரு. தம்பு கணபதிப்பிள்ளை	திருவிழா
5. வைகாசி		திரு. இளையதம்பி கையால்நாதன்	மூளாய் மேற்கு,மூளாய்
6. ஆளி		திரு. ஆறுமுகம் ஏகம்பரநாதன்	மூளாய் -ணோமும்பு
7. ஆடி		திரு. இராமலிங்கம் சீவகுரு மகன்	டச்வீதி- மூளாய்
8. ஆவணி			தொல்புரம்
9. பூர்ட்டாதி			நவராத்திரி
10. ஜூப்பசி		திரு. தம்பு கணபதிப்பிள்ளை	மூளாய் மேற்கு,மூளாய்
11. கார்த்திகை		திருமதி நகுலாதேவி துரைசிங்கம்	மூளாய் கிழக்கு- சவில்லாந்து
12. மார்கழி	திருமதி இராசரத்தினம் புவனேஸ்வரி	மூளாய் தெற்கு,மூளாய்	
வருடத்தில் மேலதிகமாக வரும் சதுர்த்தி - திரு.நா.நாகலிங்கம் மூளாய் வீதி, மூளாய்			

நெமித்திய திருவிழா உபயகாரர் (மஹோட்சவம்)

* * * * *

1ம் திருவிழா (கொழிமரம்)	திரு. க. குமாரசாமி	உடையார் வளவு,	
அபிசேகம்	திரு.கிருஸ்னார் சுப்பிரமணியம்	தொல்புரம்	"
2ம் திருவிழா	Dr. முத்துவேலு இராசரத்தினம்	சுழிபுரம்	
3ம் திருவிழா	திரு.தம்பையா இராமச்சந்திரன்	மூளாய் மத்தி,மூளாய் (கொழும்பு)	
4ம் திருவிழா	Dr. செல்லம்மா நடராசா பங்காளர்	மூளாய் ஜோட், மூளாய்	
5ம் சப்பரத் திருவிழா	திரு. நமசிவாயம் பாலேந்திரா (மாற்றுவருடம்)	கொழும்பு	
6ம் திருவிழா	திருமதி . சி. இராமலிங்கம்	மலேசியா	
7ம் திருவிழா	திரு. வினாசித்தம்பி விசாகத்திலகர்	அவுஸ்டிரேலியா	
	திருமதி.குமாரையா மாணிக்கவாசகர்	மைலனி சன்னாகம், மல்லாகம்	
8ம் திருவிழா	திரு. பூபாலசிங்கம் அருணாசலம்	கொழும்பு	
9ம் திருவிழா	மூளாய் தெற்கு -பொது		
10ம் திருவிழா	திரு. தில்லையம்பலம் ஆறுமுகம்	சிங்கப்பூர்	
11ம் தேர் திருவிழா	திரு. கந்தையா குமாரகவாமி	உடையார் வளவு, மூளாய்	
12ம் (தீர்த்தம்)திருவிழா	திரு. நாகலிங்கம் கணேசவிங்கம்	கொழும்பு	
13ம் திருவிழா	திரு. சுப்பிரமணியம் பஞ்சலிங்கம் (பூங்காவனம்)	டென்மார்க்	

பிள்ளையார் பெருங்கதை உபயகாரர்

ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ

பிள்ளையார்கதை உற்சவம்	உபயகாரர்	விலாசம்
1ம் நாள்	திரு. கந்தையா குமாரசவாமி	உடையார் வளவு,
2ம் நாள்	திரு. கணபதிப்பிள்ளை கனகசபை	மூளாய் மத்தி, மூளாய்
3ம் நாள்	திரு. கதிரவேலு செல்லத்துரை	சிவா வீதி, மூளாய்
4ம் நாள்	திருமதி சின்னவன் ராரசத்தினம்	ஒடுக்கும்புலம், மூளாய்
5ம் நாள்	திரு. கந்தையா சண்முகநாதன்	பிரதான வீதி, மூளாய்
6ம் நாள்	திரு. சுப்பிரமணியம் சக்திவடிவேல்	கம்மானை மூளாய்
7ம் நாள்	திருமதி. நாகவிங்கம் தம்பையா	டச்வீதி, மூளாய்
8ம் நாள்	திரு. ஆழமுகம் இராசையா	மூளாய் மேற்கு, மூளாய்
9ம் நாள்	திரு. வாரிக்குட்டி பொன்னத்துரை	மூளாய் தெற்கு, மூளாய்
10ம் நாள்	திரு. கந்தையா சின்னத்துரை	செம்பன்கட்டுவன் மூளாய்
11ம் நாள்	திருமதி. வரதராசா சரஸ்வதியம்மா	மூளாய் தெற்கு
12ம் நாள்	திரு.கதிரவேலு கந்தையா	மூளாய் ஜோட், மூளாய்
13ம் நாள்	திருமதி நாகசிவபாக்கியம்தியாகராசா	மூளாய் கிழக்கு, மூளாய்
14ம் நாள்	திரு. முத்தர் குண்டனம்	கணக்கர் வளவு மூளாய்
15ம் நாள்	திருமதி.சிற்றம்பலம் சந்திரன்	ஆஸ்பத்திரியடி மூளாய்
16ம் நாள்	திரு. கந்தசாமி பாலசந்திரன்	மூளாய் தெற்கு, மூளாய்
17ம் நாள்	திரு. நாகநாதன் திருநாவுக்கரசு	தொல்புரம்
18ம் நாள்	திரு. நாகவிங்கம் முருகேசு	மூளாய் கிழக்கு மூளாய்
19ம் நாள்	திருமதி தனபாலன் பிறேமா	மலேசியா
20ம் நாள்	திருமதி.சபாபதிப்பிள்ளை இராமலிங்கம்டச்வீதி, மூளாய் கொழுஷ்பு	உடையார் வளவு மூளாய்
21ம் நாள்	திரு.க. குமாரசாமி	

விசேட அபிசேகம் வருடாந்தம்

உபயம்	உபயகாரர்	விலாசம்
தைமாதம்		
தைப்பொங்கல் அபிசேகம் மணவாளக்கோலம் சங்காபிசேகம்	திரு. கந்தசாமி குமாரசாமி பொது	டச்வீதி, மூளாய்

மாசி

சிவராத்திரி விரதம் திரு. விசுவலிங்கம் டச்வீதி, மூளாய்

பங்குனி

சித்திரை வருடப்பிறப்பு - விசேடடூசை பொது

வைரவர் பொங்கல்	திரு.தம்பையா அழகராசா	கொழும்பு
திருநாவுக்கரசுநாயனார்	திரு. இளையதம்பி	கொழும்பு
குருடுசை	கையலாநாதன்	
ஸ்வகாசி		
திருஞானசம்பந்தர் குருடுசை	திரு. இ. கைலாயநாதன்	கொழும்பு
ஆணி		
மாணிக்கவாசகர் குருடுசை	திரு. சி. பஞ்சலிங்கம்	டென்மார்க்
ஆணி உத்திரம்	திரு. பொன்னம்பலம்	முளாய் மத்தி, முளாய்
	விஜயரத்தினம்	
ஆடி		
அடிப்பூர் அபிசேகம்	திருமதி கி. தங்கராசா	முளாய் மேற்குமுளாய்
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	திரு.இ.கயாலநாதன்	கொழும்பு
ஆவணி		
புரட்டாதி	நவராத்திரி	
1.நவராத்திரி	திரு. வல்லிபுரம்	கொழும்பு
	கோபாலச் சந்திரன்	
2. "	திரு.அப்பாப்பிள்ளை	கண்டா
	திகம்பரலிங்கம்	
3. "	திரு.அப்பாப்பிள்ளை	
	அமிர்தலிங்கம்	லண்டன்
4. "	திருமதி கிருஷ்ணாவேணி	
	தங்கராசா	முளாய்மேற்கு, கொழும்பு
5.நவராத்திரி	திரு.ச.கணபதிமுத்து	சித்தங்கேணி
6. "	திரு.ச.கார்த்திகேயர்	"
7. "	திரு. சுப்பிரமணியம் கணேசன்	மலேசியா
8. "	திரு. வல்லிபுரம் கணேச	கொழும்பு - கண்டா
9. சரஸ்வதியூஜை	திரு. "	"
10. விஜயதசமி	திரு. வல்லிபுரம் கோபாலச் சந்திரன்	கொழும்பு
ஜீப்பசி		
கந்தசஷ்டி அபிசேகம்	திரு.பழனி சிவப்பிரகாசம்	முளாய் தெற்கு, முளாய்
கார்த்திகை	சோமவாரம்	
1. சோமவாரம்	திருமதி நகுலாதேவி	முளாய் கிழக்கு முளாய்
	துரைசிங்கம்	சுவிஸ்லாந்து
2. "	"	"
3. "	"	"
4. "	"	"
5. "	"	"
திருக்கார்த்திகை		

பஞ்சமுக விநாயகர்
உற்சவம்

திரு. செல்லப்பா அப்பாத்துரை பிரதானவீதி,
தொல்பூரம் கொழும்பு

1.	திருவெம்பாவை	திருமதி. தியாகராசா	மூளாய் மத்தி மூளாய்
2.	"	திரு. கோவிந்தர் தம்பிராசா	கொழும்பு
3.	"	திரு. சீனிவாசகம் இராஜநாயகம்	தெல்லிப்பழை கொழும்பு
4.	"	திரு. அருணாசலம் மகேஸ்வரன்	டச்வீதி மூளாய்
5.	"	திரு. இலகுப்பிள்ளை தவபாக்கியநாதன்	" "
6.	"	திருமதி. சரவணமுத்து கணபதிப்பிள்ளை	" "
7.	"	திரு. வி. செல்வரத்தினம்	கொட்டைக்காடு
8.	"	திருமதி மயில்வாகனம் பாலகப்பிரமணியம்	மூளாய் கிழக்கு மூளாய்
9.	"	திரு. சின்னப்பு மயில்வாகனம்பிள்ளைகள்	அவுஸ்ரேவியா
10.	"	திருமதி யோகவிங்கம் மகாராணி	கண்டா

மேற்கூறப்பட்ட உபயங்களும். உபயகாரர்களும் பொதுச்சபை யினால் அங்கீகிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தி அறியத்தருகிறேன்.

க. செல்வராசா
செயலாளர்
மூளாய் வத்திரன்புணோ சித்திவிநாயகர் தேவள்தானம்

२

மூளாய் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தரனம் பற்றிய தகவல்கள்

இத்தேவஸ்தானம் பற்றிய பொதுத்தகவல்களை பொது மக்களும் எதிர்கால இனம் சந்ததியினரும் அடியார்களும் அறிய வேண்டும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று பெரு ஆய்வுகளின் பின் 1991ம் ஆண்டு இவ்வாய தக்காராக இருந்த திரு. க. செல்வராசாவின் ஆய்வு அறிக்கையிலிருந்த பிரசுரிக்கின்றேன் நன்றி

தொகுப்பாசிரியர் -

கோயில் பெயர்
மறுபெயர்கள்

சுவாமியின் பெயர்
எனைய சுவாமிகள்

பரிவார மூர்த்திகள்

தலவிருட்சங்கள்

தீர்த்தங்கள்

மூல விக்கிரம்

ஸ்தாபிதம் - மூலவிக்கிரகம்

மூலவிக்கிரகம் இடம் பெயர்வு
வதிரன்புலோவில் ஸ்தாபிதம்

ஆலயம்
மூலஸ்தானம்
மகாமண்டபம்
கோபுரம்

மூளாய் வதிரன்புலோ சித்திவிநாயகர்
முத்த விநாயகர் ஆலயம்
வரதன்புலோ சித்திவிநாயகர்
சித்தி விநாயகர்
வைரவர் தம்ப பிள்ளையார் முசிகம்
பலிபீடம் நாக தம்பிரான் - கருங்
கல்வினாலானது
பஞ்ச விநாயகர், அம்பாள், சிவன்
சண்டேஸ்வரர் - பஞ்சநலோகத்தி
னாலானது
கொன்றை இலுப்பை, அரசு, ஆல்,
வேம்பு - 5 விருட்சங்கள்
திரிவேணி சங்கமம் வேத சாகரம் - 2
தீர்த்தங்கள்
5 நாற்றாண்டு பழமை வாய்ந்தது
குளக்கோட்டன் சோடகஸ்கன்மன்னன்
காலம்
15ம்நாற்றாண்டு-பொன்னலை கடல்கரை
அமைந்த ஆலயம் மூல விக்கிரகம்
1621ஆண்டு
1790ம் அண்டு - முதலில் முருகைக்
கல்லாலும் பின்னர் வைரக்கல்லாலும்
கட்டப்பட்டது

பொதுமக்களினால்கட்டப்பட்டது
பொதுமக்கள்
திரு. மு.சிற்றும்பலம்
திரு.க. வைத்திலிங்கம்

மணிக்கூட்டுக்கோபுரம்
 வாகனசாலை
 வசந்தமண்டபம்
 களஞ்சியம் மடப்பள்ளிக்கிணறு
 நிர்த்த மண்டபம்
 யாகசாலை
 இராஜகோபுரம்
 வைரவர் கோயில்
 வெளிக்கிணறு
 திருமறை மடம்
 தெற்கு மடம்
 கிழக்கு மடம்
 கேணி - வடக்கு
 கேணி . தெற்கு
 பூந்தோட்டம்
 யாகசாலை முன்மண்டபம்
 தீர்த்த கிணறு மேற்பகுதி மண்டபம்
 தெற்கு வாசல் மண்டபம்
 சுற்று மண்டபம்
 மகாமண்டபக்காரர்
 மேற்கு சுவர்
 குருக்கள் தங்குமிடம் பூசகர்
 காப்பகம்-நிர்வாக காப்பகம்
 சித்திரத்தேர் இருப்பிடம்
 கும்பாபிஷேகம்-நடந்த ஆண்டுகள்
 காளாஞ்சி கொடுத்தல் நிறுத்தம்
 வெளிக்கிழமை பஜனை ஆரம்பம்

திரு.ச.வேலுப்பிள்ளை
 திரு.கி.வைத்திலிங்கம்
 திரு.சி.இளையதம்பி
 திரு.வ.வேலுப்பிள்ளை
 திரு.ச.கத்ரேவு
 திரு.ச.இராசரத்தினம்
 திரு.ச.மகாதேவன்
 திரு.இ.தம்பையா.
 திரு.க.தம்பையாபிள்ளை
 திரு சின்னவர் (விதானை)
 திரு.விஸ்வலிங்கம்
 திருமதி.சி.சின்னாச்சி
 திரு.வே.சண்முகம்
 போத்துக்கேயர்
 திரு.ச.அப்பத்துரை
 திரு.பண்டாரம் கதிர்வேலு
 திருமதி.மரகதவல்லி நாகலிங்கம்
 திரு.ந.நாகலிங்கம்
 பொதுமக்கள்
 சௌலவி.கௌங்கதரன் நடனநிதி
 பொதுமக்கள்
 பொது (கும்பாபிஷேக 2000)

 பொது மக்கள்
 கி.பி.1790,1825,1860,1905,1974,2000
 1940ம்-ஆண்டு (யாகத்திற்கு சங்கமம்)
 1939ம்-ஆண்டு

இவ்வாலயத்தில் கடமை ஆற்றிய
 அர்ச்சகர்கள்

பூசைக்குரிய சதானந்தப்பட்டர்
 “ ச. நாகேந்திர ஜயர்
 “ ச. இராசாமி ஜயர்
 “ இ.வைத்தீஸ்வர சர்மா
 “ நா.குமாரசாமி ஜயர்
 “ அ.சிவசாமி ஜயர்
 “ சி. வைத்தீஸ்வரசர்மா
 “ கு.பாலசுப்பிரமணியக்குருக்கள்
 “ சி. ஜெயணாந்த சர்மா

பரிபாலனசபை	ஆண்டு	தலைவர்	செயலாளர்
	1930	திரு.ஆ.முருகேசர்	திரு.இ.தம்பையா
	1945	திரு.ம.கிருஷ்ணர்	திரு.கு.சபாபதிப்பிள்ளை
	1951	"	"
	1952	"	திரு. ச. இராமலிங்கம்
	1953	"	திரு.வி.தாமோதரம்பிள்ளை
திருப்பணிசபை	1965	திரு.தா.கிருஷ்ணர்	திரு.ம.கணபதிப்பிள்ளை
தக்கார் சபை	1991-1992	க.செல்வராசா(தக்கார்)	
பரிபாலன சபை	-1992-2000	திரு.கி.சிவபாதசந்தரம்	-க.செல்வராசா

இவ்வாலத்தில் முக்கியவழக்கு J/Dc 2480-21-01-1946 இத்தேவஸ்தானம் அடியார்கள் சொத்து இதன் தர்ம சாதன சொத்துக்கள் யாவும் தேவஸ்தானத்குரியது - இதை வழி நடாத்தி செய்வது அடியார்கள் ஒவ்வொருவரினும் கடமையாகும்

முளைய் வதிரன்புலோ சித்தி விநாயகர்
தேவஸ்தானத்திற்கு பொதுமக்களினால் தர்மசாசனம்
செய்யப்பட்ட வயல்நிலங்கள் மேட்ஞூலங்கள் ஆலய
தேவைக்கு தர்மசாசனம் செய்யப்பட்டவகை:-

காணியின்போயர்	அளவு	தர்மசாசனம்	ஆதாரம்	எத்தேவைக் காகவிடப்பட்டது
வதிரன்புலோவும்	பிரமாணம் 17பரப்பு	செய்தவர் கனகராயமுதலியார்	தோம்பு ஜி ஆர்	ஆலய தேவைக்கு உரிமை
பண்ணயாளோவான் பிரிவு	12 "	மகன்சங்கரப்பிள்ளை பெண் செம்பரத்தை பேரில் தோம்பு	1822 இல 1015 க. -1878,1879, 1886,1899	
வதிரன்புலோவும்	118 "	இராசரத்தினமுதலியா	தோம்பு ஜி.ஆர்	ஆலய தேவைக்கு உரிமை
பணை ஆள்வான்பிரிவும்	12 "	முத்துக்குமார் பேரில்	1822 இல	
பறையவயல்			தோம்பு 1015 .க.	
ஊமையன்புலம்	11 "	எதிர்மன்ன சிங்க முதலியார்	செப்புப்பட்டயம் நிலங்களைத் திட்டம் 219	முன்னாள் 6ம்
குழி 11				திருவிழா
தம்பனைவயல்	பரப்பு 20	சந்தையினார்	நிலங்களைத் திட்டம் 220	திருவனந்தல் பூசை
குளி 5				
ஆண்டிச்சிகாடு	பரப்பு 9	சி.இராமநாதன்	13738-1944	சாயரட்சை பூசை
			நி.அ.221	
வதிரன்புலோவும்	பரப்பு 9	இராசரத்தினமுதலியா	தோப்பு ஜி.ஆர்.	பூசகர்
இராமநாதன்கலட்டியும் குளி 10		முத்துக்குமார் பேரில்	1822 இல	இருப்பிடம்
(முத்தையர் வளவு)		தோப்புபிழேக்கர்		
பிட்டி வயல்	பரப்பு 10	திரு.வ.அம்பலவாணி	2326	ஆலய தேவைக்கு
			30-05-1999	
கரவம்புற்றை வேடன் கலட்டி வண்ணாத்திடுடை " 15	பரப்பு 180	இராசரத்தினமுதலியா	தோம்பு ஜி.ஆர்.	ஆலய தேவைக்கு சமயகுரவர்
வதிரன்புலோ	பரப்பு 30	முத்துக்குமார் பேரில்	1822	
கொடித்தில்லை காடு கிளுவனே			தோம்பு-1905.03.25	குருபூசை

குறிப்பிடப்பட்ட சொத்துக்களில் சிலவற்றை அவர்களின் வழித்தொன்றுகள் என பிழையான நாமத்தில் காட்டிக்கொண்டவர்கள் அத்தகைய உரிமை இல்லாத போதும் இவற்றுள் சிலவற்றை விக் நாதன்மாக முறையில் சிதைத்து மறைத்து விற்றுவிட்டனர் - இதன் ஆய்வு அறிக்கை 1991ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட தக்கார் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பூசை உபய தர்ம சாசனம்

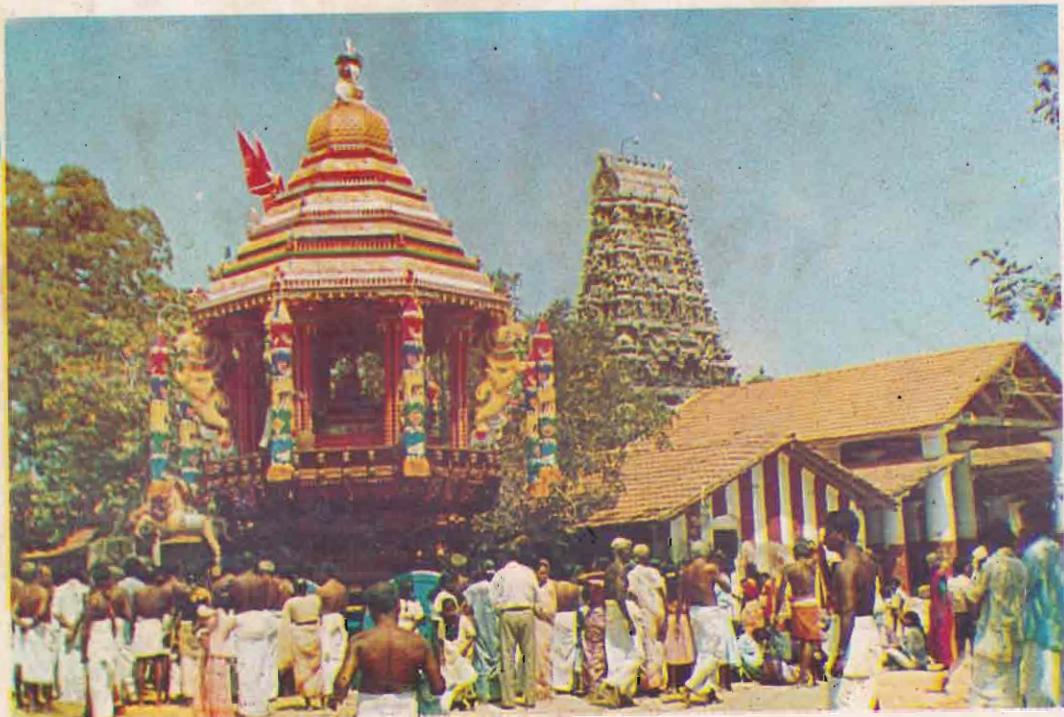
காணியின் பெயர் அளவுப்	தர்மசாசனம்	ஆதாரம் எத்தேவைக்காக
பிரமானம்	செய்தவர்	விடப்பட்டது
வெட்டுக்கிடங்கு	பரப்பு 12 மாப்பாண முதலிவம்ச	இல146/1971 உதயகால பூஜை
	கோவிந்தர் செல்லம்மா	
* கம்பிமாயனை	பரப்பு 9 நரசிங்க முதலியார் வழித்	இல. 8505 உச்சிக்காலபூஜை
	தோன்றல் நமசிவாயம்	
கேசியவளை	பரப்பு 16 வே.தம்பு சீனிசங்கரர் வழித்	இல149/1971 உச்சிக்காலபூஜை
	தோன்றல்	
பறையவயல்	பரப்பு 24 திரு. இராசாமிப்பிள்ளை	இல43/11.03.1945 3ம் திருவிழா உபயம்
கள்ளியன்காடு	பரப்பு 12 திரு.தில்லையம்பலம்	இல.160/1981 10ம் திருவிழா உபயம்
பிட்டிவயல்	பரப்பு 12 திரு.வ.பூராலசிங்கம்	இல. 1/1971, 8ம் திருவிழா 21/235 உபயம்
* குமரம்புலம்	பரப்பு 05 அநாகமுத்து கணக்கர்	இல.6/7 முன்னைய மெ திருவிழா
* குரும்பைப்புலம்	பரப்பு 10 பேராளி பரம்பரை	இல.5/42/11.03.45 " 16-01.07.1933
ஆண்டிச்சிகாடு	பரப்பு 08 திருமதி.கத்ரீவேலு	கல்வெட்டு 1860 7ம் திருவிழா மடை போடல்
* குறிப்பிட்ட சொத்துகளை அவர்களின்வழித்தோன்றல்கள் மிகநூதனமாக முறையில் விற்றுவிட்டனர் அதுபற்றிய ஆய்வுகள் பரிபாலன சபை மேற்கொள்ளப்பட்டு சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தப்பட்டு மாற்றிடு செய்ய நடவடிக்கை தொடர்படுகின்றது.		
		செயலாளர்-

சித்தி விநாயகர் தேர்த்திருவிழா

உற்சவத்தின்போது பவனிவரும் காட்சி

MOOLAI VATHIRANPULO

SITHI VINAYAGAR

MAHA KUMBHABHISHEKAM

MOOLAI VATHIRANPULO SITHIVINAYAGAR

THEVASTHANAM

பிள்ளையார் அச்சகம் பருத்தித்துறை வீதி நல்லூர்